

Aquest número ha estat visat per la censura

Guió del moment L'ÚLTIMA BANDERA

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

AMB PRECISIO FOTOGRAFICA

són reproduïts

ELS DISCURSOS, PARAULES I GESTOS

de la vista celebrada dies passats davant el T. de Garanties

en el llibre documental d'ALARD PRATS BELTRAN

"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"

QUE ACABA D'ESSER POSAT A LA VENDA

NO ES TRACTA DE COMENTARIS APASSIONATS, SINO DE FETS OBJECTIUS

Aquest és el gran valor de la documental d'Alard Prats Beltran

Demaneu a totes les llibreries

«El Gobierno de la Generalidad en el banquillo»

Una nota de la Quarta Divisió Militar

Les processons de Corpus — «La Vanguardia», multada

De la Quarta Divisió Militar se'n prega la publicació de la nota següent:

«En el periòdic «La Vanguardia», corresponent al dia de hoy, se publica, en un remissiu de Badalona, la notícia de que per una orden rebuda a última hora, de la Quarta Divisió Militar, no podrà celebrar-se el pròxim Jueves la processó del Corpus, que per la autoritat local, con anuencia de la superior, ha estat autoritzada. Dicha orden tiene carácter general».

El General de la Divisió ha de saber que no és certa la notícia, sino que, per el contrari, de acuerdo con instrucciones emanadas del Ministerio de la Gobernación, comunicado a todos los Delegados gubernativos de Cataluña que podían autorizar la celebración de la expresada procesión del Corpus, sin más limitación que la correspondiente a que el orden público quedara garantizado, previos los asesoramiento en tal sentido de los respectivos Alcaldes.

Según le comunica el delegado de Badalona, a esta autoridad gubernativa no se le ha pedido permiso alguno para la celebración de la procesión del Corpus en dicha ciudad, y después de entrevistarse con el Alcalde y el Párroco de Badalona para cambiar impresiones sobre la conveniencia de celebrar dicha procesión y forma de hacerlo, teniendo en cuenta el ambiente que flota por aquella ciudad por parte de determinados elementos, han convenido de completo acuerdo en que se celebre la procesión por el interior de la iglesia, sin exteriorizar acto alguno en la vía pública; por lo que el comunicado de «La Vanguardia» que se alude es falso.

Para evitar que la noticia, al propagarse, pueda ser origen de dudas y erróneas interpretaciones, S. E. ha reiterado a todos los Delegados suyos, como Autoridad encargada del Orden Público, la autorización para que pueda celebrarse tal acto reili-

gioso en las poblaciones que lo deseen; haciendo desde luego presente que ya ha habido algunas que, agradeciendo dicha autorización, han considerado que, por motivos ajenos al orden público, no desearan celebrar la procesión.

El General de la Divisió ha impuesto 1.000 pesetas de multa al periódico «La Vanguardia» por publicar una noticia que no es cierta sin perjuicio de haber pasado el asunto al Fiscal de la Audiencia por si hubiera materia delictiva».

Nens asturians que vénen a Barcelona

Madrid, 19. — Procedents d'Astúries, han arribat 125 nens, fills de minaires d'aquella localitat. Quaranta han sortit cap a Alacant i la resta es distribuirà entre Sevilla, Logronyo i Barcelona.

—Voldria estar una hora sol...
—Vés al Parícut.

(Per Bartoll.)

(Crònica del nostre redactor a Madrid Alard Prats).

El monòleg durant prop de vuit mesos s'ha resolt d'una manera bastant propicia al Govern. Quan es va obrir una escletxa a la possibilitat de formular alguna república a la buida peroració de cada dia, sobrevingué el pànic. Cent mil republicans acudiren a Mestalla a fer professió de fe de republicans a prova de bomba, tal com els demana l'insigne Manuel Azafia. Ràpidament altra vegada el monòleg s'imposà i es basà tal decisió en raons ben fútils i sense seriosa consistència. Fins quan? La Ceda prepara un gran acte a València, al mateix camp de Mestalla, on cent mil mocadors voleïaren per a saludar un esdevenidor més agradable per al país i per a la República. Aquest acte serà per a aprofitar les fotografies de l'acte republicà ja celebrat? Duen que no. Es tracta d'emular i, encara més, de superar aquella formidable desvirtuació política exemplar per tant motius. Els cedistes, a més del camp de futbol valencià, anuncien que emplenaran la plaça de bras de la capital de la regió lleonina i que encara els quedarà gent per a concentrar a Medina del Campo—on va desfer-se Castilla i les llibertats castellanes moriren al foc i al ferro—alguns milers de japis de set o onze i altre i de totes les edats. Això és el que es prepara activament, amb poderosos mitjans econòmics, propaganda de cartells i prospectes, estrepit de premsa i vols d'avionetes. La celebració d'actes públics està prohibida. Però els cedistes es mouen per a alçar al moment convenient la suspensió i donar un cop d'efecte amb una demostració de masses reclutades a toc de corneta llançant des de tots els indrets d'Espanya.

Llegiu LA HUMANITAT

El despatx ordinari de la Presidència fou abundant. El senyor Lerroux donà compte d'una instància de l'Agrupació Espanyola de pares i protectors d'anormals i malalties mentals, que demana la creació d'un organisme superior que prengui al seu càrrec aquest delicat problema i el resolrà tenint en compte les vint bases que presenten a la consideració del Govern. L'afet, acollit amb gran interès, passà a estudi del ministre d'Instrucció Pública.

Una petició documentada de l'Associació Nacional de Contractistes d'Obrers Públics suplicant que el projecte de llei presentat ja a les Corts per el ministre de Marina per a adjudicar uns vaixells minadors a la Constructora Naval, s'ampliï en el que es refereix als elements auxiliars indicats, per tal que els beneficiaris del treball i del d'obra es reparteixin equitativament entre les entitats aludides que travessen la

propietat que els donaria dret a la indemnització corresponent. El Consell confia als ministres d'Obrers Públics i Justícia l'encàrrec de resoldre equitativament aquest problema.

El Comitè central de la Banca espanyola s'ha adreçat al Govern cridant la seva atenció sobre un projecte de decret del ministre del Treball referent a les Caixes d'Estalvi, que, a jutj d'aquell, perjudica el bon funcionament de les Caixes. El Consell estudiarà l'afet per a donar-li una solució que harmonitzi tots els interessos.

Les Societats de foment de cria cavallera d'Espanya solliciten que el Govern posi la seva atenció en les obres del nou hipòdrom que porten ja invertides la suma de 1.200.000 pessetes, i que per manca de consignació suficient marxen amb una lentitud que esterilitzaran tots els sacrificis que han realitzat a favor de la cria cavallera les Societats i l'Estat. El Consell de ministres ha donat l'encàrrec al d'Obrers Públics de resoldre aquest afet.

Diferents i importants Societats, que al litoral d'Espanya es dediquen a les construccions navals, o a fabricació d'elements auxiliars d'aquelles, han recorregut a la Presidència del Consell suplicant que el projecte de llei presentat ja a les Corts per el ministre de Marina per a adjudicar uns vaixells minadors a la Constructora Naval, s'ampliï en el que es refereix als elements auxiliars indicats, per tal que els beneficiaris del treball i del d'obra es reparteixin equitativament entre les entitats aludides que travessen la

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

El Govern donà compte del projecte de reforma constitucional al President de la República

I s'ocupà -- entre altres assumptes -- del pla d'armament de les divisions i cossos de l'exèrcit

Madrid, 19. — A les deu del matí començà el Consell de ministres al Palau Nacional.

A tres quartes d'una sortiren els ministres de Palau i el senyor Lluís Companys manifestà el següent:

«Més que petit consell ha estat un Consell amb un extensíssim despatx.

El despatx ordinari de la Presidència fou abundant. El senyor Lerroux donà compte d'una instància de l'Agrupació Espanyola de pares i protectors d'anormals i malalties mentals, que demana la creació d'un organisme superior que prengui al seu càrrec aquest delicat problema i el resolrà tenint en compte les vint bases que presenten a la consideració del Govern. L'afet, acollit amb gran interès, passà a estudi del ministre d'Instrucció Pública.

Una petició documentada de l'Associació Nacional de Contractistes d'Obrers Públics suplicant que el projecte de llei presentat ja a les Corts per el ministre de Marina per a adjudicar uns vaixells minadors a la Constructora Naval, s'ampliï en el que es refereix als elements auxiliars indicats, per tal que els beneficiaris del treball i del d'obra es reparteixin equitativament entre les entitats aludides que travessen la

propietat que els donaria dret a la indemnització corresponent. El Consell confia als ministres d'Obrers Públics i Justícia l'encàrrec de resoldre equitativament aquest problema.

El Comitè central de la Banca espanyola s'ha adreçat al Govern cridant la seva atenció sobre un projecte de decret del ministre del Treball referent a les Caixes d'Estalvi, que, a jutj d'aquell, perjudica el bon funcionament de les Caixes. El Consell estudiarà l'afet per a donar-li una solució que harmonitzi tots els interessos.

Les Societats de foment de cria cavallera d'Espanya solliciten que el Govern posi la seva atenció en les obres del nou hipòdrom que porten ja invertides la suma de 1.200.000 pessetes, i que per manca de consignació suficient marxen amb una lentitud que esterilitzaran tots els sacrificis que han realitzat a favor de la cria cavallera les Societats i l'Estat. El Consell de ministres ha donat l'encàrrec al d'Obrers Públics de resoldre aquest afet.

Diferents i importants Societats, que al litoral d'Espanya es dediquen a les construccions navals, o a fabricació d'elements auxiliars d'aquelles, han recorregut a la Presidència del Consell suplicant que el projecte de llei presentat ja a les Corts per el ministre de Marina per a adjudicar uns vaixells minadors a la Constructora Naval, s'ampliï en el que es refereix als elements auxiliars indicats, per tal que els beneficiaris del treball i del d'obra es reparteixin equitativament entre les entitats aludides que travessen la

La reforma constitucional i l'autonomia catalana

Segons l'extracte publicat per la Premsa, la proposta que fa el Govern Lerroux per a la reforma de la Constitució afecta uns quaranta articles. Entre aquests n'hi ha cinc que es refereixen directament a l'autonomia de les anomenades regions: els articles 12, 14, 15, 19 i 20. Sis articles relatius a aquesta qüestió resten il·lencs: el 13, el 16, el 17, el 18, el 21 i el 22. Quasi tots els darrers contenen restriccions del principi autònomista. I quasi totes les modificacions indicades per als altres, tenen un caràcter restrictiu.

N'hi ha prou amb aquestes indicacions sintètiques per a comprovar que l'orientació que el Govern Lerroux vol donar a la reforma significa una rebatxa considerable del contingut de l'autonomia.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Vegem ara el contingut concret de la reforma que preconitza el Govern Lerroux.

Per la reforma de l'article 12 serien fixades certes condicions per a l'aprovació, la suspensió i la modificació dels Estatuts. L'aprovació resultaria més difícil i la suspensió i modificació més fàcil per part de les Corts espanyoles.

Per la reforma de l'article 14, serien exclusos de les facultats executives autonòmiques l'ordre públic, la justícia, la instrucció pública, el règim de Premsa, d'associacions i reunions i els espectacles públics.

Per la reforma de l'article 15 passaria a l'Estat la legislació sobre el dret de família, la tutela, les obligacions i els contractes.

Per la reforma de l'article 19 es facilitaria la intromissió de l'Estat en les facultats legislatives del poder autonòmic.

Per la reforma de l'article 20 es crearia un Governador general nomenat des de Madrid.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

A. ROVIRA I VIRGILI

Salutació a Martínez Anido

Hauríem volgut publicar un comentari a la reintegració i retorn a la República, gràcies a un decret del senyor ministre de la Guerra, de Martínez Anido. Ens hauria plagut dedicar-li la salutació que mereix tan notable personatge, però no és possible.

Ens limitarem a reproduir la nota que li dedica «La Nació», de Madrid, el diari que fundà el difunt dictador, bon camarada de milícia i de govern de Martínez Anido. Diu així la nota:

«Ha llegit a San Sebastián el jutge general Martínez Anido, que, amb tenidors indiscutibles de guerra, a regresa a Espanya després de la ley con que fueron borradas las monstruosidades del bienio, no ha querido reintegrarse a su patria hasta que el Tribunal Supremo le ha reconocido la alta jerarquía que ostentaba en el Ejército, y que la bilis de A. intentó suprimirle, como si el sacrificio de un covachuelito pudiese borrar de un plumazo toda una gloriosa vida de sacrificios, de heroísmos y de abnegación en el servicio de los más altos intereses patrióticos».

Al general Martínez Anido, que nunca quiso ser más que un soldado, cumplidor de sus deberes lo mismo en los puestos civiles que en los militares que ha desempeñado, y que por el bien de España expuso muchas veces su vida, le enviamos un respetuoso y cariñoso saludo, compartiendo la emoción que seguramente le habrá producido encontrarse otra vez en el suelo de la Patria, a la que tanto quiere».

Després de la sentència

Visites a la presó

Madrid, 19. — Durant el dia d'avui han visitat al senyor Companys i ex-consellers de la Generalitat, entre altres, el senyor Horaci Echevarría, Marín Lacort, ex-ministre Francisco Barnes, ex-sots-secretari senyor Martínez Echevarría, Avilés i senyora, en representació dels catalans residents a L'Havana; Franquiza, diputat Acaña, Freijo, alcalde de Mataró senyor Cruzent, Aparicio, Teresa Milret, Francisco Vives, Sunol i Garriga, Soler i senyora, Antoni Taxonera, Anna Jané, Lluís Prieto, Carme Aparici, Ramon Viguri, fotògraf Alfonso (fill), ex-ministre Santaló, Alfred Rus i senyora, Francesc Carreras, Moles, Madrid, Enric Ballester, Alexandre Carreras, Joaquima de Pablo, Antoni Miras, Quenades, Juli Torres, Ortiz de Villajos, Antero Rodríguez Robles, Salvador Guitard, Lluís Rivera, senyora de González Barro, ex-ministre Casares Quiroga, Gómez Hidalgo, Lluís Bello, Esteve Bassols, Peña, Alvaro de Albornoz, Catalina Salmerón, capità Medrano, Josep Grau Tio, en representació de l'Ateneu «Humanitats», Joan Pérez Espinosa, Mercet i Rodolf Llopis.

La Junta General de la Secció Permanent de Socors Mutus del «Centre»

Fou suspesa per ordre governativa

La Junta general convocada per la Secció Permanent de Socors Mutus del «Centre», que havia de tenir lloc ahir al vespre a la Sala Mozart, fou suspesa per l'autoritat governativa. El nombre d'associats que acudí a la Sala Mozart fou tan considerable, que el local, d'haver-se celebrat la reunió, hauria resultat insuficient.

Els senyors Aguirre, Horn i Guerra del Rio

Madrid, 19. — Amb els senyors Companys, Lluís i Martí Esteve, han conferenciat avui extensament a la presó, els diputats nacionalistes bascos senyors Aguirre i Horn.

SORRIA ES TRAMITEN TOTA MENA D'ASSUMPTES A HISENDA, GENERALITAT, JUTJATS, AJUNTAMENTS, MINISTERIS, OBRES PUBLICS, ETC.BARCELONA: Casp. 28. — Telèfon 15569
MADRID: Zurbarano, 39. — Telèfon 47123**NOTES POLITIQUES**

La unió dels republicans d'esquerra, a Catalunya. — Convocada pel partit Republicà Radical Democràtic de Catalunya s'ha celebrat una reunió preliminar guanyant a la unió dels diversos partits republicans d'esquerra de Catalunya.

En aquesta reunió, a la qual mancava la representació d'un dels partits

d'esquerra, al que no s'avisà particularment per un oblit involuntari — segons se'n comunica — s'acordà, per unanimitat, considerar que la reunió esmentada fos considerada com un acte preliminar de l'assemblea que es convocarà en data propera a fi d'aprovar un programa mínim i llançar-se a la palestra amb l'empenta que les actuals circumstàncies polítiques exigeixen.

COMERCÇ I FINANCES.
LA BORSA**Impressió**

Els Deutes de l'Estat, seguint la norma de poc negoci, es mostraren un xic desmuntats en la cotització; alguns admirables guanyant diferències, però la tònica general fou de fluxuat.

També hi hagueren molt poques transaccions en les Obligacions Municipals, Diputacions i Tresoreria de la Generalitat, que es limitaren a repetir els canvis anteriors. En les ferroviàries, seguí abundant el paper i amb tendència fluxua tant les del sector Nord com les de l'Altant.

Per contra, les industrials, encara que amb poques operacions, estigueren fermes.

Al sector de la fi de mes hom va veure que les Accions ferroviàries recobraven quelcom de les diferències perdudes el dia anterior, però la posició fou d'escassa importància i seguí certa pesadesa.

El rollo d'Accions industrials, amb gran calma, puix que les operacions que es feren en aquest sector es podien comptar amb els dits.

En general, un mercat difícil de definir i amb posicions que començaven a carregar-se, la qual cosa fa que costi de fer remuntar els canvis.

Borsi del matí

Nord, 52'20, 51'95, 52'15; Alcantar, 40'90, 39'70, 39'80; Ford, 256, 257; Petroles, 5'00; Explosius, 127, 127'25, 127; Ffr, 63'00; Chade, 439, 438.

Borsa de la tarda

Nord, 52'10, 52'40, 52'30; Alcantar, 39'90, 39'95, 39'90, 39'90; Andalús, 10, 10'25; Aigües, 183'50, 183'75, 183; Colònia, 43'00, 42'75; Ford, 256, 256'50; Ffr, 62'75, 63'00, 62'75; Explosius, 127, 126'50; Gas E, 121; Hülleres, 52'75; Petroles, 5'00; Chade, 437.

Borsa oficial

Chade, 441, paritat; Chade D, 87, paritat; Chade E, 87'40, paritat; Filipines, 367, paper.

CANVIS DE MONEDES

Litres	36'20	36'30
Francs	48'75	48'85
Dòlars	7'34	7'36
Lires	60'45	60'55
Marcs	23'90	23'95
Suïssos	124'00	124'50
Belgues	4'97	4'98
Florins	32'90	32'90
Escuts	30'70	30'90
Cor. Praga	1'86	1'88
Cor. suecs	1'21	1'23
Cor. noruecs	1'21	1'23
Cor. daneses	1'21	1'23

ARQUES SOLER
d'un sol BLOC MASSIS
AMB BLINDATJE (patentat)
incombustibles i impermeables amb el SOPLET
FABRICA I DESPATX: ALDAMA 3 BARCELONA TEL. 31853
SALÓ D'EXPOSICIÓN: ALDAMA 5 (TEATRE CIRC OLYMPIA)

ESPECTACLES PUBLICS.**TEATRES****TEATRE NOU**

Avui, tarda, Acte Ier. de LAS LEANDRAS i el gran exit: HIJAS DE MI ALMA! — Nit, a les 10'15.

HIJAS DE MI ALMA!
trionf de Celia Montalvan, Ignasi León, Mary Cortés, Mary-Geli, Anarid, R. París, Simone i Cardona i tota la Companyia. Gran presentació.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comedies de LOLA MEMBRIVES
Avui, dijous, COMIAT de la Companyia. Tarda i nit:
PEPA DONCEL
Divendres, nit, presentació de la Companyia titular del Marisabel, de Madrid, amb l'estrena: Soy un sinvergüenza
de Muñoz Seca i Pérez Fernández.

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Avui, tarda, 4'15. Nit, 10'15. El gran exit:
LA SOTA DE OROS
pels ASOS de la revista Laura Pinillos, Alady i Lape i tota la Companyia. 30 bellíssims vicetips. Gran presentació.

COLISEU POMPEIA

Companyia Catalana ASSUMPTIO CASALS
Avui, tarda, a les 5 i nit, a les 10'15:
CORPUS
Diumenge, tarda i nit:
EL MEU BEBE

TEATRE OLYMPIA

SETMANA GRAN D'ESPECTACLES LIRICS
GRANDIOSO ESDEVENIMENT
MARIA ESPINAL
MIQUEL FLETA
MARC REDONDO
ANTONI PALACIOS
SOLEMNE INAUGURACIÓ
DISSABTE, 22 TARDÀ, A LES 4'30. TRES JOIES DEL «GÉNÉRO OHIO»
PRESENTACIÓ DE LA COMPANYIA
MARC REDONDO
ANTONI PALACIOS
«COLON I LA NINA»
LA VIEJECITA
EL CABO PRIMERO
GIGANTES Y CAPEZUDOS
Grans repartiments
NIT, A LES 10'15:
EL POBRE VALBUENA
Presentació del divo dels barítons
MARC REDONDO
amb la bonica sarsuela
LA DOGHERA
Prenen part Cecilia Gubert, el tenor Francesc Gonyal, Adela García i Jesús Royo i Diumenge, tarda i nit, grandiosos programes — Es despatxa a Comptaduria i als Centres de Localitats.

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comedies de Maria Fernanda Ladrón de Guevara
Avui, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15, el gran exit dels germans Quintero
LA RISA
l'exit més sorollos de la temporada
Dissabte, ESTRENA de la comèdia: LA MILLONA, original de Suárez de Deza.

TEATRE NOVELTATS

Gran Companyia Lirica del Teatro de la Zarzuela, de Madrid
Avui, dijous, Corpus, tarda, a les 4 i nit, a les 10'15. Gran programa. Primer: LOS CLAVELES. Gran repartiment. Segon: Exit sorollós! La maravillosa obra en tres actes de Schubert:
LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS
Triomf sorollos de les eminentes artistes: Aurora Sainz, Germe de Toro, Maria Silvestre, Robert Rey, Anselm Fernández, Baby Álvarez, Ramon Gibrà, Valentí González. Nit, a les 10'15. Exit! Exit! Exit!
LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS
pels mateixos artistes de la tarda.

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026
A les 4, Gran Programa Doble, 2 obres:
MADRE ALEGRIA
MORENA CLARA
un cartell insuperable. Els dos grans exits d'aquest any. A les 10'15, 132 representació de:
MORENA CLARA
la comèdia de Quintero i Quiñón que fa vuitanta dies que omple el Teatro. Creació d'originalisme d'Antonia Herrero. Formidable exit de Rafael Bardem i tota la companyia — Demà, a cada dia, tarda i nit: MORENA CLARA. Dita 23 nit. Extraordinària Revellita dels Presentes. Profusió d'obsequis a tots els espectadors.

CINEMES

MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21968
Avui, a les 4 i nit, a les 10'15. EXIT de la temporada de represetacions:
PASO A LA JUVENTUD
Martha Esart, Jean Klepura
ANNY ANNY
Anny Ondra, René Lefèvre
ESPIAS EN ACCION
Bridgette Helm
Tarda, a les 4, tres films — Nit, a les 10, dos films — Butaquas, 1 pta. Amfitheatres, 1'65
L'aire de l'època és prèviament filtrat, purificat i refrigerat.

FANTASIO

Avui, tarda, de 3'30 a 5'45. A les 6, numerada i nit, a les 10'15.
REVISTA FEMINA — PATHE JOURNAL — RECUERDOS DELI-CIOS
Gran exit de Paul Herbiere en la deliciosa opereta:
ROSAS DEL SUR
música de Strauss

PRINCIPAL PALACE

Avui, dijous, SESSIÓ CONTINUA, a les 3'30 a les 12'30:
MADAME BUTTERFLY
en espanyol, per Silvia Sydney
La casa de Rothschild
per Georges Arlis i Loretta Young
PREUS DIES FESTIUS. Tarda: Preferència, 1'50 ptes. General, 1 pta. Dues entrades i assiet nit: Preferència, 1 pta. General, 0'70 ptes.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL — Tarda, a les 4, Nit, 10'15: GLORIA Y HAMBRE, per Richard Barthelmess i Loretta Young; GENE DE ARIBA, per Warren William i Mary Astor i DIBUIXOS.
EXCELSIOR. — Sessió continua de 4 a 12'30: PATRICIO MIRO A UNA ESTRELLA, en espanyol, per Antoni Vico; POR TU AMOR, per Francesc Forés; LA FANTASIA TRAGICA, per Greta Nissen, Adolfe Menjou i Donald Cook i DIBUIXOS.
Demà, actuació personal de la gentils artista del cant flamenc Lola Cabello, acompanyada del conegut guitarrista Pepe Hurtado.
COMTAL. — Sessió continua de 3'45 a 12'30: POR EL MAL CAMINO, en espanyol, per James Cagney; LA FLECHA, per Ramon Novarro i Lupe Vélez; LA INTREPIDA, per Joan Louis, comantada en espanyol i DIBUIXOS.
WALKYRIA. — Sessió continua de 4 a 12'30: CRISIS MUNICIPAL, en espanyol, per Antonia Ceballos i Miquel Lligero; EL ENIGMA PUBLICO NUM. 1, en espanyol, per Clark Gable, William Powell i Myrna Loy; TRAGICA ATRACCION, per Harry Bair i DIBUIXOS.

COLISEUM

Avui, tarda, dues sessions. A les 3'30 a les 6, especial. Nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT
Al compás del corazón
per Jack Oakie i Lida Roberti i Donde menos se piensa
per W. C. Fields i L. Buster Crabbe. (Són films Paramount)

URQUINAONA

Temporada de grans represetacions
Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10'15:
SOY UN FUGITIVO
(solament tarda), per Paul Muni
Los crímenes del Museo
per Lyonel Atwill i Fay Wray
Música y mujeres
per R. Keiffer i Dick Powell — PREUS BUTAQUES, 3 PTES. ENTRES, 1'65. General, 1 pta. PTA. — EL SALO DE TEMPERATURA MES FRESCA.

CINEMA PARIS

Avda. Pla. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544
SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU. Local preferit per la seva agradable ventilació. Matinal, 10'30. Tarda, sessió continua, 3'30. Nit, 9'45: Bins Crosby en
ALEGRIA ESTUDIANTIL
Gran exit de Fernand Gravel en el divertit film:
SI YO FUERA EL AMO
Biliuns vivents: MARINERO EN TIERRA (Jose Brown) i Richard Barthelmess en MASSACRE (La Matanza).

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Solent UNA PSE-SETA: NOTICIAS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL
7ra. SETMANA DE LA PELLICULA QUE HA DE VEURE TOT-HOM:
LOS QUE NACEN
NO SIGUE VOS L'UNICA PERSONA QUE NO L'HAGI VIST! US INTERESSA ES LA VOSTRA OBLIGACIÓ!! — NOTA: Les persones excessivament impressionables no han de veure aquesta pel·lícula. ALTRA: Aquesta pel·lícula no serà projectada en cap altre local de Barcelona.

VARIETATS**MARICEL - PARK**

Avui, diada del CORPUS. Funcionament a nit. Entrada, 50 cèntims - Funcionari i entrada, 1 pta.

FRONTO NOVELTATS

Avui, dijous, tarda, a les 4: FERNANDEZ - URZAY contra AZURMENDI - ABASOLO. Nit, a les 10'15: IZAGUIRRE - AZARMUNO contra QUINTANA IV - CHIKITO GALLARTA. — Detalls per cartells.

Fronto Principal Palace

Avui, dijous, tarda: LIZARRAGA - GAZALIS II contra GABRIEL II - TEODORO. Nit: JUARISTI - GUTIERREZ contra ASTIGARRAGA - CELAYA I.

BRAUS - MONUMENTAL

Avui, dijous, diada del Corpus, a les 5 de la tarda:
GRANDIOSA CORREGUDA ESTIL MEXICA
Els més acreditats «Charros» mexicans: PAGO APARICIO, JOSE DE TORRE i SERGIO ARROYO — Espectacle imparable i els novelleros també mexicans RODOLFO VELAZQUEZ i AGUSTIN GARCIA BARRERA DE MEXICO — 5 braus novells — Braus de NOGALES i MEJIAS, 5 Vessu programes — Entrada, 1'75.

TIVOLI

AVUI, TARDÀ, A LES 5. NIT, A LES 10'15. GRANS ESPECTACLES
RAMBAL
SENSACIONAL EXIT
SIN NOVEDAD EN EL FRENTE
Sorprenents efectes escènics - Bombardeig de població, enfonsament i foc en un hospital de sang — Un tanc que enderroca una casa, etc. — Despatx als Centres de Localitats i taquilla 3 PTES. BUTAQUES, 3 PTES.

SAIGON

DANCING DESTIU — Tel. 33841
PASSEIG DE L'EXPOSICION (Edifici Funcional)
Cada dia, tarda, a les 6 i nit, d'11 a 4
FORMIDABLES ATRACCIONS A LA PISTA
Manolita Guerrero - Napoleon's Band
Exit de la genial artista coreogràfica procedent del Capítol Palace, de New - York
ADELINA DURAN

GRAN PRICE

Palau de la Dansa i dels Esports
Avui, tarda i nit:
DANSES SELECTES
La sala més ventilada i fresca de Barcelona
NOTA: En preparació, monumental revellita.

Rodamon's Band

JAZZ - BRASSERIE
F. F. COFINER
Portadores, 6, 4rt.

Futbol a Les Corts

Avui, dijous, a les cinc:
BETIS
Campió d'Espanya Lliga
F. C. BARCELONA
Campió de Catalunya
Entrada amb impost compré, 2'50

La millor revellita

de Sant Joan
Parc de Montjuic
Monumental festa pirotècnica

Sabem que són molts

els comerciants que constaten a diari com els compradors, en afavorir llurs establiments, fan referència a l'anunci que d'aquests han llegit a LA HUMANITAT.
Agram als nostres lectors aquesta actitud, que recomanem que sigui imitada.

TANCA		Ant. Avui	Ajuntaments		Ant. Avui	Valors amb sarraneta de l'Estat		Ant. Avui	Medina a Salamanca		Ant. Avui	Obligacions Industrials		Ant. Avui	Tabacs Filipines		Ant. Avui	Monopoli Petrolis		Ant. Avui
Deutes de l'Estat			Badalona 6 %		89	Caixa d'Emis. 6 %		93 75	Medina a Salamanca 6 %		44	Aplicacions Elec. 6 %		96 75	Tabacs Filipines		374	Salvadora Catalana		126
Interior 4 %		75 15	Barcelona, semestre		67 25	Hidrogràfica Ebre 6 %		93 90	Orens A B C D E F		27	Asland 6 %, preferent		96	Hotel Ritz 6 %		89	Telefónica 7 %, pref.		111 75
» 5 %		75 15	» 1908 A		67	» 1908 C		67	» 1908 D		27	Asland 6 %, ordinari		96	Indústries Agrícoles		205	» 1908 E		111 75
» 6 %		75 15	» 1908 B		67	» 1908 D		67	» 1908 E		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 F		87	» 1908 G		111 75
» 7 %		75 15	» 1908 C		67	» 1908 E		67	» 1908 F		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 G		87	» 1908 H		111 75
» 8 %		75 15	» 1908 D		67	» 1908 F		67	» 1908 G		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 H		87	» 1908 I		111 75
» 9 %		75 15	» 1908 E		67	» 1908 G		67	» 1908 H		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 I		87	» 1908 J		111 75
» 10 %		75 15	» 1908 F		67	» 1908 H		67	» 1908 I		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 J		87	» 1908 K		111 75
» 11 %		75 15	» 1908 G		67	» 1908 I		67	» 1908 J		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 K		87	» 1908 L		111 75
» 12 %		75 15	» 1908 H		67	» 1908 J		67	» 1908 K		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 L		87	» 1908 M		111 75
» 13 %		75 15	» 1908 I		67	» 1908 K		67	» 1908 L		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 M		87	» 1908 N		111 75
» 14 %		75 15	» 1908 J		67	» 1908 L		67	» 1908 M		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 N		87	» 1908 O		111 75
» 15 %		75 15	» 1908 K		67	» 1908 M		67	» 1908 N		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 O		87	» 1908 P		111 75
» 16 %		75 15	» 1908 L		67	» 1908 N		67	» 1908 O		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 P		87	» 1908 Q		111 75
» 17 %		75 15	» 1908 M		67	» 1908 O		67	» 1908 P		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Q		87	» 1908 R		111 75
» 18 %		75 15	» 1908 N		67	» 1908 P		67	» 1908 Q		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 R		87	» 1908 S		111 75
» 19 %		75 15	» 1908 O		67	» 1908 Q		67	» 1908 R		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 S		87	» 1908 T		111 75
» 20 %		75 15	» 1908 P		67	» 1908 R		67	» 1908 S		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 T		87	» 1908 U		111 75
» 21 %		75 15	» 1908 Q		67	» 1908 S		67	» 1908 T		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 U		87	» 1908 V		111 75
» 22 %		75 15	» 1908 R		67	» 1908 T		67	» 1908 U		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 V		87	» 1908 W		111 75
» 23 %		75 15	» 1908 S		67	» 1908 U		67	» 1908 V		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 W		87	» 1908 X		111 75
» 24 %		75 15	» 1908 T		67	» 1908 V		67	» 1908 W		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 X		87	» 1908 Y		111 75
» 25 %		75 15	» 1908 U		67	» 1908 W		67	» 1908 X		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Y		87	» 1908 Z		111 75
» 26 %		75 15	» 1908 V		67	» 1908 X		67	» 1908 Y		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Z		87	» 1908 A		111 75
» 27 %		75 15	» 1908 W		67	» 1908 Y		67	» 1908 Z		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 A		87	» 1908 B		111 75
» 28 %		75 15	» 1908 X		67	» 1908 Z		67	» 1908 A		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 B		87	» 1908 C		111 75
» 29 %		75 15	» 1908 Y		67	» 1908 A		67	» 1908 B		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 C		87	» 1908 D		111 75
» 30 %		75 15	» 1908 Z		67	» 1908 B		67	» 1908 C		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 D		87	» 1908 E		111 75
» 31 %		75 15	» 1908 A		67	» 1908 C		67	» 1908 D		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 E		87	» 1908 F		111 75
» 32 %		75 15	» 1908 B		67	» 1908 D		67	» 1908 E		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 F		87	» 1908 G		111 75
» 33 %		75 15	» 1908 C		67	» 1908 E		67	» 1908 F		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 G		87	» 1908 H		111 75
» 34 %		75 15	» 1908 D		67	» 1908 F		67	» 1908 G		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 H		87	» 1908 I		111 75
» 35 %		75 15	» 1908 E		67	» 1908 G		67	» 1908 H		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 I		87	» 1908 J		111 75
» 36 %		75 15	» 1908 F		67	» 1908 H		67	» 1908 I		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 J		87	» 1908 K		111 75
» 37 %		75 15	» 1908 G		67	» 1908 I		67	» 1908 J		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 K		87	» 1908 L		111 75
» 38 %		75 15	» 1908 H		67	» 1908 J		67	» 1908 K		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 L		87	» 1908 M		111 75
» 39 %		75 15	» 1908 I		67	» 1908 K		67	» 1908 L		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 M		87	» 1908 N		111 75
» 40 %		75 15	» 1908 J		67	» 1908 L		67	» 1908 M		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 N		87	» 1908 O		111 75
» 41 %		75 15	» 1908 K		67	» 1908 M		67	» 1908 N		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 O		87	» 1908 P		111 75
» 42 %		75 15	» 1908 L		67	» 1908 N		67	» 1908 O		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 P		87	» 1908 Q		111 75
» 43 %		75 15	» 1908 M		67	» 1908 O		67	» 1908 P		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Q		87	» 1908 R		111 75
» 44 %		75 15	» 1908 N		67	» 1908 P		67	» 1908 Q		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 R		87	» 1908 S		111 75
» 45 %		75 15	» 1908 O		67	» 1908 Q		67	» 1908 R		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 S		87	» 1908 T		111 75
» 46 %		75 15	» 1908 P		67	» 1908 R		67	» 1908 S		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 T		87	» 1908 U		111 75
» 47 %		75 15	» 1908 Q		67	» 1908 S		67	» 1908 T		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 U		87	» 1908 V		111 75
» 48 %		75 15	» 1908 R		67	» 1908 T		67	» 1908 U		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 V		87	» 1908 W		111 75
» 49 %		75 15	» 1908 S		67	» 1908 U		67	» 1908 V		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 W		87	» 1908 X		111 75
» 50 %		75 15	» 1908 T		67	» 1908 V		67	» 1908 W		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 X		87	» 1908 Y		111 75
» 51 %		75 15	» 1908 U		67	» 1908 W		67	» 1908 X		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Y		87	» 1908 Z		111 75
» 52 %		75 15	» 1908 V		67	» 1908 X		67	» 1908 Y		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Z		87	» 1908 A		111 75
» 53 %		75 15	» 1908 W		67	» 1908 Y		67	» 1908 Z		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 A		87	» 1908 B		111 75
» 54 %		75 15	» 1908 X		67	» 1908 Z		67	» 1908 A		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 B		87	» 1908 C		111 75
» 55 %		75 15	» 1908 Y		67	» 1908 A		67	» 1908 B		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 C		87	» 1908 D		111 75
» 56 %		75 15	» 1908 Z		67	» 1908 B		67	» 1908 C		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 D		87	» 1908 E		111 75
» 57 %		75 15	» 1908 A		67	» 1908 C		67	» 1908 D		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 E		87	» 1908 F		111 75
» 58 %		75 15	» 1908 B		67	» 1908 D		67	» 1908 E		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 F		87	» 1908 G		111 75
» 59 %		75 15	» 1908 C		67	» 1908 E		67	» 1908 F		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 G		87	» 1908 H		111 75
» 60 %		75 15	» 1908 D		67	» 1908 F		67	» 1908 G		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 H		87	» 1908 I		111 75
» 61 %		75 15	» 1908 E		67	» 1908 G		67	» 1908 H		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 I		87	» 1908 J		111 75
» 62 %		75 15	» 1908 F		67	» 1908 H		67	» 1908 I		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 J		87	» 1908 K		111 75
» 63 %		75 15	» 1908 G		67	» 1908 I		67	» 1908 J		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 K		87	» 1908 L		111 75
» 64 %		75 15	» 1908 H		67	» 1908 J		67	» 1908 K		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 L		87	» 1908 M		111 75
» 65 %		75 15	» 1908 I		67	» 1908 K		67	» 1908 L		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 M		87	» 1908 N		111 75
» 66 %		75 15	» 1908 J		67	» 1908 L		67	» 1908 M		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 N		87	» 1908 O		111 75
» 67 %		75 15	» 1908 K		67	» 1908 M		67	» 1908 N		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 O		87	» 1908 P		111 75
» 68 %		75 15	» 1908 L		67	» 1908 N		67	» 1908 O		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 P		87	» 1908 Q		111 75
» 69 %		75 15	» 1908 M		67	» 1908 O		67	» 1908 P		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 Q		87	» 1908 R		111 75
» 70 %		75 15	» 1908 N		67	» 1908 P		67	» 1908 Q		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 R		87	» 1908 S		111 75
» 71 %		75 15	» 1908 O		67	» 1908 Q		67	» 1908 R		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 S		87	» 1908 T		111 75
» 72 %		75 15	» 1908 P		67	» 1908 R		67	» 1908 S		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 T		87	» 1908 U		111 75
» 73 %		75 15	» 1908 Q		67	» 1908 S		67	» 1908 T		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 U		87	» 1908 V		111 75
» 74 %		75 15	» 1908 R		67	» 1908 T		67	» 1908 U		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 V		87	» 1908 W		111 75
» 75 %		75 15	» 1908 S		67	» 1908 U		67	» 1908 V		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 W		87	» 1908 X		111 75
» 76 %		75 15	» 1908 T		67	» 1908 V		67	» 1908 W		27	Asland 6 %, Villavieja		96	» 1908 X		87	» 1908 Y		111 75
» 77 %		75 15</																		

PERIODISMO
Un fundador de la Asociación de la Prensa...

...y un destructor de la misma.
(De «El Liberal»)

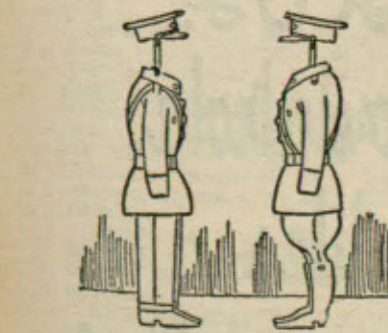
VERBENERIAS
Farolillos chinos, mantón de chinos, gorritos chinos, collares chinos... no, si de chinos tenemos un rato largo!
(De «El Siglo Futuro»)

LAS HORMIGAS DE LA CEDA
Guardando provisiones para el invierno... por si vienen mal dadas.
(De «La Libertad»)

EUFORIA
—Ah...! Qué será això, una llei sobre atur obrer...?
—Per a mi més aviat es tracta d'una eficàcia de l'actual Parlament.
(De «La Publicitat»)

LOS UNIFORMES MILITARES
—Algun lanzó el rumor de que nos iban a cambiar.
—No hagas caso. Conozco bien el paño.
(De «El Debate»)

No s'entenen i es disgusten

El corresponent de La Veu de Catalunya a Madrid, escriu:

«Als passadissos s'ha comentat molt la marxa del projecte de llei electoral. Aquesta matèria ha sofert avui una indubtable complicació. Remunta la comissió pertinent, acordà fer un qüestionari de matèries per a sotmetre'l a deliberació del Consell de ministres. El cert és que sobre l'objecte principal de la llei, o sigui sobre els límits que han de tenir les circumscripcions, s'ha produït un conflicte entre dos individus de la comissió: els senyors Armassa i Lázcano.

El primer volia que la circumscripció no pogués ésser més gran que la que comporta l'elecció de més de cinc diputats i, en canvi, el senyor Lázcano s'ha fet fort en la necessitat d'ampliar la circumscripció fins a deu diputats. I és que el senyor Armassa veu la nova llei electoral des del punt de vista de diputat per Màlaga i el senyor Lázcano està interessat a mantenir la gran circumscripció de Lugo que és la que l'elegí diputat.

Tota aquesta matèria ha estat complicada avui perquè el senyor Gil Robles, atretat amb el naixement del seu primer fill, no ha fet acte de presència al Congrés.

La situació política, que aquestes últimes setmanes semblava clara, tendeix a enfosquir-se. Tot el dia han circulat rumors de disgustos en el Govern, provinents del cantó del senyor Portela, a conseqüència de la labor que està realitzant la comissió de pressupostos, i concretament el senyor Abili Calderón, amb els dictàmens de la llei econòmica fonamental. Aquest matí la comissió tirà en terra l'escolofó addicional del ministre de la Governació, la qual cosa s'ha interpretat com un acte per a molestar el senyor Portela.

En el camp de la situació política les forces tendeixen a polaritzar-se al voltant de dos grans nuclis: els qui creuen que s'ha d'anar decididament a la reforma constitucional i, per tant, a l'alta dissolució de les Corts, pel mes de desembre, i els qui creuen que plantearà la reforma és una pertorbació inútil i, per tant, que convindria plantejar el problema polític immediatament després de l'aprovació dels pressupostos i, amb la consulta electoral consegüent, abans d'octubre.

La primera tendència està molt lligada amb l'entourage del President de la República; la segona respon a les necessitats que s'observen en els ministeris més sensiblement polítics, en els quals hom creu que l'ajornament a l'any vinent de les eleccions generals, pot haver donat a les esquerres el temps suficient per a tenir un gran triomf.

Al Congrés s'ha dit aquesta tarda, que els ex Consellers de la Generalitat seran traslladats, uns al penal de Cartagena i altres a la presó de Puerto de Santa Maria (Cádiz).»

Crisi?

La Libertad publica el següent editorial:

«La sensibilitat pública, sempre despierta i ajuda, no concede a la actual situació política una solució que la de la crisi ministerial. El Govern no té consistència, ni la mínima valoració en quant a possibilitats de la obra constructiva que necessita España. Per fallar, inclouso carece del sentit de l'ordenació nacional. Los sucesos contemporáneos de Europa —los más recientes— trazan el camino hacia la democracia y la libertad. Nada tan contrario a ese espíritu —Francia acaba de afirmarlo—, como la actuación del Gobierno. Un Gobierno que significa la más exacta contradicción con las aspiraciones legítimas del pueblo. Entre otras cosas, porque condiciona a éste, porque quiere dejar al margen las funciones sociales que mejoran su condición colectiva.

El Gobierno tiene su mayor defecto en su propia concepción primitiva. Se formó sin cohesión aceptable. No ha conseguido comprender las causas profundas de lamentables sucesos recientes. No logra el necesario redresamiento económico. Fabrica ficticios e inconsistentes programas para combatir el paro obrero. Combate las legítimas conquistas del proletariado. Es la amenaza permanente contra las conquistas del proletariado. Es la amenaza permanente contra las esencias más puras de la libertad y de los derechos del hombre.

Ante la opinión sincera, ante el país que quiere paz y trabajo y justicia, el actual Gobierno está en quiebra. Y el rumor de la crisis, nunca como ahora tan justificado, adquiere volumen, se extiende y se enraza en todos los sectores sociales.

Hay causas fundamentales que explican esta crisis. La mayor de todas es la de las enormes irregularidades observadas en la aplicación del Presupuesto.

Y el rumor señala nombres y combinaciones posibles. Desde Portela Valladares —hombre liberal cien por cien—, hasta un Gobierno nacional, presidido por una personalidad jurídica, en el que figurarían elementos de todos los partidos auténticamente —esta es la palabra, todavía y por mucho tiempo insubstituible, aunque les encolorece a las derechas— republicanos y capaces logro para conducir en acción concreta a España por el camino iniciado en el albor de la República del 14 de abril. Y las desviaciones de este camino ya se ve a dónde nos han conducido.»

A l'ombra de l'article 26

Roberto Castrovido, el gran escriptor, el gran republicà, publica a El Liberal el següent article:

«Se devuelven a la Compañía esos bienes y se pasa por la ocultación de documentos, y por la simulación de propiedades individuales y la casa de los jesuitas de la calle de Zorrilla, en la llamada residencia de los luses, donde falleció.

Ilustran los apéndices de «La política religiosa de la República» la campaña que está haciendo «El Liberal» y el resto de la obra, los discursos de Albornoz y los textos constitucionales sirven para explicar la comedia reformista que han logrado contagiar los católicos y los ajustados a los republicanos más furbundos librepensadores y más decididos anticlericales.

Uno de éstos y de los más destacados se doña la otra noche, al sacudirse por un momento la tutela de Gil Robles, su jefe y señor, de que las Constituyentes hubieran dado el voto a la mujer, causa para él, y para muchos, de que la República vaya barranca abajo. Votó esa reforma, y estaría arrependido si fueran mujeres y no hombres los que devuelven bienes a la Compañía de Jesús, encaraman en el Poder a carlistas del Maestrazgo y de Navarra y preparan la extirpación del artículo 26, que fué un acto de candida transigencia y la mayor y la última de las concesiones que puede hacer una República a las órdenes religiosas.

Abolir de derecho, como ya de hecho lo va estando, el artículo 26 de Constitución, es el verdadero norte de los revisionistas, porque la cuestión religiosa sigue siendo en España la fundamental, la cuestión de las cuestiones.

El artículo 26 promovió la primera crisis ministerial de la República, origen de la división de los elementos republicanos y del predominio del partidismo.

Y el artículo 26 y la vuelta a la centralización son los verdaderos propósitos del revisionista. Procura disimular su propósito con retóricas de artículos insignificantes o poco notados y con la reaparición del Senado; pero la verdadera finalidad de la revisión está en vestir con hábito fraulino, a manera de mortaja, el cuerpo de la República, y en privar de su autonomía a las regiones. Sin necesidad de revisar la Constitución, cegaron las comisiones gestoras el manantial de la municipal autonomía, y ahora, presente en el Gobierno la derecha regional valenciana, se van a revisar los preceptos constitucionales referentes al Estado de Cataluña y a la autonomía regional. ¡Valiente regionalismo el de los valencianos de la derecha!

Frente a la revisión, tea de discordia, hay que levantar bien alta, bien firme y bien sola la bandera republicana federal, y contra los solapados y jesuiticos —perdonad la redundancia—, propósitos clericales, el fondo, el pensamiento de la campaña parlamentaria, hecha a principios de este siglo por la mayoría parlamentaria, en la que brillaban Salmerón y Azcarate, Blasco Ibáñez y Soler, Llauro, Lerroux, Melquíades Álvarez, La «Electra», de Galdós, dió expresión artística al pensamiento unánime de los republicanos (todavía no existían los reformistas), sobre la política religiosa de una monarquía liberal, no ya de una República.

Un xic de memòria

Un xic de memòria, poble; poble, sobretot, de les eleccions de novembre, que tan mal resultat el donaren.

Lleixeu aquest fragment d'un article de El Diluvio:

«Pero... muchos más —11.500 y todos caídos en el campo de batalla; es decir, ni uno solo por enfermedad—, tuvo España en Anual, Monte-Arriut, Zelúan y Nador, sólo en unas horas durante la desdichada y catastrófica acción planeada por el ex rey Alfonso y dirigida por el desaparecido Fernández Silvestre. ¡Muchos mil quinientos muertos! Y muchísimas más fueron las bajas entre heridos y prisioneros!

Y... ¡cinco mil millones de pesetas, según datos que facilitó el difunto don Jaime Caner Romeu cuando fus ministro de Hacienda, es lo que cuesta —añádase, además, lo gastado en los dos últimos años—, la aventura que empezó en el barranco del Lobo!

¡Pueblo, no olvides jamás a los 11.500 muertos de Anual! ¡Ni a los 1.500 del siniestro barranco del Gurugi! Como tampoco debes olvidar a los que cayeron a orillas del Khert, obedeciendo órdenes del muy monárquico Luque.

Y no olvides, asimismo, a los 200 mil muertos de las campañas de Ceuta y Filipinas, sostenidas únicamente para satisfacer las ansias imperialistas de los funestos Borbones, que años antes ensangrentaron el suelo español —durante trece años— sin otra finalidad que la de dirimir un pleito de familia: de la familia de origen extranjero que se creía dueña de España y sus colonias.

¡No olvides, pueblo, todo esto!

¡Viva la República... republicana!

Y no confundamos nunca una República liberal, democrática y laica con una Convención de jesuitas, financieros y oportunistas.»

MORENES?

Frissures? Fístules? MORENO!
Escriu avui mateix a Picalqués, 12, tenda, Barcelona, i us guariré

la humanitat

Només en queden nou

Heus ací un intencionat —ben intencionat — editorial de La Publicitat:

«Ahir, en obrir-se la sessió del Parlament, només hi havia nou diputats als escons. D'aquella majoria de més de dos-cents diputats només nou tingueren esma de presentar-se al saló de sessions. L'espectacle d'aquesta deserció no pot ésser ni més depriment ni més significatiu. I tots aquests senyors cobren l i la majoria d'ells són persones de posició folgada. Les Constitucions, en les quals predominaven els universitaris i gent que vivia del seu sou —hi havia nou religiosos—, mai no donaren un exemple tan trist d'indiferència i d'apatia. Els detractors sistemàtics d'aquell Parlament hauran de reconèixer la bona fe, el respecte d'aquells homes al mandat que havien rebut dels electors; si més no, complien les obligacions morals i materials del càrrec; cobraven el que era de llei, però no abandonaven el seu lloc; els d'ara els són reconeguts i satisfets els mateixos drets, però els que no compleixen són ells.

El furor electoral de novembre de 1933 ha vingut a esllangir-se en la desolació present: les grans bandes del senyor Gil Robles, gallejant de disposar d'una majoria compacta i disciplinada han guanyat un grotesc insuperable. Cops de timbre, avisos de tota mena, cartes apressants, súplices i renys, tot és inútil; la Cambra agonitzant, deserta com si fos empestada. Si no existís matèria legislativa podria excusar-se aquesta deserció; però són els pressupostos allò que ha acabat de disculpar-se amb la Cambra buida. No es pot donar un senyal d'esgotament, de descomposició més clar. El contribuent, que sap la xifra enorme que representen les mensualitats dels representants populars al Parlament, resta bocabadat d'estupor davant del desdeny d'aquests senyors que cauen en una falta que no toleren ni els mateixos estiguts sota les seves ordes. Això explica que ertin lleis tan irrisòries com aquesta de latur forçós, que més aviat sembla una burla.

Si calgués alguna prova de la ineptícia legislativa d'aquestes Corts, el retraïment dels diputats en donaria una d'incontestable. Aquesta situació és insostenible; el Parlament no tan sols no representa la voluntat del país, sinó que representa una cosa pitjor: la no voluntat dels diputats. Quan un Parlament dona senyals tan certs d'extenuació és que confessa la seva esterilitat, i un Parlament estèril, sense esma legislativa, és una nosa i un perill, com un arbre mort travessat al mig d'una carretera. El millor que es pot fer és treure'l i fer-ne llenya, i encara ben pressat.

El prestigi del sistema parlamentari, el bé de la República, no poden consistir aquest desdret de l'organ capital del règim. Quina consideració pot tenir una obra legislativa feta en aquestes condicions? Quina confiança pot inspirar una ruina moral d'aquesta magnitud?»

L'atac de les dretes

L'atac de la gent de dretes ha estat sempre innoble: la injúria, la calúmbia, el mot gruixut, el grapat de llot.

Heus ací, però, que la veritat veix sempre. Llegiu aquesta nota de Heraldo de Madrid:

«Una pirueta més. Los monárquicos parecen dispuestos a presentar al Parlamento una proposición acusatoria contra don Manuel Azafia y don Santiago Casares Quiroga. Con ello pretenden menoscabar la independencia y el prestigio del poder judicial estableciendo una consecuencia que la vista del recurso por los sucesos de Casas Viejas no reveló. Acostumbrados esas gentes el eterno privilegio, no se resignan a que la justicia prevalezca sobre los agolamos. «A B C» se conduce de que haya sido condenado el capitán Rojas, y dice: «La justicia desigual es la más dolorosa de las injusticias.» Esta bonita frase pudo haberla esteotipado el colega en tiempos de la monarquía y publicarla en diario en sus páginas hasta el día 12 de abril de 1931. ¿Qué importancia —con tener mucha—, puede atribuírsele a catórces asesinatos, cuando en 1921 fueron millares los asesinados por una «gracia» de don Alfonso... No hablé el colega de injusticia si no quiere que los espectros de Anual le conturben la conciencia. También aquellas tristes jornadas y aquellas responsabilidades son hechos probados...»

Volviendo a lo presente. El deseo de los monárquicos no es otro que el de que las Cortes declaren culpables a los señores Azafia y Casares Quiroga de las órdenes que dieron motivo a la represión de Casas Viejas. En primer lugar no tienen por qué mezclar con los asuntos privativos del ministerio de la Gobernación al que entonces regía la cartera de Guerra.

Por lo que se refiere a la actuación del señor Casares Quiroga hemos de decir que el ex ministro de la Gobernación acostumbraba a dar por escrito las órdenes que por su importancia así lo requerían. Prueba de ello es lo que respondió a una interrogación del defensor del capitán Rojas. «El día 10 de agosto —dijo el señor Casares Quiroga—, llamé al capitán Gándara. Me habían dicho que los rebeldes se habían hecho fuertes en Comunicaciones. Ordené al capitán Gándara que entrase a toda costa en el edificio, haciendo fuego o como fuese, y seguidamente le dije: «Espere usted; le daré la orden por escrito.»

Cuando se produjo el movimiento que correspondieron los sucesos de Casas Viejas, el capitán Rojas salió

Parlament del doctor Serra i Hunter

«Els estudis de Filosofia a la Universitat»

Hi ha des de l'època de les primeres universitats una Facultat que podriem considerar com el nucli original o la feunda llavor de totes les altres: és aquella que a casa nostra és tradició anomenar Facultat de Filosofia i Lletres. Seguir les vicissituds d'aquesta Facultat és seguir l'evolució total de l'organització universitària. Els seus estudis d'avui, junt amb els de la Facultat de Ciències, que ha estat en els seus inicis un desdoblament d'aquella, constitueixen el corne del saber en la seva expressió més pura; aquell saber que si no té derivacions pràctiques immediates serveix, però, de fonament últim a totes les ciències i a totes les tècniques. Si un dia, com ja s'ha sustentat alguna vegada, arribessin a diferenciar-se tant les disciplines del coneixement, que s'imposés una segregació radical, restarien en peu com a inassimilables aquells continguts que atribuïm avui d'una manera unitària a la Facultat de Filosofia.

Profunditzant un xic el sentit generalitzant o de misteri, us trobareu en la vida i en la ciència en la necessitat de buscar una sortida final a les recerques de lleis i causes en qualsevol sector de la realitat. Intentar una concepció totalitària, com s'acostuma a dir, de tot allò que pensem que vivim, estudiar l'obra de la humanitat, científicament en la producció artística i literària i subjectivament en les aptituds individuals i col·lectives que la fan possible, heus ací l'esquema de les qüestions, procediments i orientacions d'aquella o restringit, segons l'opinió pública i sovint l'arbitrarietat dels ministres, el quadre dels seus ensenyaments. Hi hagué modificacions els 1807, 1813, 1818, 1820, 1824, 1845, 1847 fins que arribem a la llei d'Instrucció Pública de Moyano del 1857. Afectaren més o menys l'organització de l'ensenyança universitària de la Filosofia les reformes de Orovio (1867), de València (1868), de Laya (1880), d'Albareda (1881), de Gual (1883), de Fidal (1884). Es dels 1888 i 1899 i darrerament en començar el segle el nou pla d'estudis que dividí la Facultat en tres seccions: Lletres, Història i Filosofia.

Ja no cal dir que avui, després d'aquesta divisió, la Facultat de Filosofia organitzada d'aquesta manera podria representar el lloc central de totes les seccions i deparaments universitaris. Estaria en connexió directa amb la de Ciències i en relació immediata amb les de Lletres administratiu amb les de Ciències i de la funció essencial de la Filosofia en la cultura humana.

S'ha dit ja tant a l'entorn de la paraula filosofia, que tot sovint s'impugna el seu sentit i el seu ús, que en relació amb la cultura humana, no podem deixar de crear la disciplina que més afina la nostra formació espiritual. Tant pel sentit humanitzador que ella porta en si com per la significació universalista que encarna donar a tots els problemes, nítid i no sotmès a cap altra consideració, és el que ella és, és abans que tot una fortitud espiritual davant del món i de la vida. Allò que a tots interessa, filòsofs i no filòsofs, és l'actitud filosòfica, que és el mateix que dir actitud de perfecció integral per a l'home.

La Filosofia, és precis reconèixer-ho, torna a assolir avui la seva antiga preponderància. En un primer moment ha estat preterida, però, per alguns contemporanis, del filòsof, home donat a una reflexió especulativa, mancada, però, de control científic i de resonància social. Els seus problemes eren considerats com el producte de la vanitat personal que te-

nia la pretensió d'explicar allò que és enigmàtic o fantasmagòric. En altre sentit, es deia també que eren problemes que l'home mateix es creava i que en intentar resoldre'ls no sortia mai de les logomàquies o confusions. La decoració en el panorama actual de les ciències ha canviat i l'espectacle dels filòsofs que no s'entenen mai ha estat substituït per aquella recerca de naturalesa superior que tot i reconèixer les dificultats de les visions supremes de les coses, no posa fins que arriba a copsar-les o, almenys, acostar-se a llur assegurada perspectiva.

En consonància amb aquest moviment de renovació, la Facultat de Dret de la nostra Universitat treballa des de fa anys i aprofita totes aquelles conjuncions legals que l'Administració pública li proporciona i també aquelles altres iniciatives personals i corporatives que poden afavorir la seva total reorganització per a atansar-la a aquell ideal de Facultat central i unificadora de tot el sistema general científic.

Dels nostres medis intel·lectuals sortí la primera iniciativa de l'ensenyament de la Filosofia a Espanya. Tal any com aquest, ara fa un segle, el 1835, Martí d'Alxalá inaugurava el primer curs de Filosofia de Ciències i Arts d'aquesta ciutat en un moment que començaven a restablir-se a Barcelona els estudis generals a la nova Universitat que havia de substituir la de Cervera.

Durant el segle XIX totes les reformes docents a la Facultat de Filosofia i Lletres es reduïren a ampliar o restringir, segons l'opinió pública i sovint l'arbitrarietat dels ministres, el quadre dels seus ensenyaments. Hi hagué modificacions els 1807, 1813, 1818, 1820, 1824, 1845, 1847 fins que arribem a la llei d'Instrucció Pública de Moyano del 1857. Afectaren més o menys l'organització de l'ensenyança universitària de la Filosofia les reformes de Orovio (1867), de València (1868), de Laya (1880), d'Albareda (1881), de Gual (1883), de Fidal (1884). Es dels 1888 i 1899 i darrerament en començar el segle el nou pla d'estudis que dividí la Facultat en tres seccions: Lletres, Història i Filosofia.

Actualment, en la Facultat de Filosofia i Lletres i Pedagogia, hi ha una secció d'estudi de filosofies que compta amb quatre càtedres i amb l'ensenyament de les disciplines bàsiques: lògica, metafísica, ètica, estètica, història de la Filosofia. A l'entorn d'aquestes càtedres s'hi afegixen els seminaris i els cursos complementaris lliures sobre problemes de filosofia més especialitzats. Aquesta organització, que representa un progrés considerable compost amb el temps en el qual ens trobem, a més que existint un paral·lelisme en millorar les condicions del malalt amb la seva educació intel·lectual; insistí en la importància social de les dites institucions.

Seguidament el Dr. Roig Raventós exposa el cas de malaltia de Barraquer en un anàlisi plany que, essent la malaltia d'estrabisme, una català il·lustre, no sigui prou coneguda entre nosaltres, i també que no hi hagi una única nomenclatura internacional. Una mateixa malaltia porta a dues nomenclatures un nom propi i això és una gran dificultat pedagògica. Demana a l'Acadèmia que proposi la celebració d'un congrés internacional de la nomenclatura mèdica per a revisar els noms honorífics amb què són anomenades les malalties i posar-se d'acord perquè una mateixa malaltia no porti noms diferents. Descriu el cas clínic de la hipodromia progressiva detalladament. Destja, finalment, que sigui l'escola catalana la que, seguint les petjades de l'immortal Dr. Barraquer, acabi de descobrir les causes de la malaltia, que fins avui no es coneixen, com tampoc el seu tractament.

Els Drs. Guerra-Estapé, Pi Sunyer i Peyri feren unes observacions que acabaren d'arrodonar la comunicació del Dr. Roig Raventós.

L'afer del personal subaltern nomenat pel Patronat Universitari

Ahir visitarem el Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, senyor Duran i Ventosa, la comissió d'empleats subalterns de la Universitat, per a intentar d'obtenir el pagament de llurs havers transcorreguts.

El senyor Conseller els rebé molt atentament al seu despatx oficial i els manifestà que, contràriament a la seva voluntat, es veia obligat, mentre no es rebé de la completa solució respecte al cas jurídic plantejat en aquesta Universitat, a negar-se en absolut a fer el llurament de cap quantitat.

Tenint en compte les esmentades manifestacions, el personal subaltern i administratiu ha acordat dirigir-se novament a la Superioritat, a fi d'interessar-li una prompta solució al problema que els crea la situació anormal que està travessant la Universitat de Barcelona.

CONFERENCIES

Els gasos mortífers de guerra.—El senyor Lluís Riús de Badalona, doctor en medicina, al local de la Cooperativa «La Hormiga Martineira», una conferència sobre el tema: «Gasos mortífers de guerra». Tindrà lloc al local social, Núria, 12-14, a les deu del vespre.

Obra antituberculosa de la Universitat de Barcelona.—Es prega als alumnes que no hagin estat cridats per a la consulta mèdica de l'Obra Antituberculosa de la Universitat, que es presentin a la Secretaria del Rectorat, de dotze a dues del matí, per a estendre'ls la corresponent convocatòria.

Exàmens de Pràcticant.—Demà, divendres, a les sis de la tarda i a la Sala del Dr. Barriac, concentraran en aquesta Facultat de Medicina els exàmens oficials de la carrera de Pràcticant.

Exàmens de Pràcticant.—Demà, divendres, a les sis de la tarda i a la Sala del Dr. Barriac, concentraran en aquesta Facultat de Medicina els exàmens oficials de la carrera de Pràcticant.

UNIVERSITAT

Expedició de final de curs.—Els alumnes de l'assignatura de Geologia de la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona, acompanyats de llur professor, Dr. M. Faurà i Sans, realitzaren, diumenge passat, una expedició de complement de les classes pràctiques. A la sortida de la urbs, en passar pel portell de Montcada, pogueren examinar sobre el terreny les distintes formacions geològiques que l'entorn, i aduec l'emplament de les diverses captacions d'aigua que proveeixen la nostra ciutat. A través el Vallès foran examinades les terrasses portanyents a les formacions ulteriors a la badia miocènica, que, poc després de la retirada de la mar que envia aquella comarca, fou terraplenada pels arrossegaments dels corrents fluvials que s'hi congreïren, fins que sobreixiren les algues pels portells de Montcada i Martorel, per a donar lloc als corrents fluvials del Besòs i Llobregat, en desgussar en les llavors novella Mediterrània. La delimitació fisiològica d'aquesta comarca resta palesada pels grups orogràfics del Montseny i del Montnegre, és a dir, de les serralades de l'interior i del litoral. En entrar en la regió volcànica oltina van poder remarcar les primeres manifestacions basàltiques a Hostafrons, amb el material de les quals fou construït en els temps històrics el castell i la fortalesa que clou aquesta vila. Travessant el Tordera, en entrar a la Selva, foren recorreguts grans extensions basàltiques que recorren aquell planell i que varen obstaculitzar el desguàs de l'estany de Sils, que ha hagut d'esser desgussat per mitjà d'un canal, momentàniament. A Caldes de Malavella, a més, d'estudiar les diverses formacions rocoses, material plúvion foragit i els marcs dels termals, foren visitades les antigues ruïnes romanes, on pogueren ésser apreciats els efectes de les transformacions hidroquímiques termals. Al retorn, feren un recorregut per mar de la Costa Brava, explorant davant els efectes del geodinamisme marí, origen de les formoses i interessants figures que presenten les roques en els penya-segats que voregen el litoral mediterrani.

Profítoles al·lçons pogueren ésser recollits durant aquesta expedició científica.

NOTICIARI

Acadèmia de Medicina de Barcelona.—L'Acadèmia de Medicina de Barcelona, la seva assemblea científica en la qual el doctor Lluís Guàrdia Salas tractà de «Principis en què es funda el tractament postural i mecànic de la paràlisi infantil. Importància de la creació d'institucions adequades per a tractar aquesta afecció».

Prèvia la presentació del conferenciant per l'acadèmic numerari doctor Armangué, el Dr. Guàrdia exposà primer la patologia de l'aturadur en la poliomièlitis, així com la fisiopatologia de la contractura dels músculs afectats per la paràlisi infantil. Arribà a la conclusió que la contractura muscular, per ésser excitant fisiològica, és el mitjà d'elecció perquè els músculs recuperin la perduda capacitat funcional; demostà complidament que sols mitjançant la manutenció per exercici restituir als esmentats músculs llur poder contractil.

A continuació exposa la conveniència de crear institucions adequades per a tractar la paràlisi infantil, amb un criteri d'estreta col·laboració entre diverses especialitats terapèutiques, procurant, a més, que existís un paral·lelisme en millorar les condicions del malalt amb la seva educació intel·lectual; insistí en la importància social de les dites institucions.

Seguidament el Dr. Roig Raventós exposa el cas de malaltia de Barraquer en un anàlisi plany que, essent la malaltia d'estrabisme, una català il·lustre, no sigui prou coneguda entre nosaltres, i també que no hi hagi una única nomenclatura internacional. Una mateixa malaltia porta a dues nomenclatures un nom propi i això és una gran dificultat pedagògica. Demana a l'Acadèmia que proposi la celebració d'un congrés internacional de la nomenclatura mèdica per a revisar els noms honorífics amb què són anomenades les malalties i posar-se d'acord perquè una mateixa malaltia no porti noms diferents. Descriu el cas clínic de la hipodromia progressiva detalladament. Destja, finalment, que sigui l'escola catalana la que, seguint les petjades de l'immortal Dr. Barraquer, acabi de descobrir les causes de la malaltia, que fins avui no es coneixen, com tampoc el seu tractament.

Els Drs. Guerra-Estapé, Pi Sunyer i Peyri feren unes observacions que acabaren d'arrodonar la comunicació del Dr. Roig Raventós.

Curset d'estiu de Català.—A l'Ateneu Polytechnic, Alt de Sant Pere, 27, pral., continua oberta la inscripció per al curset elemental de català que hi serà donat, a partir del vinent divendres, dia 21, i fins a darrers de setembre, els dimecres i divendres, de vuit a nou del vespre. Aquest curs acompanya el de professor senyor Jaume Aina.

Exàmens de matrones.—Demà, divendres, a les onze del matí, se celebraran en aquesta Facultat de Medicina el segon i últim torn dels exàmens de primera i segon curs de la carrera de matrones, i a continuació les Revalides. I el dimecres dia 26, a les nou, el segon i últim torn de matrones oficials.

Exàmens de Pràcticant.—Demà, divendres, a les sis de la tarda i a la Sala del Dr. Barriac, concentraran en aquesta Facultat de Medicina els exàmens oficials de la carrera de Pràcticant.

Obra antituberculosa de la Universitat de Barcelona.—Es prega als alumnes que no hagin estat cridats per a la consulta mèdica de l'Obra Antituberculosa de la Universitat, que es presentin a la Secretaria del Rectorat, de dotze a dues del matí, per a estendre'ls la corresponent convocatòria.

Exàmens de Pràcticant.—Demà, divendres, a les sis de la tarda i a la Sala del Dr. Barriac, concentraran en aquesta Facultat de Medicina els exàmens oficials de la carrera de Pràcticant.

Exàmens de Pràcticant.—Demà, divendres, a les sis de la tarda i a la Sala del Dr. Barriac, concentraran en aquesta Facultat de Medicina els exàmens oficials de la carrera de Pràcticant.

EL TREBALL.

LES NOSTRES CAMPANYES

L'Ajuntament de Barcelona ha de fer complir les ordenances municipals quant a la regulació de la venda de queviures

Hem d'insistir car el tema s'ho val. Els interessos de la gran massa de treballadors-consumidors de Barcelona, han d'ésser vigiats, defensats, puix que, com en altres casos, al nostre país, resten mancats d'una regulació i defensa per part de qui té l'obligació de vetllar per aquests interessos col·lectius.

Conèiem perfectament les fluctuacions dels mercats a l'engros i sabem per tant, que els preus dels queviures poden variar en el mateix dia de la venda ja que en una hora del matí, segons les comandes, un article pot sofrir una minva o un augment en el preu.

Per això mateix, les nostres campanyes ni de prop ni de lluny no van adreçades als venedors dels mercats de Barcelona. Aquests venen com poden i per tant la culpa no és dels venedors, sinó de l'Ajuntament que no aplica les disposicions municipals amb o que fa referència a la taxa dels queviures.

Un passet manat pels mercats de la nostra ciutat i hem pot adonar-se que la immensa majoria dels llocs de venda no hi ha el cartell que ha de marcar el preu dels articles de primera necessitat. Per això poden passar les anomalies que assenyalàvem dies passats, que en un mercat i al mateix dia, es ven una mercaderia a un preu i a un altre mercat canvia el preu en perjudici del comprador. I fins en un mateix districte els preus no són els mateixos entre les tendes de queviures.

Si el preu dels queviures sofria les esmentades variacions sense de passar una taxa previament marcada, no hi ha res a dir. Del preu marcat per la taxa en avall, el ve-

nedor és lliure de vendre al preu que bé li sembli, però que mai no pugui vendre a un preu més elevat del fixat per la taxa.

Heus ací el tema clar i concret de la nostra campanya. Posar per damunt dels interessos particulars els interessos de la col·lectivitat. Per això mateix no ens cansarem de reclamar que en benefici de tothom, venedor i comprador, l'Ajuntament faci complir les disposicions municipals quant a la regulació de la venda dels queviures. Es un deure que incombeix de ple a les corporacions municipals i entenent així, els municipis de les grans ciutats d'Europa i Amèrica, tenen severos inspectors que vigilen els llocs de venda per tal d'obligar a marcar en lloc visible el preu i castigar les infraccions.

No és corrent de veure en cap part del món, el mercader, el regateig al qual estan obligades les corporacions amb relació als articles de primera necessitat, com ocorre als mercats de Barcelona, talment com si es tractés d'articles de luxe. Aquestes antipàtiques, perjudicials pel pressupost migrat del treballador, s'evitarien si cada venedor tingues marcat un preu fix a la seva mercaderia, a la vista del públic.

Nosaltres, doncs, només demanem que l'Ajuntament de Barcelona, interessat com ha d'estar per a la defensa del consumidor, ordeni als inspectors de mercats una estricte vigilància quant a l'aplicació de les taxes en els preus i que col·loqui, cada venedor en lloc visible, el preu de la mercaderia quan es tracta de matèries alimentoses de primera necessitat. És ben simple.

LES MESURES CONTRA L'ATUR FORÇOS

Han d'obeir a un premeditat pla d'obres públiques

«El dinero que se necesita lo buscaremos donde se halle y se lo sacaremos al que lo tenga».

G. I. Robles

El Sr. Salmeron, ministre eclesiàstic del Treball, ha declarat que el projecte del Govern per a combatre l'atur forçós és insuficient i ha afegit que no soluciona el problema de l'atur. Això no fa altra cosa que confirmar les nostres reiterades manifestacions en afirmar que els 200.000.000 no serveixen absolutament per a res.

També ha dit el ministre del Treball de la República espanyola —l'avi C. E. D. A.— que, per a resoldre el problema de l'atur forçós és necessari realitzar una política econòmica general. Molt bé. Però, ¿com és que tan aquests declaracions al cap de dos anys que influeixen en la governació del país i al cap de vuit mesos que ocupen el Poder?

Es que ja no recorden aquelles celebres paraules de l'actual ministre de la Guerra, quan no era més que el cap de la C. E. D. A., les quals deien que havia de resoldre, se, com a mínim, el problema del paro obrero i afegia que treuen els diners d'allà on fossin?

Nosaltres entenem que és un problema primordial en una República de Treballadors, el resoldre el problema de la fam que pateixen els treballadors que feren possible la seva proclamació i consolidació.

En bona hora es pensí portar a terme un acurat pla d'obres públiques; però, sincerament, hem de dir que des dretes no estan capacitats, després del temps que no han de res, bo i ocupant el Poder, i tampoc pel fet de no interessar-se per un problema que afecta una part d'homes que no solament són considerats com a no adherents als partits de les dretes, sinó que la immensa majoria dels sense feina estan catalogats com a adversaris dels partits de dreta. No s'erren. I, naturalment, com molt bé deia Indalecio Prieto, a les dretes no els interessa resoldre el problema de l'atur amb mires al període electoral. Car aleshores podran, tot i exercint la compra de vots, practicar la caritat cristiana oferint diners i treball al que volen les dretes.

Un pla de treball nacional? En bona hora. Però el senyor ministre del Treball de la C. E. D. A. no és el més autoritzat per a parlar-ne després d'haver disposat els 200 milions de pessetes per a obres públiques.

Un pla nacional d'obres públiques ha d'ésser un afer de meditació, no repetim, perquè tingui eficàcia. Temps no n'ha mancat.

Però abans de parlar del pla, que

SEGON ANIVERSARI DE LA MORT D'HELEN LENI SEGUI

Avui fa dos anys que va morir en plena joventut Heleni Seguí, fill del mal prou plorat Salvador Seguí.

Heleni, malgrat la seva joventut, ja es destacava com a conecixedor dels problemes socials de casa nostra. Hom pot recordar els seus articles a «l'Opinió» en els quals tractava les qüestions socials i econòmiques amb una perla que admirava amics i adversaris.

La seva mort prematura privà Catalunya d'un valor reconegut per tots.

En recordar el volgut amic, trametem a la mare, vídua de Seguí i altres familiars, els nostres més pregoners sentiments de condol.

BIBLIOTECA PER ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS

TOMAS MARTI ens ha tramès 23 obres de teatre selecte i «los secretos del amor», de M. Rivas.

J. BARBAL ha fet donació d'un volum: «La pagana», de S. Laurent-Pichat.

Un lector de LA HUMANITAT ha fet una aportació de sis volums:

CAPITAL I TREBALL

La lluita de classes a Mèxic

El president Cárdenas al costat del proletari

A Mèxic s'està operant una fonda transformació social-econòmica inspirada pel President Cárdenas.

Hom sap que primer Obregón i després Calles menaren una intensa lluita contra el clericalisme i que assoliren l'èxit més falaguer per l'energia amb què fou menada la campanya contra el fanatisme religiós.

Però Obregón —aquest fou assassinat per un fanàtic catòlic— i Calles es limitaren únicament a la lluita contra el clericalisme, contra el poder de Roma, aliats als interessos morals i materials de la nació mexicana, i deixaren de banda la qüestió econòmica. Deixaren, però, fomentar la Confederació General del Treball i aquesta s'estengué poderosament per tot el país.

En la lluita aferrissada contra l'església catòlica, pel fet d'estar-hi interessats majorment els treballadors, aquests recolzaren la política de Calles i Obregón, deixant de banda, gairebé, la lluita en l'aspecte econòmic. Un cop vençuda la força de l'església, poderosíssima a Mèxic pels anys de dominació dels reis catòlics espanyols i per Porfirio Díaz, vençut per la revolució de Madero i Zapata cap allà l'any 1910, els treballadors volien plantejar la lluita en el terreny econòmic i recolzen la candidatura a la Presidència de la República a favor de Lázaro Cárdenas, l'home més avançat del Partit Nacional Revolucionari, el qual ocupà el Poder des del 1910 per la seva energia i decisió.

Lázaro Cárdenas procedeix d'una família de treballadors; ha estat impressor i va lluitar per la llibertat del seu país al costat dels homes del Partit Nacional Revolucionari, i aconseguí els galons de general de l'exèrcit mexicà.

Però Cárdenas resta l'obrer de sempre; es troba més al costat dels treballadors que dels militars. Per tant, vol nacionalitzar les riqueses naturals del sol i del subsol, la qual cosa significa l'expropiació dels rics pous de petroli actualment en possessió del capitalisme nordamericà. La clara i ferma obra recolla Cárdenas. El general Calles s'oposa a aquesta política i llença un manifest contra les aspiracions dels treballadors del seu país. La lluita està entaulada entre el capitalisme ara representat per Calles, i la classe treballadora, que té un defensor: Lázaro Cárdenas.

De moment, sembla que en aquesta lluita ha triomfat Cárdenas, car al seu costat s'ha posat resoltament el Partit Nacional Revolucionari, que és el partit governamental.

Cárdenas segueix el programa que li serví per a la campanya electoral. Pel que es veu, no és un polític d'aquells que prometen abans d'insolir el lloc cobert coses que després resen incomplides. Cárdenas estudia a fons el que calia dir en les seves campanyes electorals i explicà un pla d'acció socialista que, en aplicar-lo, ha trobat resistència i seriosos inconvenients per part d'alguns membres del seu propi partit.

Apartat Calles de la vida activa, segons pròpia declaració, resta el camí lliure per a Cárdenas i per a la classe treballadora de Mèxic. Cárdenas i els treballadors, doncs, vençuda definitivament l'església catòlica, es disposen a transformar econòmicament i socialment el país mexicà.

La decisió és ferma. I si aquesta ferma en lurs decisions permeteix Obregón i Calles vèncer el poder omnipotent de l'església en els primers anys de la Revolució, també ara tot fa preveure que els treballadors i Cárdenas sortiran triomfadors en aquesta aspra lluita que tot just comença. La motivació la tot just comença la desbandada dels elements conservadors del Partit Nacional Revolucionari, que es pensaven que, acabada la lluita amb el catolicisme, un cop

CARDENAS

vol nacionalitzar les riqueses naturals del sol i del subsol, la qual cosa significa l'expropiació dels rics pous de petroli actualment en possessió del capitalisme nordamericà. La clara i ferma obra recolla Cárdenas. El general Calles s'oposa a aquesta política i llença un manifest contra les aspiracions dels treballadors del seu país. La lluita està entaulada entre el capitalisme ara representat per Calles, i la classe treballadora, que té un defensor: Lázaro Cárdenas.

De moment, sembla que en aquesta lluita ha triomfat Cárdenas, car al seu costat s'ha posat resoltament el Partit Nacional Revolucionari, que és el partit governamental.

Cárdenas segueix el programa que li serví per a la campanya electoral. Pel que es veu, no és un polític d'aquells que prometen abans d'insolir el lloc cobert coses que després resen incomplides. Cárdenas estudia a fons el que calia dir en les seves campanyes electorals i explicà un pla d'acció socialista que, en aplicar-lo, ha trobat resistència i seriosos inconvenients per part d'alguns membres del seu propi partit.

Apartat Calles de la vida activa, segons pròpia declaració, resta el camí lliure per a Cárdenas i per a la classe treballadora de Mèxic. Cárdenas i els treballadors, doncs, vençuda definitivament l'església catòlica, es disposen a transformar econòmicament i socialment el país mexicà.

La decisió és ferma. I si aquesta ferma en lurs decisions permeteix Obregón i Calles vèncer el poder omnipotent de l'església en els primers anys de la Revolució, també ara tot fa preveure que els treballadors i Cárdenas sortiran triomfadors en aquesta aspra lluita que tot just comença. La motivació la tot just comença la desbandada dels elements conservadors del Partit Nacional Revolucionari, que es pensaven que, acabada la lluita amb el catolicisme, un cop

TREBALL I ECONOMIA

El comerç exterior de la U. R. S. S.

Hem recollit unes dades sobre el desenvolupament del comerç exterior de la U. R. S. S. en els tres darrers anys en milions de rubles:

	1932	1933	1934
Exportacions (1)	566,3	458,1	419,3
Importacions	704,0	348,2	232,4
Total	1.270,3	806,3	651,7

Balanç -137,3 + 109,9 + 186,9

La industrialització i la col·lectivització agrícola feren, en conjunt, les necessitats que imposa el desenvolupament de la indústria pesada, necessària en importació de màquines i de metalls.

En acabar el primer pla quinquenal, la U. R. S. S. podia passar-se d'algunes importacions.

Heus ací, encara, les importacions que les necessitats de la indústria soviètica va obligar fer els anys

	1928	1934
Coure	46	17,3
Plom	95	30,8
Zinc	94	14,7
Alumini	100	25,2
Cautxú	100	80,0

El resultat general obtingut en la producció al final del primer període quinquenal, ha permès al Comissariat de Comerç Exterior la regulació de les exportacions en interès del mercat soviètic. Essent així, els productes alimenticios són totalment eliminats de la llista de les exportacions.

EXPORTACIO DE PRODUCTES INDUSTRIALS

	1932	1934
Fusta	2.623	2.875
Mineral de ferro	326	342
Amiant	16	33
Carbó	1.780	2.207
Poneria	1.780	607
Adobs	1.780	115
Robes de cotó	18,7	20,8
Llumins	8,3	11,8
Paper	0,6	10,2

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

(1) No hi estan compreses les exportacions de metalls preciosos.

Com es pot veure, dos nous productes d'exportació apareixen el 1934: la foneria i els adobs.

BORSA DE TREBALL

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Emili Oliveres, Lleonard Lafitte, Solange Debride, Antoni C. S. Arles, Odette Lepine, Ricard Adalid, Eugeni Verna i Ciril Alfred Smith, que es serveixin passar qualsevol dia fèr, donze del matí a una de la tarda, per tal de tractar d'un important assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

La Borsa de Treball de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11), prega als senyors estrangers: Enric Grosche, Ivonne Meyer, Leopold Raber, Francesc Bru, Nina Mullins, Laurence John Mitchell, Eduard Faust Schoder, Elisa Manchulian, Joan Montardit, Josepa Vaccaro, Carme Franel, Ernestina Demerger, Antoni Novell, Joaquim Ferrer, Enric Pampuy, Kurt Ebers, Jordi D. Jenkins, Guillem Paucefort, Fritz Schenker, Dora Southeimer, Albert Berglund, Gastó Pau Ciero, Anabel Luísa McDonald, Simó Moulmier, Martí Martí Gabriel Guitard, Em

LES LLETRES

L'Acadèmia Francesa

Enguany s'escau el tercer centenari de la fundació de l'Acadèmia Francesa pel cardenal Richelieu. Amb aquest motiu hom ha posat en circulació un segell amb l'efigie del gran estadista.

AMB LA RELACIÓ DE 1935 QUE PASSAREN PER LES PRESONS FLORINTS

ECOS

El madrilenys són molt aficionats a empecar-se una mena d'acudits que en diuen «timolos». Va haver-hi un temps en què es posà de moda interpellar els transeünts dient: —Dispenso. Crei que era usted un pájaro.

Un editor català m'lt conegut, home adonrat, va ésser objecte del famós «timolo», i ofuscat a la porta del Banc d'Espanya.

—Dispenso. Crei que era usted un pájaro—li va dir un desconegut, no massa ben peixat.

—Pues no se equivoca usted—digué amantent l'editor—. Soy un pájaro de cuenta... corriente.

I va entrar majestuós a l'edifici.

A França existeix el premi Henri Bergson, de 2.000 francs, que hom adjudica, cada any, pel més bon som.

«L'Hotel de Masson», butlletí mensual de la «Société de Gens de Lettres», retreu a aquest propòsit aquests mots de l'il·lustre fundador del premi:

«Em faria feliç que el muntant d'aquesta suma, atribuït cada any a un escriptor, li procurés algunes setmanes de llibertat, durant les quals es substraïria a les preocupacions materials i es consagraria tot enter a l'obra començada».

Aquests mateixos desigs varen patir els Goussier en instaurar el seu famós premi, i d'altres encara. Dissonantment, aquestes flors, si a França fan estiu, entre nosaltres són rara avis.

PUBLICACIONS REBUDES

Ràdio Associació de Catalunya ha publicat un Album d'Honor en el qual fa un resum de les tasques realitzades fins a la data. Es edita amb tot el luxe i amb nombroses reproduccions gràfiques i dedicat a tot-hom que en una forma o altra ha col·laborat a les tasques de la R. A. de C.

Revista M. Z. A. — El número 2 segueix el camí emprat en el seu inicial. Es tracta d'una revista editada també amb bon gust, amb un contingut interessant i diverses fotografies suggestives.

Marcer: Manuel de Legislació (edició compacta); petit llibret, molt pràctic, en el qual es tracta d'Administració de Justícia, Accidents de treball, Jurats Mixtos i d'altres matèries igualment importants. Es de mida de butxaca i de fàcil maneig.

Llista oficial de buques, conté les dades i característiques de tots els vaixells de la Marina Mercant i Pesquera espanyola. Hi ha, a més, diverses notícies sobre els serveis costers i indústries relacionades amb els vaixells, tot el qual fa aquest volum indispensable per a les persones dedicades a les activitats marítimes.

Memòria de la Companyia de F. C. de M. S. A., que correspon a l'exercici del 1934. N'hem rebut també dos exemplars.

Acció Educativa (núm. 2). Conté un article del doctor Roig i Raventós sobre la «Higiene del nou naix». Per la finalitat benèfica de la publicació i de l'associació, hem de dir que veiem amb gust l'edició d'aquesta petita revista, puicament presentada.

Revista de Derecho Comercial (número 2), el qual conté un text considerable que mereix capítol a part.

UN LLIBRE

SÍMBOLOS

El bon escriptor i periodista August Vivero publica a «Heraldo de Madrid» un interessantíssim comentari al llibre «Catalunya-Companys», de Gómez Hidalgo.

Reproduïm a continuació el text íntegre de l'article, expressiva mostra de l'evolució de la idea nacional catalana en la consciència dels més destacats i àgils escriptors espanyols:

«Companys—y ello debe congratularse—constituye uno de los feroces odios del ferrocarrilismo. La razón es muy perceptible. Los monárquicos de corona o de coronilla, sean de los Borbones, sean de la República, maldicen en Companys, así como en los demás hombres significantes del régimen, algo más que hombres: símbolos. Así, por ejemplo, los floreados creen roer el artículo 26 cuando imaginan roer a Azana. Y si muerden en el espolismo Companys experimentan la fruición de la libertad y de las libertades? Lo acostumbrado. Por lo tanto, aquellos ideales que les empujan. Mientras más acometen por simbólico al hombre, más vigorizan el valor simbólico de él.

De ahí una constante paradoja nacional: que la España eurocristiana sea la que constituye y maciza los símbolos liberales de la España europea, siempre vencida en el Estado; pero siempre vencedora en la nación. Porque la España eurocristiana, en su afán de destruir las doctrinas liberales de un hombre, las difunde, las arraiga, las vuelve indestructibles con aquellos mismos a que encomendó la obra tradicional de aniquilación. España, que en el siglo ni aprendió cosa ninguna, es, en fin, quien forja el símbolo perfecto. Y con crearlo por odio inconsciente hace de un hombre harito más que un semidiós.

Recuerden los de la demagogia de sacristía: el maestro Ripoll, Riego, Lacy, Mariana Pineda, Rizal, Píxel, los estudiantes habaneros, Ferrer, Galán y García Hernández, ejecutados por segunda vez ha pocos días. Recuerden, recuerden. Porque hay más azanismo, infinitamente más azanismo, desde que la Internacional Negra tomó por blanco de su malevolencia implacable a Azana. Y el estatuto catalán tiene más amigos, más defensores, más entusiastas, desde que la Coda, sin todavía osar jactarse de su odio a Companys, exhibe como victoria del cedismo la suspensión del insubordinable Estatuto constitucional.

A la hora de ahora los fabricantes de símbolos civilizados tienen labor a mano. Con sus injurias, con sus tergiversaciones, con sus falsos mientos audaces de una verdad conocida por todos, concluyen de engrandecer el formidable símbolo de la muy española Cataluña izquierdista: Companys. ¿Lamentarlo? Por el dolor del hombre, sí. Por España, no.

¿Tendríamos República sin los hombres que padecieron por ella desde el mismo día en que la incuria de Sagasta, más que el empuje de Martínez Campos, la hundió en Sagunto? Mientras más se persigue a

una idea en un hombre, más robusto pedestal se construye a esa idea.

Hoy quienes execran la autonomía porque es republicana, justa y española—que lo antiespañol es el odio extranjero importado por Asturias y Borbones—parquetan su separatismo centralista en una fecha.

Abril de 1931 es fruto de septiembre de 1923, como aquel septiembre dimana del desastre de Annual en 1921, y este desastre. No. En la Historia sólo representan las efemérides un punto de llegada: el efecto de una serie de concausas. ¿Y cómo acercarse a la crisis de marzo sin tener presente el odio monárquico al artículo 26 de la Constitución; el odio cableado de los latifundistas a la Reforma agraria; el odio de los ablanqueados, hijos de los «negros», contra unas leyes sociales que no pasan de ser decorativas?

A la sazón, corroborando esto, corre de mano un inapreciable libro, que es verdad y es justicia: un libro puntualizador y fiscalizador, donde se escaza con diligencia de noble republicanismo; un libro que es historia tremenda e irrefutable.

Ahí, en «Catalunya-Companys», Gómez Hidalgo, un eximio periodista—y, por ende, fiscal estupeando—, une todo lo que es justo unir, relación todo lo que debe ser relacionado y nos muestra las derechas tal y como ha de verlo por fuerza la inflexible Historia. Efecto y no causa. Unido a sus lógicos antecedentes. A los antecedentes que no se dejó inducir en Cortes cuando los señores Martínez Barrio, Rodríguez Pérez Maura y otros enjuiciaban a los falisacos enjuiciadores suyos.

Con ello, tras el formidable alegato de «Catalunya-Companys» en pro de la verdad, ¿qué subsiste? Una florecilla de los engalanando un solideo. Uno de los «boquetes» que han sustituido al famoso clavo jesuita.

Pero, ¡ah!, por dicho boquete no se adentra nadie legalmente. A su espaldas, ceratando, perdura el intangible. Estatuto, ley constitucional sagrada e inviolable, pese a todo. Y algo que asegura la ineficacia de cuanto se machine contra la autonomía. El alma de Cataluña, que hoy tiene su gran símbolo, un símbolo que a la vez enraña deseos y aspiraciones de toda la España civilizada. Ahora, como siempre, continúa su camino la Historia de España. Y en ella, como siempre, por dicha para la libertad, es la incompreensión de los extranjeros, de los antinacionales, de los enemigos hereditarios de la libertad, los que siguen creando con sus malas posturas grandes símbolos españoles de redención. Ayer Azana; hoy, Companys; después... Pero entretanto, mientras el fanatismo se juzga vencedor, esos grandes símbolos continúan la magna labor salvadora de agrupar a los hombres civilizados en contra de quienes quisieran hacerles llevar taparrabos por aquello de atenerse a las costumbres de los antepasados.

Porque siempre, a dicha, surge un descendiente de Don Quijote—hoy este magnífico Gómez Hidalgo—, que hace de la pluma un lanzón y arremete sin duelo contra los endriagos y vestigios de la España vieja, encantadores de esa gentil Dulcinea que se llama Libertad.

ACABA DE SORTIR

LLIBRERIA CATALONIA - Rda. S. Pere, 3 - Barcelona

En ... que habita a ... Població ... desitja rebre, franc de ports, el llibre d'Alard Prats

«EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO»

400 pàgines Preu: 5 ptes.

POBLET I TARRAGONA

REIVINDIQUEM L'HISTORIADOR TARRAGONI HERNANDEZ SANAHUJA

L'últim número publicat del Butlletí de la Societat Arqueològica Tarragonina, corresponent al gener-març d'enguany, insereix un treball molt extens, signat pel senyor Eduard Toda, titulat «Destrucció de las sepulturas reales de Poblet en 1854. Restitución de sus fragmentos al Monasterio en 1934».

Aquest treball, escrit en castellà, sembla perseguir dues finalitats. Primer, llançar unes quantes invectives contra la Junta d'Obsequis al rei Jaume—constituïda a Tarragona l'any 1854—, i especialment contra el malaguanyat historiador, senyor Bonaventura Hernández Sanahuja, i, segon, fer una apologia, una baldera apologia dels actuals reconstructors del monestir i pretre explicar amb raons i textos llur dret a despullar el Museu de Tarragona.

S'exhumeu en aquest treball certes intimitats, alguns aspectes de les quals ben poc interessens, ens sembla, als lectors. Això i algunes consideracions extemporànies—reconeix gudes pel mateix autor—, donen al treball de referència una heterogeneïtat que resta valor al seu mèrit. El que, ara com ara, polaritza el dit treball la nostra atenció és la violència cruel amb què hom acusa el senyor Hernández Sanahuja, historiador brillant, eminent arqueòleg, i fundador, podríem dir, del nostre Museu Arqueològic, famós mundialment.

Quan l'any 1835 les turbamultes, excitades, van fer irrupció al vell cenobi pobletà, sembla que duien per intent escamentar en la persona dels frares els excessos feudals que es cometen en aquella recinto, o en aquella jurisdicció. Però els habitants del monestir, previnuts, ja l'havien abandonat. Les turbes, engegades, no tenien ja aturador...

Les tombes van ésser mutilades, triturades, garbè; i les despulles que contenien, després de sofrir un minucios escorcoll, van ésser llançades lluny, befades, entre corts salvatges i riallades sinistres. La mòmia del rei Jaume, segons ens conta l'historiador Guitert i Fontserè, fou estintolada a la porta de l'església amb una gorra al cap i una arma al braç, timent una sentència; i els ocupants la bufetajeren i li escopieren.

Quan el capellà Serret, de l'Esplugu, i el ciutadà Pere Gil recol·liren les despulles confuses i desarticulades dels prínceps catalans, d'entre les quals destacava la mòmia íntegra, del rei Jaume, i les conduïren a Tarragona com un inapreciable trofeu, hom tenia la impressió que Poblet sofriria altres trastorns.

Ja Tarragona en possessió de les despulles de l'alt rei, es produïx el litigi amb la ciutat de València, que les reclamava. Però, com calia esperar, l'Estat central resol la pugna a favor de Tarragona, i així la nostra ciutat es disposa a erigir un mausoleu a la Catedral per a dipositar-hi les egregies restes.

Es aleshores que, per manca de cabals, es busca una manera digna i relativament poc onerosa per poder bastir el panteó projectat. Poblet es trobava ruïnós i obert a la rapacitat i còrdia de tot-hom. I la lògica, calent pel seu propi pes, aconsellà la Junta d'Obsequis al rei Jaume d'acudir a Poblet a cercar-hi alguns materials amb què completar el mausoleu, i tots aquells que perillessin de desaparèixer de Poblet, de Catalunya i fins de la Península. I aquesta necessitat, i aquesta precaució, empenyí a Poblet barons virtuosos, entre els quals cal comptar-hi l'Hernández, a recollir tot el que, durant un segle garbè, ha romàs al nostre Museu Arqueològic.

Però, deixeu-me dir que la Junta d'Obsequis al rei Jaume anà al monestir a cercar la seva urna sepulcral, i altres petits fragments per a ornamentar-la convenientment, l'any 1854, i que des de l'època de la profanació i destrucció del monestir, el 1835, fins al 1846—vuit anys abans d'aquell data—, en què foren nomenats dos guardes per a custodiar el cos exanimat del monestir, no va cessar la seva devastació, i que després del 1846, malgrat la custòdia semi-oficial que s'hi exercia, vingueren els aficionats a l'art a expoliar-hi encara, fent emportar-se'n un fris, que una escultura del retaule o un altre relleu qualsevol.

«Els hallan tan deteriorados los panteones, que ya no es posible recomponerlos ni restaurarlos... los cuales en el deplorable estado de mutilación y destrucción en que se hallan, de nada pueden servir donde ahora se encuentran.» diu la comunicació que l'alcalde de Tarragona, Joan de Ferrer, adreçà a la Comissió de Monuments, el 31 de març del 1854, perquè aconseguís l'autorització indispensable per anar a cercar les restes de la sepultura real.

El 1854, vuitanta-un anys endarrerat, ja no era possible restaurar les tombes i bé; molt menys ho és avui. Si avui es restauren—que es faci en bona hora—, en bona part, amb material modern, és a dir, amb guix i totxos, matèria barata i molt poc

en harmonia amb els òpals i els alabastres. Per no voler emprar aquella matèria, indigna d'un rei tan alt com el Conqueridor, els tarragonins van anar a Poblet a cercar la pròpia urna sepulcral del rei. I ja veieu, la tasca delicada, de patriota i orfebre alhora, que Hernández Sanahuja realitzà a Poblet, mereix de l'autor del treball que hem citat en començar, el següent paràgraf: «El acuerdo mancomunado del Ayuntamiento de Tarragona, la Comisión de Monumentos y la Junta de Obsequios al Rey don Jaime para enterrar a éste en la Catedral, provocó la mayor depredación sufrida hasta entonces por el desgraciado Monasterio. Para decirlo claro y de una vez (ara és més sincera en els seus sentiments), fué el acto de más estúpido vandalismo que allí pudiera cometerse.» De manera que l'estupidesa, segons és dedueix del que hem transcrit, fou triple: de l'Ajuntament de Tarragona, de la Comissió de Monuments de Tarragona i de la Junta d'Obsequis al rei Jaume que va constituir-se a la mateixa ciutat.

Si més endavant ens abel·liss de tornar al tema, ho farem. Avui, sols hem pretès tributar un petit desfogre a l'homenatge i senzill que fou l'Hernández Sanahuja, a qui tots devem pregona gratitud. No sé si hauréu reeixit bé. Però ens sembla que, al capdavant, és més crímic fer un acte de desfogre als morts, que adular i homenatjar els vius.

LLUIS ICART

Tarragona.

Llegiu:

HOME D'AMOR I D'AVENTURA

MEMORIES D'UN EX-JOVE

La novel·la més interessant de

Lluís Capdevila

Preu: 5 Pts.

NOTICIARI

«Les cartes de Napoleó a Josefina i la seva publicació constitueixen un esdeveniment literari sense precedents. Ha coincidit la seva troballa en un moment d'actualitat vivíssima del món. Aquesta figura que Ludwig en el seu «Napoleó» ha estudiat en tots els seus calers, es revela en aquest Epistolari com un home apassionadíssim. «Son les cartes més apassionades que un home ha adreçat mai a una dona—ha dit més d'un crític. I ho són, en efecte. «Editorial Juventut» que ha estat la introductora dels estudis sobre Napoleó a casa nostra, ens ofereix una edició impecable. Els gravats d'època, tridimensionals, i els comentaris que hi posa la sagacitat admirable de Matilde Muñoz, en fan un llibre imprescindible; llibre de lectura apassionant i document històric de primer ordre».

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM

Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.

CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)

SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

L'annual homenatge al Dr. Martí i Julià

Dimenge vinent, dia 23, amb motiu de complir-se el XVIII aniversari del traspàs del doctor Martí i Julià, «la Rambla» anirà, com cada any, a dos quarts de dotze del matí, a dipositar un ram de flors damunt la tomba de l'enyorat mestre en catalanisme i obrerisme.

El Grup «Intransigent» anirà, dimenge, dia 23, a dos quarts de dotze del matí, a dipositar unes flors damunt la fossa 577 de l'illa III del Pòrser Vell, lloc on reposen les despulles del malaguanyat mestre en catalanisme i obrerisme, tal com ho ha fet cada anyada d'ençà de la seva mort, i prega a tots els bons patriotes que no deixin de col·laborar-hi.

El benemèrit «Orfeó de Santas» anirà el proper dia 23 del present, a portar un pom de flors al lloc on reposen les despulles del qui fou en vida un gran català, el doctor Martí i Julià.

Una comissió d'aquesta entitat sortirà del seu estatge a dos quarts d'onze del matí de l'esmentat dia, per retre homenatge al qui sempre clama «Catalunya, Catalunya i Catalunya».

La Juventut d'Esquerra Nacionalista Radical «Pàtria Nova» prega a tots els seus socis i simpatitzants, que no manquin el proper dimenge, a dos quarts de dotze del matí, al Cementiri del Noble Nou, per tal de portar uns ramells de flors a la tomba del doctor Martí i Julià, amb motiu de complir-se el divuitè aniversari del seu traspàs.

Una fase de la lluita Trotsky-Stalin

LLETRA DE N. I. TROTSKAIA SOBRE EL SEU FILL SERGUEI

Per una coincidència hem pogut fer-nos amb una còpia de la carta que l'esposa de Lleó Trotski ha adreçat a la Premsa obrera de tot el món. La donem a la publicació pel seu indubtable valor informatiu i polític, en el panorama internacional. En efecte, la carta de Natàlia Ivanovna Trotskaia, a més d'esser el clam d'una mare a favor d'un fill seu, és un document de primera mà per a conèixer l'estat d'aquesta lluita que vénen sostenint els dos caps de la Revolució russa des de fa tants anys i, més ara, que aquesta lluita va prenent tons aguts a causa de la posició internacional presa pel Govern de Moscou i el criteri contrari exposat pel creador de l'Exèrcit Roig. Dona també actualitat a la lletra el fet que Trotski, després de més d'un any de restar a França expulsat d'una manera oficial, ha trobat un país, Noruega, que s'ha decidit a donar-li hospitalitat per sis mesos.

Ens esperona, a més, publicar aquest document, el fet que «LA HUMANITAT» és el primer diari de la República que la pot donar a la publicació.

Diu la carta:

«Durant aquests últims temps, ha circulat entre els companys el rumor que aquesta vegada Stalin ha triat com a objecte de venjança el nostre fill petit, Serguei. Els amics ens pregunten si el rumor és cert. Si ho és, Serioja va ésser detingut al començament d'aquest any. Si de primer anitvi es podia tenir l'esperança que la detenció era casual i que el nostre fill fóra alliberat d'un moment a l'altre, ara ja és evident que els propòsits dels que l'han detingut són molt més seriosos. Com que molts dels companys s'interessen vivament pel nou cop, estant les coses en una lletra destinada al coneixement general.

Serioja va néixer l'any 1908. Quan va esclatar la revolució d'octubre era un noi de nou anys i va créixer al Kremlin. En les famílies on els grans estan absorbits per la política, els membres més joves sovint se n'aparten. Així va succeir en la nostra. Serioja mai no va dedicar-se a les qüestions polítiques i ni tan sols pertanyia a la Joventut Comunista. En els anys escolars tenia gran afició per l'esport i el circ i se convertí en un gimnasta sobresortint. En l'ensenyament superior es concentrà en les matemàtiques i la mecànica; en qualitat d'enginyer obtingué una càtedra en una Acadèmia Tècnica Superior, on, durant aquests anys, va desenvolupar una vasta activitat didàctica. Recentment publicà, junt amb altres dos col·legues, un treball especial: «Els gaso-generadors lleugers de tipus auto-tractor», que editat per l'Institut Científic de l'Auto-tractor, obtingué grans elogis dels especialistes més eminents.

Quan foren expulsats a l'estranger, Serioja encara era estudiant. Les autoritats permetrien als membres de la nostra família acompanyar-nos o romandre a la U. R. S. S. Serioja decidí romandre a Moscou per tal de no veure's divorciat d'un treball que omplia la seva vida. Les condicions materials de la seva existència eren molt feixugues, però no es distingien en aquest sentit de les de la gran majoria de la joventut soviètica no privilegiada. Les condicions indígenes que la Premsa soviètica escampava constantment sobre L. D. Trotski i els seus companys d'idees, no podien, naturalment, deixar de causar sofriments morals a Serioja. Això, però, només puc suposar-ho. La meua correspondència amb el fill es limitava exclusivament a les qüestions «neutres», sense referir-se mai a les qüestions polítiques i a les condicions especials d'existència de la nostra família. (Cal afegir que adhuc aquestes lletres arribaven només com a excepció.) Trotski, durant tots els anys d'exili no ha sostingut correspondència amb el fill per tal de no donar pretext a les autoritats per a persecucions o simples molesties. I, en efecte, en el transcurs dels sis anys de la nostra emigració actual, Serioja ha continuat la seva intensa tasca científica i pedagògica sense cap mena d'obstacle per part de les autoritats.

La situació ha canviat després de l'assassinat de Kirov i el procés contra Zindov i Kàmenev. La correspondència s'estroncà completament. Serioja fou detingut. Jo esperava de dia en dia que la correspondència es renovés. Heus aquí, però, mig any que Serioja està empresonat. És així el que fa suposar que els que l'han detingut tenen propòsits determinats.

Pot fer-se la suposició que, sota la influència dels esdeveniments, el nostre fill s'hagi vist arrossegat durant aquests últims temps a l'activitat de l'oposició? Jo fóra feliç si pogués pensar d'aquesta manera, per tal com, en aquest cas, Serioja suportaria molt més fàcilment el cop que ha caigut damunt d'ell. Aquesta suposició, però, cal excloure-la del tot. Totes les nostres informacions ens permeten assegurar que durant aquests últims anys Serioja s'ha mantingut tan allunyat de la política com abans. A mi, personalment, no em calien aquests testimonis, per tal com coneix massa bé la seva polí-

cologia i la direcció dels seus interessos intel·lectuals. A més, les autoritats, començant per Stalin, ho saben molt bé; Serioja, ho repetixo, va créixer al Kremlin, el fill de Stalin era un home freqüent de la cambra dels nois; G. P. U. i les autoritats universitàries tenien els ulls fets en ell, d'antuvi com a estudiant, després com a jove professor. Hom l'ha detingut no per una activitat oposicionista qualsevol (inexistent i, per totes les circumstàncies, impossible), sinó exclusivament com a fill de Trotski, amb fins de venjança. Aquesta és l'única explicació possible.

Tots els companys recorden la temptativa de G. P. U. de barrejar el nom de Trotski en l'afar de l'assassinat de Kirov; el consell letoni que havia donat diners per a l'acte terrorista s'havia ofert alhora a trametre a Trotski una lletra dels terroristes. Aquesta maniobra, però, va fallar i el seu únic resultat fou comprometre els organitzadors del procés. Precisament, però, per aquest motiu havíem dit més d'una vegada en la nostra família després del procés: «No s'aturaran pas aquí; hauran d'inventar algun nou afer per tal de recalcabar-se de la trassada amalgama amb el consell.» Trotski expressà el mateix pensament en els seus articles del Butlletí rus de l'oposició. L'únic que ignoràvem era el procediment que aquesta vegada adoptaria G. P. U. Ara, però, no hi pot haver ni una ombra de dubte: en detenció Serioja, completament alià a l'afar, i mantenint-lo empresonat un seguit de mesos, Stalin persegueix evidentment com a fi el crear un nou embolic. Per això li tal arrencar una confessió qualsevol al nostre fill, confessió que serveixi aquest fi o, en fi de comptes, baldament només fos una declaració engegada del pare. No parlare dels procediments amb ajut dels quals Stalin procurarà adreçar la declaració que li cal. No tinc cap informació sobre aquest punt. Però totes les circumstàncies són prou eloqüents en elles mateixes...

Fóra molt fàcil de comprovar el que es diu en aquesta lletra. N'hi hauria prou, per exemple, amb crear una comissió internacional composta de persones autoritzades i honestes que fossin amics notoris, naturalment, de la U. R. S. S. Aquesta comissió hauria de comprovar: totes les repressions relacionades amb l'assassinat de Kirov, i de pas faria la llum necessària en l'afar del nostre fill Serguei. En aquesta proposta no hi ha res d'exceptional ni d'inacceptable. Quan l'any 1922 es celebrà el procés contra els socialistes-revolucionaris, organitzadors d'atemptats contra Lenin i Trotski, el Comitè Central, sota la direcció d'aquests dos últims, va atorgar a Vandervelde, Kurt Rosenfeld i altres «adversaris» del Govern soviètic, el dret de participar en el procés en qualitat de defensors dels terroristes acusats. Això es va fer per tal d'esclair en la consciència del proletariat internacional tota mena de dubtes sobre la regularitat del procés. Per ventura, Romain Rolland, Charles Gide, Bernard Shaw i altres amics de la Unió Soviètica no podrien prendre la iniciativa de crear una comissió d'aquest caràcter d'acord amb el Govern soviètic? Fóra el millor procediment per a combatre l'acusació i els dubtes que existien entre les masses obreres. La burocràcia soviètica no pot estar per damunt de l'opinió de la classe obrera internacional. Quant als interessos de l'Estat obrer, no podrien més que sortir guanyant d'una investigació seriosa de la seva actuació. Particularment posaria a disposició d'una comissió prestigiosa, com aquesta totes les informacions i documents necessaris relatius al meu fill.

Am aquesta lletra m'adreço, doncs, directament, a les organitzacions obreres i als amics estrangers de la U. R. S. S.; no als advocats interessats de la burocràcia soviètica, sinó, naturalment, als amics honrats i independents de la revolució d'octubre.

Si després de llargues vacil·lacions em decidís a plantejar obertament la qüestió de Serguei no és pas per aquest sigui el meu fill; aquest motiu és més que suficient per a provocar una iniciativa política. Però l'afar de Serguei és un cas simple, clar i indiscutible d'arbitrarietat conscient i criminal, cas molt fàcil de comprovar: la burocràcia oprimeix i tortura un col·laborador soviètic notoriament lleial, qualificat i completament innocent, per tal de satisfir un baix instint de venjança sense la més petita justificació política, puix que és evident que els cops físics assetats al fill no poden exercir cap mena d'influència damunt l'orientació de l'activitat política del pare, amb la qual Serioja no ha tingut mai res a veure. Heus aquí per què em permeto de pensar que l'afar del meu fill és digne d'atreure l'atenció de l'opinió pública. En tot cas, el que pugui obrar ha de fer-ho immediatament, per tal com amb el silenci i la impunitat els plans de venjança de Stalin poden prendre aviat un caràcter irreparable.

Natàlia Ivanovna Trotskaia, 1 de juny del 1935. França.

CASA DE SALUT

VIES URINÀRIES • BLENNORRÀGIA • VENERI
IMPOTENCIA • CURACIO ABSOLUT

Consulta de 12 a 1 i de 6 a 8 • Carrer SANT PAU, 66, pral. 1.

El pacte naval
anglo-germànic

(Ve de la pàgina 12)

EL GOVERN ANGLÈS, DESPRÉS DEL PACTE, ESTUDIA LA CONVENIÈNCIA DE FER UNA CONFERÈNCIA GENERAL DE REDUCCIÓ D'ARMAMENTS NAVALS

Londres, 19. — El Govern anglès ha estudiat avui la conveniència de preparar una Conferència general de limitació d'armaments navals.

S'han celebrat canvis de punts de vista amb els Govern de Washington i Tòquio.

S'annuncia oficialment que les negociacions anglo-germàniques, pendents de petits detalls tècnics, acabaran definitivament el pròxim divendres. Aleshores s'han reunit els tècnics navals d'ambdues delegacions, i han tractat de qüestions de llur competència, tals com el tonatge i tipus de vaixells i programes de construccions.

Es probable que properament se celebrin negociacions semblants amb tècnics francesos; però abans el ministre senyora Carter, Mr. Anthony Eden visitarà París i discutirà amb el Govern francès sobre alguns aspectes de la qüestió naval; però especialment els que tenen relació amb l'acord germano-anglès. En les dites conversacions entre Eden i el Govern francès es tractaran també alguns assumptes més referents a Europa, incloent la situació actual i el que s'ha de fer per a la conclusió del projectat Pacte de l'Aire entre les potències occidentals.

El Govern anglès també ha conveniència de celebrar negociacions navals italo-anglèses.

El Govern de Londres informará també el Govern soviètic de la marxa de totes aquestes negociacions preliminars, que han d'ésser considerades com a preparatòries d'una Conferència general de limitació d'armaments.

LA PREMSA ITALIANA COMENTA L'ACORD I PREGUNTA PER QUÈ NO HA ESTAT PORTAT A GINEBRA

Roma, 19. — El periòdic «La Gazzetta del Popolo» dedica avui el seu principal treball a comentar l'acord anglo-germànic.

En l'article diu que Anglaterra dirigeix la seva política vers Alemanya. Afegeix que aquest canvi d'actitud pot després de les Conferències de Londres i Stresa, evidencia que Anglaterra torna a la seva clàssica política de balanceig, i fa sentir la seva influència avui aquí i demà allí, a l'objecte d'ésser l'amo de la situació.

Diu també, en to de queixa, que la Lliga de Nacions s'ocupa del conflicte italo-abissini; però ara no s'apunta, en l'organisme internacional de Ginebra, ni tampoc el Tractat de Versalles.

«El Messaggero» posa de relleu l'èpica significació de l'acord de Londres, que a judici seu, evita la rivalitat naval entre Alemanya i Anglaterra, rivalitat que estigué tant en pugna llavors de la gran guerra.

Afegeix que és probable que Anglaterra hagi jutjat convenient l'ementat acord, en reconèixer el fet del rearmament d'Alemanya, que no podia ésser evitat d'altra manera, a no ésser amb la guerra.

El diu que el Pòpolo de Roma diu que no cal dubtar que és convenient reconèixer el fet, que no es pot alterar; però que serà molt difícil assolir la conformitat de França a l'acord de Londres. Afegeix que és probable que França denunciï l'acord com a una nova violació del Tractat de Versalles i que Anglaterra no té dret a reconèixer aquesta violació, especialment degut al fet que fa poques setmanes s'hi mostrà contrària a Ginebra.

EL NOU AVIO DE POMBO HA ARRIBAT A TERME DEL VIATGE

Rio de Janeiro, 19. — Ha arribat a Belem (Estat de Pará) la nova avioneta que la casa anglesa constructora del «Santander» ha enviat a l'avador espanyol Joan Ignasi Pombó per tal que pugui reaprendre el seu intercomut ràdio Espanya-México. L'avió ha vingut a bord del vaixell anglès «Dunstan».

D'un moment a l'altre és esperat el mecanic de la casa constructora el qual viatja en un altre vaixell. Entre Pombó i el mecanic procediran al muntatge de l'avió el qual es portarà a cap amb gran rapidesa. L'avador transatlàntic més jove del món realitzarà diversos vols d'assaig i tot seguit reaprendrà el vol cap al Nord.

Pombó ha dit que creu poder marxar cap a Mèxic el dia 25 del corrent mes, si les condicions atmosfèriques són favorables.

EL BOTXI CAP A CORSEGA PER A EXECUTAR SPADA

Marsella, 19. — Ahir, a la nit, arribà a Marsella, de pas per a Corsica, Henry Anatole Deliber, botxi que executarà, a Bastia, el cèlebre bandit cors Andreu Spada, el qual, com hom sap, fou condemnat a mort.

ELS PARAXUTISTES ANGELESOS ES PREPAREN PER A PARTICIPAR EN LA FESTA DE L'AIRE

A darrers d'aquest mes tindrà lloc a Henden, prop de Londres, la festa anual de l'Aire, presidida pel rei Jordi V en la qual participaran tots els elements de la «Royal Air Force» — Al camp d'aviació de Henlow (Bedfordshire) els paraxutistes s'entrenen en vistes de participar en la festa

(Express-Foto.)

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE SINO-JAPONÈS

L'actuació dels japonesos preocupa molt Moscou

El govern anglès continua sense saber què passa a Xina

UN ATEMPTAT CONTRA EL MINISTRE DE LA GUERRA JAPONÈS AL MANXUKUO?

Shang-Hai, 19. — El «Shanghai Post» i altres periòdics donen la notícia d'haver-se comès un atemptat contra el ministre de la Guerra del Japó, comte Hayashi, quan aquest efectuava el seu viatge al Manxukuo.

Els periòdics afegeixen que l'atemptat fracassà i que la policia japonesa ha detingut, a Tsungtung i Dairen, una vintena d'individus, com a suposats complicats en el complot.

UN ACORD ENTRE CANTON I NANKIN?

Nankin, 19. — Informes rebuts de Canton indiquen que regnen allí els mateixos sentiments de lleialtat que en aquesta ciutat respecte a Xina.

Aquest sentiment es consolida cada dia més i és molt probable que, davant les calamitats que està passant Xina, es formi molt aviat un front comú, que unirà les autoritats de Canton i de Nankin.

ELS JAPONESOS S'APODEREN DE XINA I ELS XINESOS ELS ESTALVIEN FEINA ATACANT LLURS COMPATRIOTES COMUNITATIS

Pekin, 19. — Mentre els japonesos es van apoderant del nord de Xina, les tropes governamentals xineses prossegueixen la lluita contra els comunistes.

Al districte de Tat-Sien-Lu, les tropes governamentals perseguien de prop dos milers de comunistes que tenen presoners dos religiosos franciscans, un dels el pare Nadal, espanyol natural de les Balears, i l'altre el pare Pagorario, de nacionalitat italiana.

PER ENESIMA VEGADA LES AUTORITATS XINESES I ELS JAPONESOS HAN ARRIBAT A UN ACORD

Pekin, 19. — S'ha arribat a un acord entre les autoritats japoneses i xineses per a la solució del conflicte del nord de Xina.

En l'acord s'inclou la substitució del governador de Txahar, retirada de totes les tropes xineses de la dita província i el nomenament de governador de l'ex-comissari civil.

Les forces japoneses han evacuat ja tot el nord de Xina.

ELS DOS VAIXELLS XINESOS REBELS A HONG-KONG

Hong-Kong, 19. — Aquest matí entraren en aquest port els creuers rebels del Govern de Canton, «Hsiao-chai» i «Hsiao-shen». Llurs comandants manifestaren que havien cursat radis al Govern de Nankin posant-se a les seves ordres. Afegiren que fins que no rebien ordres de l'esmentat Govern romandran en aquestes aigües.

FUGIREN DE CANTON PER TAL DE POSAR-SE AL SERVEI DE NANKIN CONTRA EL JAPÓ

Hong-Kong, 19. — Els comandants dels dos creuers rebels xinesos refugiats en aquest port han fet interessants declaracions. Han manifestat que decidiren abandonar el port de Canton quan conegueren la gravetat dels esdeveniments que tenen com a escenari el nord de Xina.

Aleshores decidiren posar-se a les ordres del Govern de Nankin, en els moments que consideraven històrics per a la defensa de Xina, pel que jutjaven de criminal l'individualisme del Govern de Canton.

Per altres tripulants dels creuers, s'ha sabut que a bord de l'«Hsiao-chai» i trobant-se aquest vaixell fora del port de Canton, es produí una lluita entre la tripulació, per existir un nucli contrari a la deserció. Tement aquests que el Govern de Nankin recordés encara la seva sublevació del 1935 i els castigues.

Els comandants dels dos vaixells han deixat en llibertat els tripulants que no desitgen per a saltar a terra i romandre a Hong-Kong.

LA CULPA SERIA DE TXAN-KAI-SHEK

Londres, 19. — L'Agència Reuter publica una interessant informació

UN DELS MOTIUS DE LA INVASIÓ JAPONESA A XINA

Londres, 19. — Les Cambres de Comerç de Kenya, Tangànica i Uganda, colònies angleses d'Àfrica, s'han adreçat al Govern, després del grup de la gran augment d'introducció de tèxtils japonesos a aquestes colònies, per tal que siguin rectificats els Tractats de Comerç existents, relatius a aquells mercats, creats per Anglaterra.

BALDWIN ASSISTIRÀ AL PRÒXIM CONSELL DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Londres, 19. — La premsa d'aquest matí publica una notícia no confirmada assegurant que el senyor Baldwin té la intenció d'anar a Ginebra en el vinent mes de setembre per tal d'assistir al Consell de la Societat de Nacions.

S'afegeix que aquesta visita tindria per objecte donar ocasió al senyor Baldwin per a demostrar la importància que concedeix a l'organisme ginebrí, i que ja demostrà recentment en nomenar al senyor Eden ministre per als assumptes de la Societat de Nacions.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

EL GOVERN ANGLÈS CELEBRA EL PRIMER CONSELL

Londres, 19. — Avui ha celebrat el primer Consell el nou Govern, el qual ha estat presidit per Baldwin.

Els italians criden més lleves i reorganitzen l'Exèrcit

ABISSÍNIA HA QUINTUPLICAT EL SEU EXERCIT

Addis Abeba, 19. — Segons informacions de bona font, l'Emperador d'Abissínia, Haile Selassie, en els darrers quatre mesos ha augmentat els efectius militars d'Etiòpia quintuplicant-los.

Se sap, també, que les autoritats abissínies estan fent gestions per tal d'augmentar el reclutament de tropes.

NOVES LLEVES ITALIANES MOBILITADES

Roma, 19. — Inmediatament seran cridats a les armes els nous contingents els quals seran enviats a l'Àfrica Oriental Italiana. L'anunci és oficial i se sap que aquesta nova mobilització s'efectuarà per tal de completar els efectius de la cinquena divisió de tropes regulars i de la cinquena divisió de camises negres.

Aquesta mobilització s'efectuarà com a preludi d'altres que s'aniran ordenant.

Les mobilitzacions s'efectuen escalonadament per tal d'evitar l'acumulació de forces a les casernes de la Península i a aquelles es porten a terme a mesura que es van embarcant cap a l'Àfrica els contingents que ja són mobilitzats.

L'EXERCIT ITALIA S'ERAN REORGANITZAT

Roma, 19. — L'exèrcit italià, a partir del primer del pròxim mes de juliol tindrà una nova organització territorial, l'objecte principal de la

qual és fer més ràpides les operacions de mobilització. Aquesta reforma forma part del pla de reorganització de l'exèrcit que es porta a cap metodícament des que Mussolini es feu càrrec, el 1933, de les carteres de Guerra, Armada i Aeronàutica.

UNA PARADA MILITAR A ADDIS ABABA

Londres, 19. — Notícies rebudes d'Addis Abeba informen que ahir tingué lloc a aquella ciutat una parada militar, com mai no s'havia vista a Abissínia. Hi assistí l'emperador Haile Selassie.

L'ACTUACIÓ DELS ESTATS UNITS EN UN CAS DE CONFLICTE

Milán, 19. — Segons una informació del «Corriere della Sera», els Estats Units, davant la possibilitat d'un conflicte armat entre Itàlia i Abissínia, estan decidits a cridar el seu ambaixador a Addis Abeba; però declarant abans la seva absoluta neutralitat.

CONTRA L'AMBAIXADOR DELS ESTATS UNITS A MEXIC

Washington, 19. — El senyor Fennerty, representant republicà de Pensilvània, ha dipositat una moció de manament que el Govern de Washington cridi el seu ambaixador a Mèxic, senyor Daniels, al qual fa retret de la seva intimitat amb Plutarco Elias Calles i les seves desgraciades intervencions en la política religiosa de Mèxic.

A ITALIA NO ES PODRAN EMPAR MITJANS MECANICS PER A LA COL·LITA D'AQUEST ANY

Roma, 19. — Per tal de combatre l'atur forçós mitjançant l'empleu del major nombre possible d'obers agrícoles, les autoritats interdistrictes feixistes de la regió de Bolonya han prohibit que durant la recollida de la pròxima collita s'emprin mitjans mecànics de cap mena.

LA BALANÇA COMERCIAL ANGLESA

Londres, 19. — Les estadístiques del Board of Trade, per al mes de maig, són considerades a Londres com a molt satisfactòries, car acusen un augment sensible en les exportacions per als cinc primers mesos de l'any.

El valor total de les exportacions britàniques el maig del 1935, sense les reexportacions, s'elevà a la suma de 35.206.862 lliures esterlines, xifra que suposa un augment de més de dos milions respecte el mes de maig del 1934.

EN SIS ANYS HAURAN DE PASSAR A LA RESERVA SET-CENTS DEU VAIXELLS DE GUERRA

Londres, 19. — El periòdic «Manchester Guardian» diu que el món quedarà sorprès quan sapiga que entre els anys 1936 al 1942, el nombre de vaixells de guerra perllunars a les cinc potències navals, que hauran complert el límit d'edat per a ésser substituïts, ascendirà a un total de 710 així com també que el càlcul, molt per desotat, del cost de la seva substitució, ascendirà aproximadament a 750.000.000 lliures esterlines, si tots aquests vaixells es construïssin dintre els límits permesos pels Tractats.

SECELLS COMEMORATIUS DE BACH, SCHUETZ I HAENDL

Berlin, 19. — El Govern alemany, a fi d'honorar la memòria dels grans compositors Schuetz, Joan Sebastià Bach i Friedrich Haendel, ha disposat l'emissió d'uns segells de correus commemoratius de les esmentades grans figures de l'art alemany.

Els primers segells es posaran a la venda a Leipzig després de la celebració de la centenària de Bach; el 23 de desembre a Königsberg, durant l'Exposició Postal, i el dia següent a tot el país.

Els segells de sis pfenigs porten l'efigie de Schuetz; els de dotze, de Bach, i els de 25 de Haendel, amb els noms dels compositors en els segells corresponents.

A HONGRIA TOT JUST ESTABLIRAN LA JORNADA DE 8 HORES

Budapest, 19. — S'annuncia que probablement el Govern hongarès instituirà, per decret, la setmana de 48 hores de treball.

UNA ALTRA CONDEMNACIÓ A ROMA

Sofia, 19. — Davant els tribunals de Plòidif s'ha vist el procés incoat contra 47 comunistes acusats d'haver tramut un complot roig.

16 dels acusats han estat absolts mentre la resta han estat condemnats a penes que oscil·len entre quatre mesos i quinze anys de presó.

Lleó Trotski a Noruega

Haurà de residir on li digui el Govern

Oslo, 19. — Lleó Trotski ha manifestat que espera romandre a Noruega uns sis mesos i ha promès al Govern socialista d'Oslo que s'abstindrà en absolut de tota activitat política i de tota propaganda dirigida contra els Governos o els països amics de Noruega.

Durant la seva estada a Noruega, Trotski residirà a les localitats que li digui el Govern d'Oslo.

Trotski, que la vingut acompanyat de la seva esposa, ha quedat instal·lat aquest matí en un xalet d'Hønefoss, petita localitat situada al nord-oest d'Oslo.

Els monàrquics manen a Grècia

VOLEN TORNAR LA NACIONALITAT A LA FAMÍLIA REIAL

Atenes, 19. — Un nodrit grup de diputats, partidaris de la restauració de la monarquia a Grècia ha decidit dipositar davant l'Assemblea Nacional, un projecte de llei que manté la anul·lació pura i simple del decret del 1932, pel qual es privava de la nacionalitat grega a tots els membres de la família reial i s'els condemnava a viure perpetuament a l'exili.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

En el projecte de referència no hi figura cap clàusula per la qual, el fet de recobrar la nacionalitat grega constituïxí pels membres de la família reial un reconeixement oficial dels seus drets al trono de Grècia.

S'escapen tots els presos d'una penitenciària americana

ELS FUGITIUS, EN NOMBRE DE 400, ES REFUGIEN EN UNES MINES ABANDONADES

Lansing (Estat de Michigan), 19. — Els presos d'aquesta penitenciària s'han sublevat, i després d'haver-se apoderat d'algunes armes, s'han refugiat als pous d'unes mines properes a la presó.

Han acudit immediatament tropes i guàrdies nacionals, que tenen acordada tota la zona minera, i vigilen amb metralladores les sortides dels pous, en els quals hi ha refugiats uns 400 presidaris.

ELS PRESOS SÓN CAPTURATS, DESPRÉS D'UNA LLUITA DRAMÀTICA A L'INTERIOR DE LA MINA

Lansing (Michigan), 19. — Els guàrdians de la penitenciària, secundats per importants reforços, han iniciat l'assalt a

La vista de la causa pels fets de Turon

Ahí acabà la desfilada de testimonis, avui declararan els processats i sembla que el diumenge hi haurà sentència

Oviedo, 19. — Ha continuat la vista de la causa pels successos de Turon. Declarà el testimoni Epifani Martín Rodríguez, que és Guàrdia civil. Li preguntà el senyor Fernández Castañón si els que atacaven la caserna tenien un comandament únic. El testimoni no ho sap. El senyor Navarro preguntà a qui coneix dels assaltants a la caserna. Testimoni: Al que es ferí, Manuel Suárez. El defensor, senyor Moreno Mateo: Vós diguéreu que el ferí Manuel Álvarez. Testimoni: Això ho vaig sentir dir, com també que Aristides Castañón es portà molt bé amb els detinguts. El capità Torres aclareix al·lò referent a qui ferí el testimoni, si Manuel Suárez o Manuel Álvarez. Testimoni: Jo vaig oír que havia estat Manuel Álvarez, però qui el ferí a mi fou Manuel Suárez. També va oír que Camil Barrón havia lluitat que l'acabessin de matar els revolucionaris i que aquest presat visità el testimoni a la presó i li donà ànims. El defensor, senyor Mijala: ¿Qui li donà la roba? ¿No fou Leonci Villanueva? Testimoni: No, senyor. Això fou un company meu. Al fiscal li diu que no és cert que Manuel Álvarez li hagués posat una escopeta al pit i li digués que anava a fer amb el seu fusell un fum amb companys, i així de rumor. Els seus companys, i així de rumor, que Manuel Álvarez Lorenzo matà un company seu, Artur Martos i quan ja havia passat la revolució va veure als companys Álvarez Lorenzo amb Amaro Moro a la porta del riu. Els dos portaven fusells i encara deien que eren els únics. Després es dirigiren a la muntanya i crec que feren trets quan ja estaven internats a la muntanya. De Leonci Villanueva diu que era el cap suprem de l'hospital. El defensor senyor Moreno Mateo li preguntà si sap quan va veure Manuel Álvarez i Amaro Moro a la vora del riu amb els fusells i anava embracats i contestà que no ho creu. El ponent li preguntà el nom del qui el ferí, perquè hi ha un dubte davant el Tribunal i davant el Consell. S'ha de posar un peu dret i un peu esquerre, que és un noi de poca edat, i aquest és el que assenyala el testimoni com a autor del tret que el ferí. S'anomena el processat Manuel Suárez. El fiscal li preguntà si sap que és un altre testimoni. El defensor senyor Martínez Castañón fa llegir unes declaracions d'aquest testimoni i també el defensor senyor Navarro. Aquest últim present en les declaracions davant el jutge, d'altres testimonis i diu que no. També el capità senyor Fombellí li preguntà si sap que el testimoni li va veure venir de prendre part de l'assalt de la caserna de la Guàrdia civil. El defensor senyor Matilla li diu que el testimoni li va veure venir de prendre part de l'assalt de la caserna, perquè el va veure venir del setge amb una arma llarga; que també estigué a Campomanes i Oviedo i el va veure pujar i baixar de la camioneta que el dirigia al front. De Tomas Martos sap que anava a Campomanes i a Oviedo i sentí que havia pres part en els afusellaments dels Germans de la Doctrina Cristiana, però el defensor li diu que no és possible, ja que està clar que Martos fou ferit el dia 6. El defensor senyor Moreno Mateo li diu que, si hi hagué un ban dels revolucionaris obligant anar els Germans de la Doctrina Cristiana a la caserna, que no hi anà perquè estava impedit. El defensor li preguntà si no l'obligava a prestar serveis secundaris, si no està útil el testimoni per això. El president mana al testimoni que no contesti la pregunta. Quant als encartats que acusa, ho sap perquè els va veure intervenir, i en altres coses sap que ha estat intervingut i als començaments de l'assalt de la caserna de la Guàrdia civil, el testimoni afirma que no els va presenciar. El capità Renfio dirigeix les seves preguntes a saber si el testimoni presenciat els afusellaments i l'assalt a la caserna de la Guàrdia civil, i el testimoni afirma que no els va presenciar. Al fiscal li diu que Silveri Castañón i altres el detingueren el dia 6 i que l'assalt a la caserna el presenciat els noms dels que va veure retornar de l'assalt a la caserna de la Guàrdia civil que són els ja coneguts. Li preguntà el fiscal el referent al saqueig de comerços i si per al transport empraven camionetes, a la qual pregunta contesta afirmativament. Josep Suárez Álvarez, un altre testimoni, és metge prengué paraules. Martínez Castañón li preguntà per Aureli Choya, del qual el testimoni no sap res. El senyor Moreno Mateo li preguntà per Marcel·lí Rodríguez, del qual el testimoni li estranya qualsevol intervenció en el moviment revolucionari. També li preguntà el fiscal respecte a la intervenció de Leonci Villanueva, a la intervenció de Leonci Villanueva i el manà que es posés a disposició del Comitè.

LES SESSIONS DE CORTS D'AHIR Foren dedicades a la discussió del pressupost del Ministeri del Treball, que va quedar aprovat a la sessió de la nit

Madrid, 19. — A les quatre i cinc de la tarda obrí la sessió el senyor Alba enmig d'una desanimació general als escons i a les tribunes. Al banc blau, el ministre de Comunicacions.

EL PRESSUPOST DEL DEPARTAMENT DE TREBALL.

Continua el debat sobre el projecte de pressupost de despeses de la secció novena del Ministeri del Treball. Entren els ministres de Finances i Treball.

El senyor RAMOS ACOSTA acaba el seu discurs de totalitat que començà en la sessió d'ahir.

Ahí mateix a l'actuació del ministre de Treball i d'alguns dels seus antecessors en matèria de sanitat, i diu que mentre al món civilitzat la mortalitat és d'un 10 a un 12 per mil, a Espanya puja a 17.

Afirma que l'estat de la sanitat a Espanya és calamitos i diu que aquest estat de lletanyes s'ha de canviar, i demana que deixin d'esser lletanyes.

S'han de coordinar els serveis sanitaris, enllaçant els de l'estat, província i municipi, basant-se sempre en la creació d'una consciència nacional sanitària.

Demana que siguin millorades les condicions dels habitatges humils perquè per aquesta causa morin molts nens i infants degut a la manca d'aigua i llum.

El senyor PALANCA intervé per al·lusions.

Respon alguns dels arguments exposats pel senyor Ramos Acosta. Defensa l'actuació de la comissió i del ministre del Treball en matèria de Sanitat, i afirma que algunes dades estadístiques exposades per l'orador estan equivocades.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA CRIDA L'ATENCIÓ DE L'ORADOR PER L'EXTENSIÓ DEL DISCURS.

(Entren el cap del Govern i el ministre de Finances).

El senyor SIMON I CASTILLO consumeix un altre torn sobre el projecte.

Parla l'argament de l'organització sanitària espanyola, del seu funcionament i del seu personal, i diu que s'ha de fer el possible per a millorar-ho.

Defensa el pressupost del Ministeri del Treball i demana que en matèria sanitària siguin respectades les situacions creades durant els governs republicano-socialistes.

El senyor FUENTES PILA consumeix un torn contra el projecte.

S'ACORDA CELEBRAR SESSIÓ AVUI

Es flegia una proposició de Llei demanant que no es celebri sessió demà per la festivitat del Corpus, i en canvi, siguin habilitats el dissabte o el diumenge.

El senyor COMIN fa la defensa. Diu que, a més d'esser el dia de demà una festa religiosa és eminentment espanyola.

El senyor BOSCH, de la «Ceda», intervé. Diu que com a catòlics veuen amb molt de gust triomfar la proposta, però han d'oposar-se a la seva realització.

El senyor COMIN li diu que el nostre deure com a catòlics, però també vindre a complir el nostre deure de diputats. Hem de realitzar el dia de demà i potser també el dissabte i diumenge i potser fins els dies vinent. (Els monàrquics protesten).

Pregunta que sigui retirada la proposició.

El senyor VALENTIN, de Izquierda Republicana, s'oposa a la proposició. (Protestes i contraprotestes en forma en què han d'esser cridats els testimonis a declarar, i els lletrats diuen que als no són presents avui, se'ls citi de nou amb tots els formalitats legals perquè vinguin a declarar en els dies successius).

Joan Solís Uria també intervé. Fa una defensa de la proposta. El «Tívoli», del qual diu que no creu que hagi intervingut en res, perquè tenia d'ell un bon concepte. Quant a Manuel Baizán Lobo, també diu que no creu que hagi intervingut en el moviment revolucionari.

El senyor Claudi Ortiz Fernández, assegura que Amaro Moro l'ajudà a fugir i anà a avisar-lo que havia esclatat la revolució i era necessari que es fes escapolir. L'interrogà el defensor d'Amaro Moro, senyor Navarro. Al fiscal li diu que no fou mai ajudat d'Amaro Moro.

Manuel Castañón, és el tesorero de la Joventut Catòlica; també compareix aquest testimoni i declara que presentava un document signat per aquest Castañón, a veure si aquest el reconeix com a autèntic; el document li és presentat pel jutge; Castañón afirma que sí, que aquell document és legítim. En aquest document és diu que Amaro Moro pertanyia a la Joventut Catòlica.

lars sense discussió. Figura un del senyor Villanueva, en el qual es fixa la xifra de 15.000 pessetes per a completar els sous dels sots-director general, inspector general cap d'estudis i investigacions, i inspector de serveis sanitaris, fins assolir tots els la categoria de cap superior d'administració civil.

El senyor COMIN retira una esmena.

El senyor IZQUIERDO JIMENEZ protesta que s'hagi acceptat un vot particular que considera greu.

El senyor FERNÁNDEZ JIMENEZ diu que no és hora de formular aquesta protesta i que havia de fer-la en el moment oportú usant el recurs reglamentari, que consisteix a mantenir com a esmena el dictamen de la comissió.

Es dona per retirat un vot particular del senyor Pérez de Rozas, que no es troba a la Cambra.

El senyor MOLERO consumeix un torn en el capítol primer.

El senyor SALMON contesta que s'atindrà al veredict que dictin els Tribunals.

Quant als expedients administratius, diu que no pot avançar-se que serà el resultat, i únicament pot dir que el guai el bon desig d'encetar i per això prega al senyor Molero que retiri la seva proposta.

El senyor VILLANUEVA prega a la comissió que retiri el vot particular que es refereix a "Qualquer cuerpo técnico o auxiliar".

El senyor VILLALONGA diu que la comissió no hi té inconvenient, però que existeixen inconvenients reglamentaris.

El senyor JIMENEZ FERNÁNDEZ també diu que a això s'hi oposa el Reglament, però que la comissió pot estudiar l'afar per a portar-lo resolt a la nit.

El senyor RODRIGUEZ JURADO demana la lectura de l'article 79 del Reglament i en llur conseqüència sol·licita que es posi a discussió una proposició de llei que signen cinquanta diputats.

El senyor JIMENEZ FERNÁNDEZ diu que d'acord amb la Cambra, la sessió ha d'acabar-se ara mateix i que a més sols pot tractar qüestions de pressuposts.

Afegeix que l'orador ha d'entendre's amb el senyor Alba per a la fixació de la data.

El senyor RODRIGUEZ JURADO insisteix a parlar, però el senyor JIMENEZ FERNÁNDEZ li talla la paraula i es suspèn la sessió a les 8.35, a continuar-la aquesta nit a les deu.

LA SESSIO DE LA NIT

Insisteix el senyor RODRIGUEZ JURADO dient que poden habilitar-se les nocturnes.

El senyor ALBA replica que adhue no es necessitaran les nits per tal de poder aprovar el pressupost oportunament.

Intervé el MINISTRE D'AGRICULTURA i diu que el ministre recuza per ell mateix la facultat de decretar el moment propi per a discutir aquest dictamen. Al Govern no li guanya ningú a pressa perquè es discuteixi i es reparin els greuges i injustícies que es poden haver inferit, però no es pot entorpir ara la discussió de la sessió econòmica. Ofeix que no acabarà aquesta etapa parlamentària sense que es discuteixi aquest dictamen. Per la meua part —diu— es discutirà ara mateix.

El senyor BARRICA anuncia que si a aquest pressupost s'afegís qualsevol altre projecte, no solament no podria facilitar-lo, sinó que utilitzaria tots els recursos reglamentaris per a oposar-lo.

El senyor DAZA diu que quan cinquanta diputats sol·liciten sessions nocturnes la Presidència hauria d'acceptar.

Proposa que continuï la sessió amb aquesta assumpció fins a tres quarts d'una.

El senyor ALBA diu que la Presidència no vol posar obstacles i que sempre està a disposició de la Cambra.

EL MINISTRE DE LA GUERRA puja a la tribuna de secretaris i llegeix alguns projectes de llei.

S'acaba la sessió a un quart de dotze de la nit.

Es detingut el qui fou professor de Dret de l'Escola de Policia de la Generalitat de Catalunya

Per agents de policia, ahir fou detingut Manuel Masramon Serret, el qual estava reclamat pel jutge militar, senyor Biblano.

Com és el projecte de nova llei electoral

Madrid, 19. — Avui s'ha reunit la Comissió de Presidència per tal de continuar l'estudi del projecte de Llei Electoral.

Com a conseqüència de no haver rebut el Govern la ponència de l'esmentada Comissió no ha pogut estudiar-la. Amb tot es pot avançar que aquest dictamen serà aproximadament el següent, encara que no deixa entreveure la posició dels diferents grups polítics.

S'aten a les circumscripcions mitjanes, que elegixin de 10 a 5 diputats i es respectin aquelles que existien i que tenen un nombre inferior. A les esmentades circumscripcions s'aplicarà el sistema proporcional, però ensem s'estableix, compensat, el sistema de llista i vot nominatiu. A aquest respecte es vol que prevalgui l'orientació encaminada a donar supremacia als prohoms dels partits, ja que podran confeccionar les llistes per l'ordre que creguin oportú. També es respecta la decisió del sufragi universal per a que proposi altres noms, de tal manera que si a una llista correspon diverses actes, el primer lloc s'atorgarà al primer candidat que en aquesta figura, i el segon al candidat de l'esmentada llista que hagi obtingut el major nombre de sufragi. El tercer lloc al segon candidat que figure en la llista i el quart al candidat que segueixi en nombre de vots al que hagi obtingut major votació. Amb aquest sistema s'aniran alternant les designacions per ordre de la llista i per ordre de vots obtinguts. Si en una llista solament triomfessin dos llocs, el primer respondria al candidat que hagi obtingut el major nombre de vots, i l'altre lloc al que hagi obtingut major votació d'aquesta.

S'estableix també la facultat per als electors de suprimir candidats d'una llista i substituir-los per els d'altra. També s'estableix la ponència del dret a les coalicions a fi de poder aprofitar residus que beneficiïn als candidats. Però es fa de tal manera que se sabrà amb exactitud les forces polítiques de cada grup de la coalició i impedirà que cap grup triomfi a no s'atribueixi la força que correspongui a l'altre que formi part de la coalició.

Sembla que el ministre de la Governació no està d'acord amb aquest pla, és favorable a les petites circumscripcions de 3 o 4 candidats com a màxim. És també partidari de què semblant el cap del partit republicà conservador, i igualment és d'acord criteri la minoria radical.

El senyor Gil Robles espera que aquest problema es plantegi immediatament al saló de Sessions, ja que el Govern considera aquest problema com a urgent.

Eleccions a l'Acadèmia de Jurisprudència

Madrid, 19. — Han tingut lloc, a l'Acadèmia de Jurisprudència, eleccions per a cobrir dos vacants d'acadèmics de nombre existents en el Consell d'ella. Lluitaren dues candidatures, integrada la una per Cast Barahona, ex-director general dels Registres en el Gabinet Azafra, i Demófil de Buen, ex-conseller d'Estat de la República, president del Comitè incautador dels béns de la Companyia de Jesús i actualment magistrat del Tribunal Suprem. Figuraven en l'altra candidatura Ciril Tornos, lletrat de la Companyia de Jesús en els seus interposats per aquesta contra la seva expulsió, i el comte de Santa Maria de Fardes, director general del Contenciós quan la Dictadura.

En la votació prengueren part 348 votants i l'escrutini donà els següents resultats:

Comte de Santa Maria de Paredes, 206 vots; Ciril Tornos, 197; Cast Barahona, 157, i Demófil de Buen, 118.

Els estrangers residents a Espanya, segons la darrera estadística

Madrid, 19. — L'Institut Geogràfic i Cadastral ha editat un estudi molt complet sobre el nombre d'estrangers que figuren al cens de població efectuat darrerament. Donada la seva extensió, s'ha cregut convenient publicar-lo per primera vegada en un volum a part.

El total d'estrangers a Espanya és de 83.791, dels quals 44.823 són barons i 38.968 femelles. Distribuïts per províncies, corresponen les majors xifres a Barcelona (21.637), Huelva (8.486), Madrid (8.390), Cadix (4.599), Orense (4.586), Pontevedra (4.301), Guipúscoa (3.206), Biscaia (2.505), Sevilla (2.459), Badajoz (2.344) i Girona (2.038).

Assenyalat la xifra del senyor Guadalupe, amb 18 estrangers.

Considerant l'hor nacionalitat, apareixen les següents xifres:

Portugal, 25.445; França, 16.722; Alemanya, 8.917; Anglaterra, 8.265; Itàlia, 4.133; Argentina, 3.629; Cuba, 2.915; Suïssa, 2.400; Mèxic, 1.249; Estats Units, 1.012.

Segons llurs professions, Portugal registra el major nombre dels dedicats a l'agricultura i a la indústria, 2.304; Alemanya en el comerç, 1.400, i França en professions lliures, 2.469.

Revetlles SANT JOAN I SANT PERE
Coques «LA MONTSERRATINA»
Si els encarregueu es faran expressament
per als que surtin el dissabte, dia 22
«LA MONTSERRATINA» -- Carrer Comtal, 15

Estiu!!
No patireu calor comprant un vestit «fresco» confeccionat
Des de 67'50 ptes.
SASTRERIA MODELO
11, Rambla Canaletes, 11

Totes les coses i ustes trobareu en LA HUMANITAT

AMPLIACIÓ DEL CONSELL

S. E. pronuncià un discurs i manifestà la seva conformitat, en principi, al projecte de reforma constitucional

Madrid, 19. — El tema de la Reforma constitucional ocupa poc temps en les deliberacions del Consell de Ministres d'avui. En un quart d'hora el President de la República pronuncià un breu informe sobre el projecte del Govern, i sense entrar a examinar la reforma i les raons que hi ha hagut per a modificar alguns articles en què es sol·licita supressió o modificació, per tal com aquests no entren en les seves funcions, donà a entendre que, en definitiva, l'index de la reforma li semblava encertat. Amb tot, féu algunes indicacions relacionades amb el procediment a seguir en la presentació al Parlament i el seu corresponent estudi. Per descomptat, la petició de reforma, per ésser iniciativa del Govern, es farà per mitjà d'un projecte de llei i pel representant del Govern. Efectuada la lectura en el moment oportú, es procedirà al nomenament d'una comissió especial d'informadors, integrada de 21 diputats, que emetrà informe i procedirà a iniciar els treballs, a fi de presentar a les Corts el dictamen oportú sobre el projecte.

Com a conseqüència de l'estudi del Govern, el projecte no sofreix cap modificació i es mantenen tots els articles en els quals es demana una nova redacció o supressió total.

Això és el més interessant, a part de les manifestacions que ha fet el senyor Alcalá Zamora, el qual ha declarat que és molt difícil aconseguir pel mitjà de tots els ministres; d'altra banda, en realitat, no tenen altre interès que el mermament de curiositat o especulació.

El pla de defensa nacional elaborat pels ministres de la Guerra i Marina es va desenvolupant com correspon, en secret, sense necessitat de convalidar un pressupost extraordinari. El Govern, amb el ministre de Finances, que amb relació a aquests plans, totes les despeses que es facin, encara que siguin extraordinàries, per llur caràcter transitori, s'engloben en el pressupost ordinari. Per això en els pressupostos d'aquells Ministeris es consignaran les quantitats per als serveis no corrents. Les partides tindran dues denominacions: despeses de caràcter permanent i despeses transitoris. Amb aquesta designació despeses transitoris aniran les que es facin per a l'adquisició d'armaments, material de guerra, etc., i es consignarà una quantitat de 42 milions de pessetes.

Es reserva l'abast i detall de les adquisicions i sumes que s'emercin. Hom té el propòsit de dotar de material i armament modern les diferents armades de l'Exèrcit, Infantaria, Artilleria, Aviació, etc.

S'ha evitat de presentar al Parlament un projecte de llei de pressupostos extraordinaris. En l'ordinari s'assenyalen les quantitats, i el ministre de la Guerra, d'acord amb l'informe dels tècnics de l'Exèrcit, aprovat pel Govern, les emprarà.

Un altre projecte de Guerra d'interès és el que es refereix a les divisions de l'Exèrcit. Es diu en aquesta disposició que Espanya és un país llarg i que per la seva extensió s'ha de tenir en compte la seva constitució territorial per a la major eficàcia de l'Exèrcit. Es per això que es reorganitzen les actuals divisions

militars; se'n creen quatre de Muntanya i tres de mixtes. Cadascuna d'elles tindrà la seva residència en aquells llocs que exigeixin les necessitats de la defensa territorial.

Existia a Madrid un Tercer Regiment de la Guàrdia civil, els components de la qual s'han anat distribuint per diferents llocs d'Espanya, amb motiu del moviment revolucionari. El ministre de la Governació ha cregut arribat el moment de concentrar totes aquestes forces a Madrid. A tal efecte, obtingué del Consell l'aprovació d'un decret reorganitzant els Tercers 4 i 14, que es fonen en un, motoritzat gairebé en la seva totalitat, i que es destinaria principalment a acudir amb la major rapidesa als llocs on es produïssin desordres.

El tema de les negociacions comercials amb França fou tractat en el Consell pel fet d'ésser pròxim un acord amb França i l'organització de les converses dels nostres representants. Sembla que s'han rebut notícies que els francesos volen que fossin inclosos alguns productes a la llista d'importacions, i el Consell acordà que els ministres d'Estat i Indústria tractin d'aquest afer i instrueixin els negociadors espanyols de l'orientació i criteri que han de seguir per tal de rempreindre les converses i bases principals a establir-se.

El ministre d'Agricultura donà compte d'un projecte de llei que seria discutit en un altre Consell amb més deteniment que en el d'avui, pel qual s'elimina de l'aplicació de la Reforma agrària aquelles províncies on no s'han pogut posar-se en pràctica els seus preceptes per diferents i especials característiques de les finques, i igualment es suprimeixen aquestes de l'inventari format.

El ministre de Finances ha informat sobre la discussió dels pressupostos i ha mantingut la seva impressió que el dia 30 estaran aprovats.

També han canviat impressions sobre el pla parlamentari per a ratificar-hi. En virtut d'això, abans de donar per final la present etapa parlamentària, han d'aprovar-se els pressupostos, la llei de Restriccions, el projecte de llei Electoral, de la qual no se n'ha parlat en les reunions del Govern; el de Jurats Mixtos i algun altre.

El ministre de Finances i de Treball es posen en contacte per a resoldre en definitiva sobre les queixes formulades pel Consell Superior Bancari, sobre les Caxes d'Estalvi. Aquestes tenen avui una doble missió o un doble aspecte: social i fiscal. Això explica que per una part es deixi de la intrusió en la seva esfera, la Banca privada, i per altra, que siguin les Caxes les que es lamentin d'altres invasions.

Per decret del 2 de maig, o sigui per l'anterior ministre del Treball, es creà una comissió arbitral, que és la cridada a resoldre en principi aquest ple i amb el fi que en efecte es tramiti l'assumpte aviat els senyors Chapaprieta i Salomó celebraran una conferència.

MANIFESTACIONS DEL CAP DE POLICIA

La vinguda de Martínez Anido a Barcelona. -- La tasca informativa a la Prefectura. - Altres notícies

El cap superior de Policia, en rebre ahir, al vespre, els periodistes, els manifestà que no tenia res de nou a comunicar-los.

Un periodista preguntà si tenia notícia de l'arribada de Martínez Anido, a Barcelona, i manifestà el cap superior de Policia que si ve per carretera, com algú assegurava, segurament li seria comunicat per la Guàrdia civil, i en cas d'arribar per tren ho sabrà per la policia de les estacions.

El senyor Santullano pregà als informadors que rectifiquessin la notícia segons la qual ell havia prohibit l'entrada dels informadors a les dependències i oficines de les Brigades de la Prefectura de Policia. Ben al contrari —digué—, ja que no és la meua intenció el fer-ho, car he d'agrair molt a la Premsa.

Als periodistes li feren observar que la nova organització per a facilitar notícies anava pitjor que abans, ja que a la Inspecció de Guàrdia i a les hores en què ell no es trobava present s'abstienien de donar-los notícies sota el pretext de tenir-ho prohibit.

Per tal d'assegurar aquest servei, el senyor Alvarez manà cridar l'inspector de Guàrdia, senyor Torres, i li digué que podia donar a la Premsa tot el que al seu judici fos noticable.

Després de la conversa, els periodistes quedaren com abans.

També digué el cap de Policia que per tal d'intensificar les detencions dels desvagats i trinxeraires havia designat una conferència amb el conseller senyor de Prat i el jutge especial encarregat dels desvagats i trinxeraires, que és el jutge número 4.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

També donà compte el senyor Alvarez d'un telegrama que la planilla de Barcelona ha adreçat a la de Saragossa, felicitant-la per la detenció de dos extremistes i la mort de Josep Gabín, el qual era cercat per la policia de Barcelona. Al mateix temps en l'esmentat telegrama es lamentaven de les ferides que rebé un dels agents.

Un periodista féu observar al senyor Santullano l'estancament de forces d'Assalt que el dia abans s'havia observat en diferents llocs centrals de la ciutat, amb la consegüent alarma dels ciutadans.

El senyor Alvarez Santullano contestà que les esmentades forces estaven per a prevenir qualsevol alteració d'ordre públic. A més—afegí—trobant-se al carrer, les forces s'allregen.

Un altre reporter es queixà de la manera com la censura tracta els diaris, i que segons a quins els permet la publicació de certes notícies de la Prefectura de Policia, i en canvi a d'altres els són censurades.

Aprofitant l'estada en aquells moments del tinent coronel de Seguretat que es trobava al despatx del cap de Policia, un periodista es queixà dels exercicis de tir al blanc que es fan a la barrada de La Salut, ja que des de les sis del matí fins que es fa de nit no cessen.

El tinent coronel prometé ocupar-se'n i digué que faria els possibles per tal de complaure els habitants d'aquella barrada.

El senyor Santullano acabà la seva conversa amb els reporters dient-los que demà (avui) els facilitaria una nota en la qual donaria compte d'uns serveis que s'havien realitzat.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

El cap de Policia també donà compte d'algunes notícies.

GOVERN GENERAL

EL SENYOR SEDO FA DECLARACIONS

El governador general, interí, no rebé ahir als periodistes. El seu secretari digué als informadors que el senyor Sedo no tenia res a dir.

Aparegué, en canvi, a la secretaria de la presidència el gestor d'Economia, senyor Sedo, que amplia les notícies del Consell celebrat el passat dimarts, del qual es tenen notícies confuses i contradictòries.

La major part del temps —digué— va consumir-se tractant de pressupostos. Va apuntar la tendència a la descentralització d'alguns serveis. És possible que es pugui arribar a la creació, a Girona, d'una delegació del Servei Forestal. Rebut aquest assumpte el mateix comissari, i així s'evitarà que tots els papers i consultes hagin de venir a Barcelona. També hi ha un altre decret —continua dient— autoritzant els comissaris per a regular els llibres de cooperatives, sindicats, posits i altres entitats semblants, mitjançant, tan sols, avis al departament d'ací. I es veté la tècnica de donar major contractació a les despeses; adaptació, dintre un límit de despeses. En conjunt, la tendència és de restricció. Tot va anar molt bé.

—S'assegura, doncs, que a conseqüència de les dissortades valoracions dels serveis, al Consell d'ahir plantejaren la dimissió dels consellers de la Lliga, senyors Duran i Ventosa i Valls i Puigals.

—Sempre sabem més coses que nosaltres. No se'n va parlar d'aquest assumpte. Referent a Madrid, únicament varem tenir una bona notícia. Es rebieren uns milers de pessetes per a pagar el personal dels Jurats Mixtos.

—Ens ha preocupat molt aquella frase que va fer el doctor Huguet. Allò d'haver obtingut una victòria.

—No hi ha mai derrotats. I per això nosaltres podem sortir amb la victòria.

Després repetí una sèrie de frases radicals cent per cent. Sortiren les coordinacions, les funcions administratives, les identificacions, per a acabar dient que no fan política.

—A Madrid, ja he decidit què podríem respectar a la valoració d'Obres Públiques?

—Crec que hi ha un dictamen de la Comissió.

—És favorable als interessos de la Generalitat?

—No és perjudicial... Ara bé, l'última paraula és del Govern.

—I sobre el servei de recapitació de contribucions? —preguntà un periodista.

—D'ací no en varem parlar.

—I de la situació del conseller de Justícia, senyor de Prat?

—Tampoc no varem parlar-ne.

—Però bé heu estat assabentats de la reunió que va celebrar ahir el senyor de Prat, en qualitat de conseller i a l'Audència, amb els magistrats que tenen pendents de resolució la denúncia contra el conseller. Aquesta reunió és qualificada de concòrdia.

—No puc ni parlar-ne d'altre.

—respongué el senyor Sedo, arraconant les espatlles, com si volgués dir «etabui».

I després d'aquestes paraules s'acompanyà dels informadors.

El Tribunal Permanent de Català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat fa avinent que els exàmens ordinaris corresponents al corrent més de juny es celebraran el divendres, dia 21, per ésser festiu el dia 20.

Les inscripcions, com de costum, s'admetran fins a la una de l'esmentat dia de la seva celebració a l'Oficina del Consell de Cultura (Palau de la Generalitat) i els exercicis s'indiquen a l'«Escola Normal (Urgell, 187) a les set de la tarda.

Per als alumnes dels cursos populars de català de la Generalitat ha estat fixada la data del dia 1 de juliol per a la celebració dels seus exàmens.

El Tribunal Permanent de Català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat fa avinent que els exàmens ordinaris corresponents al corrent més de juny es celebraran el divendres, dia 21, per ésser festiu el dia 20.

Les inscripcions, com de costum, s'admetran fins a la una de l'esmentat dia de la seva celebració a l'Oficina del Consell de Cultura (Palau de la Generalitat) i els exercicis s'indiquen a l'«Escola Normal (Urgell, 187) a les set de la tarda.

Per als alumnes dels cursos populars de català de la Generalitat ha estat fixada la data del dia 1 de juliol per a la celebració dels seus exàmens.

El Tribunal Permanent de Català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat fa avinent que els exàmens ordinaris corresponents al corrent més de juny es celebraran el divendres, dia 21, per ésser festiu el dia 20.

Les inscripcions, com de costum, s'admetran fins a la una de l'esmentat dia de la seva celebració a l'Oficina del Consell de Cultura (Palau de la Generalitat) i els exercicis s'indiquen a l'«Escola Normal (Urgell, 187) a les set de la tarda.

Per als alumnes dels cursos populars de català de la Generalitat ha estat fixada la data del dia 1 de juliol per a la celebració dels seus exàmens.

El Tribunal Permanent de Català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat fa avinent que els exàmens ordinaris corresponents al corrent més de juny es celebraran el divendres, dia 21, per ésser festiu el dia 20.

Les inscripcions, com de costum, s'admetran fins a la una de l'esmentat dia de la seva celebració a l'Oficina del Consell de Cultura (Palau de la Generalitat) i els exercicis s'indiquen a l'«Escola Normal (Urgell, 187) a les set de la tarda.

Per als alumnes dels cursos populars de català de la Generalitat ha estat fixada la data del dia 1 de juliol per a la celebració dels seus exàmens.

El Tribunal Permanent de Català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat fa avinent que els exàmens ordinaris corresponents al corrent més de juny es celebraran el divendres, dia 21, per ésser festiu el dia 20.

Les inscripcions, com de costum, s'admetran fins a la una de l'esmentat dia de la seva celebració a l'Oficina del Consell de Cultura (Palau de la Generalitat) i els exercicis s'indiquen a l'«Escola Normal (Urgell, 187) a les set de la tarda.

ESTRANGER

A Grècia

El Govern vol amnistiar tots els complcats en el darrer moviment

Vienna, 19. — Segons notícies rebudes en aquesta, el Consell de ministres grec ha aprovat una llei que concedeix l'amnistia a tots els complcats en la darrera revolució, excepte a aquells que s'havien retirat a França, la de Calafell.

Queden exclosos de l'amnistia el senyor Venizelos i el general Plastiras, als quals se'ls considera perillosos per a la seguretat de l'Estat.

La vida a la U.R.S.S.

Noves concessions als pagessos

Moscou, 19. — El Comissariat del poble en l'Agricultura ha publicat un important decret que fixa per a les diverses regions de la U. R. S. S. la superfície de terreny cultivable i el nombre de caps de ramaderia de què podrà disposar cada «kolhoz».

Aquestes mesures no són, en realitat, una innovació, perquè els «kolhoz» ja fa temps que posseeixen en propietat el seu jardí i alguns caps de ramaderia, però amb aquest nou decret s'augmenta en proporció important la propietat de cada un d'aquests.

Fins ara els «kolhoz» de Sibèria posseeixen en propietat de 8 a 1 hectàrea de terreny, segons les regions, i tenia dret a posseir de 50 a 100 rous, gossos en quantitat il·limitada i de 100 a 200 rous joves.

A la república del sud de la U. R. S. S., molt més fèrtil que l'estepa sibèrica, cada «kolhoz» tenia dret a posseir de 0,20 a 0,30 hectàrees de terreny cultivable i podrà posseir un cavall, un as i 15 a 30 bous, a part de les aus i animals de corral.

Ha mort l'historiador italià Camilo Manfroni

Roma, 19. — Als setanta-cinc anys d'edat ha mort el senyor Camilo Manfroni, autor de nombroses obres històriques, especialment sobre qüestions marítimes.

El final, que fou professor a l'Acadèmia Naval de Livorno, col·labora en diversos periòdics i era un dels fundadors de la Lliga Naval Italiana. Ensenyava història i política colonial a la Universitat de Roma.

L'imperialisme ianqui

ELS BANDOLERS CUBANS HAN SORTIT TAN APROFITATS COM ELS NORD-AMERICANS

L'Havana, 19. — Els milionaris cubans Alfonso Gómez Mena, Benjoeche i Sarra han rebut anònims amenaçant-los el mort o segrestament si no lluren fortíssimes sumes que globalment sobrepassen la de 100.000 dòlars.

Una banda de segrestadors, que es creu esser la mateixa que segrestà San Miguel, ha intentat segrestar la senyora Swift, esposa del president d'una gran empresa nord-americana.

Set bandolers armats de fusells metral·ladores han assaltat l'automòbil del senyor Molino Arce, director d'una important empresa comercial; i han segrestat, després d'apoderar-se de 4.000 dòlars.

La policia té el convenciment que aquesta sèrie de segrestaments té un origen polític i hi ha complicades destacades personalitats.

VOLEN CONSTITUIR UNA SOCIETAT PER A L'EXPLOITACIÓ DE TRANSPORTS AERIS: EL GOVERN HI POSARÀ EL 80 PER 100 I ELS CAPITALISTES LA RESTA

Washington, 19. — El governador de l'Estat de Massachusetts ha declarat que s'efectuaven actives gestions per a la constitució d'una Societat encarregada de prestar el servei dels super-transatlàntics, d'un valor global d'uns 100 milions de dòlars, que podrien efectuar la travessada de l'Atlàntic en quatre dies.

El Govern proposaria el 80 per 100 del capital necessari a la Societat a l'Estat, i la resta de 20 per 100 a inversors privats. Els valors de referència tindrien una llargada de 314 metres i podrien ésser transformats en temps de guerra en transports d'aviació.

Gràcies a les modalitats senzilles, encara que molt segures que s'observarien a la construcció d'aquests dos super-transatlàntics, el viatge d'anada i tornada dels Estats Units a Europa costaria prop de 1.500 francs.

ITALIA I SAN MARINO ARRIBEN A UN ACORD MONETARI

Roma, 19. — S'ha arribat a un acord amb la República de San Marino en virtut del qual les divises monetàries d'ambdós països seran intercanviables i tindran curs normal en ells. Ambdues monedes tindran el mateix valor i denominació.

Itàlia encunyarà les monedes de coure per a la República de San Marino.

JUSTICIA MILITAR

CONSELL DE GUERRA SUSPES

La vista que estava anunciada per ahir al matí per a fallar la causa pels fets del passat mes d'octubre a Sant Cugat del Vallès, hagué d'esser suspesa pel Tribunal degut a la incomparecència d'un dels advocats defensors, el lletrat senyor Edmund Iglesias Balart, el qual tres quarts d'hora després de l'anunciada per al començament de la vista encara no havia comparegut.

Aquesta vista serà objecte d'un nou assenyalament amb el consegüent retard per a la seva resolució definitiva.

LA CAUSA PER ESPIONATGE

Ha passat a Fiscalia per al seu estudi i qualificació definitiva, la causa que instrueix el comandant jutge senyor Urrutia contra Victor Lacaricio i altres, pel suposat delictes d'espionatge.

CAUSES QUE PASSEN AL JUTJAT NUMERO 2

Han passat al Jutjat número 2, del qual és titular el comandant senyor Urrutia les causes pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Sarreal, Poal i Bellvis, per a ésser vistes en Consell de guerra d'oficials generals.

AL JUTJAT NUMERO 5

També ha passat al Jutge senyor Enric Bibiano la causa pels fets d'octubre a Verges, per a ésser vista igualment en Consell de guerra d'oficials generals.

INTERESSANT-SE PER UNA RESOLUCIO

La Direcció general de Correus ha demanat a Auditoria còpia de la resolució recaiguda en el sumari instruit contra l'oficial de l'Esmentat Cos Josep Casadesú Prat.

PER A LA SEVA ELEVACIO A PLENARI

Ha estat elevada a l'Auditor per si estimo oportuna la seva elevació a plenari la causa instruída pel comandant Juli Martínez Borsó, contra Frederic Aleu Jordà i Bertomeu Fabres Anglada, als quals s'acusa d'un delictes de rebel·lió militar pels fets ocorreguts a Gavà i Sant Boi, el passat mes d'octubre.

LA CAUSA PELS FETS DE VILANOVA I LA GELTRU

Ha entrat a Auditoria i passarà al Fiscal per a la seva qualificació definitiva, la causa instruída pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Vilanova i la Geltru, en la qual figuren processats l'Alcalde senyor Antoni Escotet Pasqual i 50 veïns d'aquella població.

La causa consta de set rotllos amb un total de mil set-cents-vint folis. El Fiscal en les seves conclusions provisionals demana penes que oscil·len entre la reclusió perpètua a mort i la presó correccional.

CAUSA QUE PASSA AL JUTJAT NUMERO 1

Ha passat al tinent coronel jutge, senyor Angel Martínez Feliu, per a ésser vista en Consell de guerra, la causa número 762 de l'any passat, en la qual figuren processats Magí Bartolot Auladell, Ventura Bartolot Auladell, Antoni Vilarió Calix i Antoni Font i Font, veïns tots ells de Sant Cugat del Vallès, als quals s'acusa d'un delictes d'auxili a la rebel·lió.

El fiscal demana la pena d'un any de presó correccional per a cada un dels processats.

CONSELLS DE GUERRA PROXIMS

Com ja dèiem en la nostra edició d'ahir i degut a l'estada de l'Auditor d'aquesta divisió de l'Auditor de Brigada senyor Francesc Corniero, hi ha nou Consells de guerra d'oficials generals assenyalats fins el dia 27 del mes que som. Són aquests: Dia 21, a les deu, contra el senyor Josep Bordas de la Cuesta, de Castelló d'Empúries.

A les quatre, pels fets de Vilanova d'Alpicat.

Dia 22, a les deu, pels fets de Molà i les quatre, pels fets de Bellpuig.

Dia 23, a les deu, pels fets de Verges.

A les quatre, pels fets de Sarreal.

Dia 24, a les deu, pels fets de Pobla de Mañamet.

A les quatre, pels fets de Poal i Bellvis.

Dia 27, a les deu, contra el capità d'infanteria del regiment número 10, senyor Josep Costell Salido, també pels fets d'octubre.

En total són nou els Consells de guerra d'oficials generals que hi ha assenyalats, si bé encara hi ha una vintena de causes que estan enllestides i pendents de vista.

CONSELLS DE GUERRA PER A DEMÀ

Demà, a les deu, a la Sala Biblioteca de la Caserna General de la Divisió, tindrà lloc el consell de guerra d'oficials generals, que ha de veure i fallar la causa instruída pel comandant jutge instructor Artur Galan Pacheco de Padilla, contra el senyor Josep Bordas de la Cuesta, de Castelló d'Empúries, pel suposat delictes d'auxili a la rebel·lió militar.

Actuant de defensor, el capità Josep Palmer Moll, del Batalló de Muntanya, núm. 3.

La Justicia

AUDIENCIA

Primera Secció
Lesions. — Es veié una causa contra Esteve Dalmases Puig acusat d'un delictes de lesions. El fiscal retirà l'acusació després de la prova testifical, que fou favorable al processat.

Segona Secció
Corrupció de menors. — Comparegué Teresa Dolcet, acusada de corrupció de menors. El judici se celebrà a porta tancada i la Sala, després d'emetre veredicte d'inculpabilitat, absolgué lliurement la processada.

Tercera Secció
Furt. — Processat pel delictes de furt Lluís Elisagorria es conformà amb la pena de dos mesos i un dia, que era la demandada pel fiscal.

Quarta Secció
Un sargent que matà un oficial. — A porta tancada, davant l'indole de l'assumpte tingué lloc la vista de la causa contra Joan Merino sargent de la remunta de l'Hospitalet acusat d'haver disparat dos trets contra l'oficial Manuel Pladevall Farrés que morí.

El jurat dictà veredicte d'inculpabilitat i la Sala absolgué el processat, però el fiscal demanà la revisió de la causa per nou jurat. El Tribunal no hi accedí.

TRIBUNAL D'URGENCIA

TINENÇA IL·LICITA D'ARMES
Es va veure una causa per tinença d'arma contra August Navarro López, Miguel Navarro Alarcón, Francesc Obols Andrés i Joana Navarro Flores.

Segons el sumari el processat August Navarro va trobar una pistola i tractà de vendre-la donant-la als altres processats per a aquest objecte.

La Sala condemnà a dos mesos i un dia el primer dels processats, dues centes pessetes de multa per als altres dos homes i l'absolució de la dona.

ALTRES VISTES

Marcela Gausell fou condemnada a 50 pessetes de multa per residència il·legal a Espanya.

Vicenç Joan Gil fou condemnat a 125 pessetes de multa per un delictes de resistència.

José Oliva fou condemnat a 4 mesos i un dia de presó per tinença d'arma de foc.

DE L'ASSASSINAT D'UN COBRADOR

El Tribunal d'Urgència ha demanat al jutjat els antecedents dels processats en la causa per assassinat del cobrador del Banc de la Propietat, Jesús Torres, Amal Martínez i Antoni Goday. Si els documents no fossin rebuts al seu dia seria suspesa la celebració de la causa que està anunciada per al dia 21.

NOTICIARI

LA INSPECCIO A L'AUDIENCIA
El Fiscal Inspecció que està realitzant una inspecció a la Fiscalia de l'Audiencia seguí, ahir al matí, la seva tasca i rebé diverses visites i declaracions de persones que havien estat prèviament convocades.

Entre les visites rebudes hi ha els lletrats que en judici que s'ha de celebrar contra el Martorell Virgili dit 'El Enemig Públic' núm. 19 i altres als quals se'ls demana la pena de mort. Els jutjats han demanat al Fiscal Inspecció que assisteixi al judici car una de les coses que han motivat l'inspecció és l'acord que volien prendre, tal com s'ha dit, els fiscals de no demanar la pena de mort.

El senyor García —tenim entès—, escoltà amb tota atenció els seus visitants i prengué nota del que li acabaven de manifestar.

COMENTARIS

Era ahir objecte de comentaris a l'Audiencia que al despatx del President es reunissin els magistrats de la Primera Secció i amb ells el gestor de Justicia senyor De Prat.

Hom recordava que l'esmentada secció és la que intervingué en la denegació del processament contra diversos membres de la sindicatura de la fallida de les Pilatures Torres d'un dels fets que ha motivat la inspecció del fiscal del Tribunal Suprem senyor García de Tejada.

Cap a Madrid. — El fiscal del Tribunal de Cassació senyor Ferran González Prieto sortí cap a Madrid, tornant a divendres vinent.

El senyor de Prat, gestor tècnic i interí de Justicia també marxà cap a Madrid, ni a l'Audiencia ni a la Generalitat no facilitaren la notícia d'aquest viatge al que hom dona molta importància.

Un carreter greument ferit

Ahir a la tarda, quan Baldomer Giner Bolet, de 45 anys, que viu a la carretera de la Bordeta, 145, primer, baixava guiant un carro pel carrer de Badal la tenia la desgràcia de caure i fou arrollat per l'esmentat vehicle, i resultà amb la fractura complicada del fèmur esquerre i altres lesions greus.

Fou guarit de primera intenció al dispensari d'Hospitalet, i després fou traslladat en un cotxe ambulant a l'Hospital Clínic.

El III Saló Internacional d'Art Fotogràfic

El Jurat qualificador del III Saló Internacional d'Art Fotogràfic de Barcelona, organitzat per l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, que amb tant d'èxit s'està celebrant a les Galeries Subterrànies de la Plaça de Catalunya, ha atorgat els següents premis: Plaqueta d'honor a Léonard Missone, Bèlgica i a Esno Vadas, Hongria, i Medalla de mèrit a E. W. Blew, Estats Units; Wladyslaw Bogacki, Polònia; Karl Diebold, Hongria; Beaufort B. Fisher, Estats Units; Oldrich Kindl, Txecoslovàquia; Ante Kornic, Iugoslàvia; M. Neumüller, Àustria; Josep Ortiz Echagüe, Espanya; Chin Sui, Hong Kong; Hermann A. Scherrer, Estats Units; Lothar Schroeder, Alemanya i Lola Stone, Estats Units.

CAMISERIES DEULOFEU

REBUDES LES DARRERES NOVETATS PER A LES TEMPORADES DE PRIMAVERA I ESTIU
Camises darrer model, confeccionades immillorablement, estil americà, obertes — Corbates, mitjons, cinturons, plomes i barnussos de gran moda. Excelent assortiment de gèneres per a CAMISES A MIDA

Call, 39, Plaça República, 3 Tel. 19.873 BARCELONA Rbla. Flors, 4 Tel. 19.657

AVIS la humanitat

es complau a fer arribar als seus lectors i simpatitzants, que té a la seva disposició el darrer retrat (la millor producció fotogràfica realitzada, obra de l'artista Marius de Bucovich) de l'Honorable senyor FRANCESC MACIA i LLUSA, Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Edició Popular, al preu de 3'50 ptes., sense març, i 10 ptes. amb març (Descompte als majoristes).

Per encàrrecs adreueu-vos a les oficines de LA HUMANITAT (Ronda Universitat, 25) - Tel. 22.122

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414

Tel. 30.422 BARCELONA

COMPANIA TRANSMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuats el servei les motonaves

«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) Barcelona i Palma, a les 19 hores per les motonaves

«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - ELIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. **LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya.** — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. **LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO).** — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cadix, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors

«PLUS ULTRA» i «LEGASPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els diumenges, a les 20 hores

«CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 900 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALBA - CEUTAT - VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts; d'Oran els dimecres; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres.

Les Arts

DEU ARTISTES A LA SALA PARES

Les obres que integren l'exposició de clausura de la Sala Pares podran visitar-se fins el dia 23.

Tal com era previst, aquestes obres han atret l'atenció i la curiositat de la crítica, dels artistes, dels col·leccionistes i de quants s'interessen per les coses d'art. Es tracta sense dubte d'una de les millors exposicions col·lectives de l'any, i la prova d'això ho ha estat el resultat que aquesta Exposició oberta, la que quasi totes les seves obres han estat adquirides.

Resulta en aquesta Exposició la gran valoració que obtenen les dites obres, en continua pujar i en continua demanda pels més intel·ligents col·leccionistes.

EXPOSICIO-FIRA DE DIBUIXOS A LA SALA GASPAR

La Sala Gaspar inaugurarà el vinent dissabte una exposició de dibuixos on seran aplegades les firmes de més cabdal importància, entre les quals podem anunciar les tan prestigioses de Meléire, Opisso, Vilaplana, Juneda, Vidal Roig, V. Navarro, Creixams, Castany, C. Vázquez i altres. També hi serà exhibida una esplèndida col·lecció de dibuixos dels malaguanysats Isidre Nonell i Xavier Gosé.

Sales d'Art

Galerias Laietanes

Corts, 613
Eugènia de Leuchskis Pintura
Viladric " "
Vicenc Romero " "
Guillem Bergnes " "

«Amics de l'Art Vell»
(maquetes i reproduccions)

SYRA

Diputació, 262 - Tel. 18710
ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Granyer, Llauredor, Camps-Ribera,
Commerceran i Gausacs
(Exposició del G. A. L.)
Joan Raurell Dibuixos
Fins el 28 de juny

LES SARDANES

UNA BALLADA DE SARDANES DE LA JOVENTUT CATALANA

Avui, a les sis de la tarda, organitzada per la Joventut Catalana, tindrà lloc, davant el seu estatge, Diputació, 69 (entre Calàbria i Viladomat), una ballada de sardanes a càrrec de la Còpia Catalànica, sota el següent programa:

«Sardana de Llenes»; «Escolta publicana, Bonaventura»; «La petita de casa», Saderra; «L'anyell de prometatge», Bou; «On són les oques?», Pep Ventura; «Cantant l'amor», Vicents.

Una festa nostàlgica, que promet veure's molt concorreguda, i així ho espera dels sardanistes la Comissió.

BALLADA ORGANITZADA PER GERMANOR CATALANA

Dimenge vinent, al carrer d'Indústria, cruïlla Nàpols, «Germanor Catalana» organitzarà una audició de sardanes a càrrec de la Còpia Catalànica, que designarà un escollit programa.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a aquesta nit una audició de sardanes a la Plaça de l'Àngel, a càrrec de la Còpia Catalànica.

Noticiari

UN VIGILANT PERD LA PISTOLA

Ramon Nogués, vigilant del carrer de Burriana ha denunciat al Jutjat que havia perdut la pistola. La policia la cerca.

UN QUE TREU LA RIFA SENSE JUGAR

Fou detingut per la policia al carrer de Lafont, Julià Serrano que venia apuntacions d'un número de la Rifa que no havia adquirit.

En la assemblea general celebrada per l'Associació de Periodistes Estrangers s'adoptà una nova constitució i elegí nova Junta Directiva, que fou composta pels següents socis:

President, Lawrence A. Fernsworth; vicepresident, René Borges de Villegas; secretari, Ricard Andreotti; vocals, A. J. Melville Williams i E. Manuel Hutschnecker. Hi estat nomenat tresorer Josep Vaca Puig i assessor jurídic, el lletrat senyor Antoni Viver i Civit.

La Secció Mútua Feminal celebrarà el seu Consell general ordinari el properment dissabte, dia 22, a les nou de la nit de primera convocatòria i mitja hora més tard de segona al seu estatge social, Pelayo, 11, primera. Es prega l'assistència personal o per delegació reglamentària.

La Secció Catalana de la Lliga contra el Càncer, representada pel senyor ex-marquès de Camps i els doctors Xarxa Peyri, Vicenç Carulla i Petit i Freixes, ha fet lliurament a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i a l'Hospital Clínic de la quantitat de 200 mil·lígrams de rídiom adquirit amb el donatiu que feu a aquest objecte a dita entitat el benemèrit patrici senyor Josep Compte i Viladomat.

El nostre amic Florenci Sanmiguel fou atropellat, al pont de Valcarlos, per una bicicleta, la qual li produí diverses ferides de caràcter greu. Després de practicada la cura d'urgència al dispensari del districte, ingressà a l'Hospital Clínic, a la Sala del doctor Trias.

DETENCIONS

Per la Brigada d'Investigació Criminal fou detingut Josep A. Esteller reclamant per un jutjat municipal.

També foren detinguts Carme Viarge Pellegre, menor d'edat reclamada, Avel·l Casado Núñez i Manuel Rodríguez Bautista, trinxeraires; Francesc Grau Palliró, timador i l'estranger Constanti Suprina.

També foren detinguts el conegut espadista Angel García Torrijos i la seva companya Amparo Creus Ferrando que se suposa és la seva encubridora.

chree de la Còpia Catalànica, sota el següent programa:

«Sardana de Llenes»; «Escolta publicana, Bonaventura»; «La petita de casa», Saderra; «L'anyell de prometatge», Bou; «On són les oques?», Pep Ventura; «Cantant l'amor», Vicents.

Una festa nostàlgica, que promet veure's molt concorreguda, i així ho espera dels sardanistes la Comissió.

BALLADA ORGANITZADA PER GERMANOR CATALANA

Dimenge vinent, al carrer d'Indústria, cruïlla Nàpols, «Germanor Catalana» organitzarà una audició de sardanes a càrrec de la Còpia Catalànica, que designarà un escollit programa.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a aquesta nit una audició de sardanes a la Plaça de l'Àngel, a càrrec de la Còpia Catalànica.

Patin de l'estómac? Proveu tan sols una capsula de DIGESTONA CHORRO - Preu: 3'50 ptes. capsula

GRATUITAMENT podeu comprovar la seva eficàcia sol·licitant una mostra al Representant: Senyor Francesc Pagès i Gil - València, 198, 2on., 2na. - BARCELONA

LA FABRICA DE NEVERES

"GLACIAL"

VEN BARATISSIM, DIRECTE AL CONSUMIDOR. Immens assortiment per a tots els usos, des dels preus més ínfims. Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gasos i olors, a preus módics. Benet i Mercadé, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)

VENDA I CLINICA D'ENCENEDORS CASA SUBIROS Hospital, 42 - Tel. 13.651

Joleria - Reloigeria - Argentaria

LA BELGICA

DOMENEC GUASCH

Gran assortiment en joies, rellotges i presents propis per a Sant Joan Hospital, 106 - Tel. 23.213 BARCELONA

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA

PELL - VIES URINARIES

DEFECTES SEXUALS

Rambla de Canaletes, 11, primer

Mudances NURIA

Dintre i fora de la ciutat - Servei acurat - Preus molt econòmics - Consultes per tel. (n.º 3237)

CALABRIA, 2 i 4 (garatge)

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES

PEL·LICULES - PATHE BABY - MAQUINES

FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.

RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES Carrer de Sant Pau, 6 (prop Ramblas) Tel. 14.237 BARCELONA

Sortides els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Corunya, Múrcia, Santander i Bilbao.

Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes. Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes.

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaròs, València, Gullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cadix, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Ferrol, Corunya, A Coruña, Múrcia, Santander, Bilbao i Pasajes.

L'ACORD NAVAL DE LONDRES

Ha causat molt mala impressió a Moscou i a París

PANORAMA INTERNACIONAL

El Japó continua la invasió de Xina

Estabilitzada la seva situació a Manxúria, el Japó continua la invasió de Xina apoderant-se del Jehol i, ja a la Gran Muralla, ha pensat que bé podria arribar fins al riu Groc tancant així dins les seves conquestes la vella capital Pequín. De tenir l'èxit que és lògic esperar donada la feblesa del Govern Central de Xina, no trigarem gaire temps a veure com l'emperador Pu-Yi, que va ésser forçat infant del tron dels seus avantpassats, el torni a ocupar gràcies a aquell poble d'Orient el qual els xinesos havien esguardat sempre com un país de bàrbars. Una vegada més en la història, el refinament filosòfic que mena a l'escepticisme total, quan no mena al mateix temps, com en el cas de Xina, a la més gran decadència, haurà estat vençut per la barbàrie jove i puixant.

Per als japonesos és molt possible que la conquesta de Xina tingui tons de croada. Es gairebé segur que la premsa de Tòquio, Iokoma i les altres ciutats, en parlar de les expedicions a Xina, en diguin expedicions d'alliberament dels pobres xinesos atuts sota l'imperialisme dels blancs i sota el bandolerisme de tota mena de generals i polítics. El tema és vell i fa el seu efecte arreu. No hi ha guerra al món que no pugui presentar un calze de redempció fins per al poble que la sofreix. En el cas de Xina, si ens avaluéssim a considerar les coses únicament des d'un punt de vista racial, no hi ha dubte que hauríem d'acceptar com a bona la teoria que els japonesos, de raça groga com els mateixos xinesos, fan una bella obra en alliberar el poble de Xina d'aquestes servituds: l'imperialisme occidental i la dependència de generals i de pandilles polítiques. La qüestió, però, presenta un altre aspecte sota el qual en general mal no la volem considerar quan parlem de les lluites entre els pobles, perquè ens deixem portar amb excessiva facilitat dels conceptes abstractes de pàtria, de raça o d'honor. Les necessitats econòmiques imperioses que obliguen un Estat a envair-ne un altre. En això, avui el Japó i Itàlia estan jugant el mateix paper. Res no diferencia l'actitud d'Itàlia enfront d'Abissínia de la del Japó enfront de Xina. En un i altre lloc es parla de redimir, a Xina Germans de raça, considerada en el sentit ampli del mot, i, a Abissínia, pobres esclaus que tenen la dissort de no ésser-ho de cap colònia de país europeu.

I tant el Japó com Itàlia en llançar-se a l'atac contra països més grans que no pas ells, però infinitament més dèbils per endarrerits, en realitat no fan més que cercar una sortida apremiant a la situació interior. Quant a Itàlia tindrem ocasió de parlar-ne alguna altra vegada perquè el tema, com a susceptible de crear conflictes a Europa, ens interessa d'una manera més immediata.

Japó, abans de continuar la seva suficientment meditada invasió de Xina, que ara nega, però que d'una manera indirecta fa saber que no s'aturarà fins al riu Groc i que si no es presenta un entrecanvi major es pot assegurar que no s'aturarà fins a Indoxina, ha tingut bona cura de deixar les coses ben lligades amb la U. R. S. S. en relació al nou Estat satèl·lit creat per al sobirà, vassall del Mikado, Pu-Yi. Durant molt temps el Japó ha estat una amenaça continuada a l'Orient quant a la Rússia soviètica. Ara degut a les necessitats immediates de la indústria japonesa, li precisa més assegurar-se els mercats de Xina que no pas provocar una lluita amb un enemic, si més no, tan poderós com pugui ésser-ho el Japó. Els japonesos, en assegurar-se la possessió del Ferrocarril de l'Est xinès, de moment es donen per satisfets. Poden estar-ho. Pràcticament posen en perill la llista de terra que li resta a l'altra banda del Manxukuo a Rússia i la capital del qual és Vladivostok i així mantenen els soviets en una mena de dependència indirecta.

La seva feina immediata és la conquesta territorial i econòmica de Xina. Els estats europeus, en tallar per un gest de natural de defensa, la invasió de productes japonesos fabricats amb mà d'obra vil, indicaren el camí a seguir al Japó. La conquesta de Xina amb la qual privarà als principals estats d'Europa i a l'Amèrica del Nord d'un mercat de primera categoria i en donarà un de vistós i a si mateix.

Es clar que els grans capitalistes d'aquests països de blancs, ben poca cosa sofriran d'aquesta pèrdua, puix que, en definitiva, ells participen també en gran proporció en els beneficis d'aquella indústria de l'Imperi del Sol Naixent basada sobre l'esclavatge dels obrers. Xina, si alguna esperança podia tenir de salvació davant l'amenaça japonesa, era la dels països blancs que tenen grans interessos en el seu territori i en que gaudirien en condicions ni gots acceptables, per l'honor nacional de Xina si aquest honor, així en abstracte, pogués existir en un territori tan vast que no presenta cap unitat nacional. Els fets, però, s'encarregaren ben aviat de demostrar que res no poden esperar d'aquesta banda. Ahir mateix, quan a Xina corria el rumor que Anglaterra pensava prendre part en la qüestió, podrien assestar-se els xinesos que el ministre d'Afers Estrangers d'Anglaterra, no tenia altres notícies del que passa al peu de la Gran Muralla que ens rumors poc clars que indiquen que hi esdevé alguna cosa poc normal. Cap Estat no es mostra disposat a córrer el risc de provocar una guerra a l'Extrem Orient en moments perillosos com els actuals. La lluita és possible que vingui un dia o altre per aquell cantó, però es pot donar com a segur que això no esdevindrà en aquests moments. El Japó trobarà la manera de convèncer que la sobirania de Xina no sofreix gens ni mica amb la invasió japonesa i els altres sabran deixar-se convèncer d'aquesta veritat tan real com la que ja tothom està gairebé disposat a acceptar de la independència de Manxúria, amb tal que de moment no es perdin les concessions.

Tampoc els xinesos no poden esperar cap mena d'ajut de la part de Rússia. Aquest país, el més seriós amenaçat continuament per l'imperialisme japonès, que no amaga massa que voldria també protegir Sibèria, és el que es troba en pitjors condicions per a poder provocar una lluita en auxili dels xinesos, fins en el cas que els japonesos ataquin els comunistes de la Xina central, que arribarà. Rússia no pot de cap de les maneres prendre la iniciativa d'una guerra ni que sigui en defensa d'un país atropellat per un altre més fort, però, menys que mai, no pot fer-ho ara que es troba lligada per compromisos diplomàtics amb països imperialistes europeus, més que més, quan aquests compromisos no li són cap garantia per les seves fronteres de l'Extrem Orient.

Per acabar, direm que al nostre entendre, estem assistint a la continuació dels preliminars de la constitució del més gran imperi de l'Extrem Orient i de la desaparició d'un dels més vells. Unicament podria deturar l'allau japonesa una catàstrofe interior que, donades les condicions socials endarrerides en què es manté interiorment el país, en contradicció flagrant amb els avanços en altres ordres, no solament no està exclosa sinó que cada dia es fa més possible. Una catàstrofe així podria salvar Xina, però també podria salvar la part més important i la més interessant del Japó. La sort de l'avenir d'un i altre país es troba, doncs, íntimament relacionada.

Robatori en el qual hi ha complicat un fiscal municipal

Al poble de Querol es presentava a una masia coneguda per «Cañelles» dos subjectes armats, l'un amb una pistola i l'altre amb un ganivet, els quals amenaçaren Simó Morató i Bofarull i un fill seu, i els lligaren. Després escorcollaren la masia i s'apoderaren de 3.500 pessetes en bitllets i metàl·lic que hi havia amagades en una caixa.

En el moment d'ésser començat el fet, es trobava a les habitacions al-

tes de la casa la muller i mare, respectivament, dels al·ludits, però com que està dominada per un trastorn mental, no se'n donà compte.

Denunciat el fet al Jutjat municipal, aquest inicià la seva actuació i en declarar el fill, que es diu Nicet, reconegué en el fiscal municipal dels autors, el qual fou detingut immediatament.

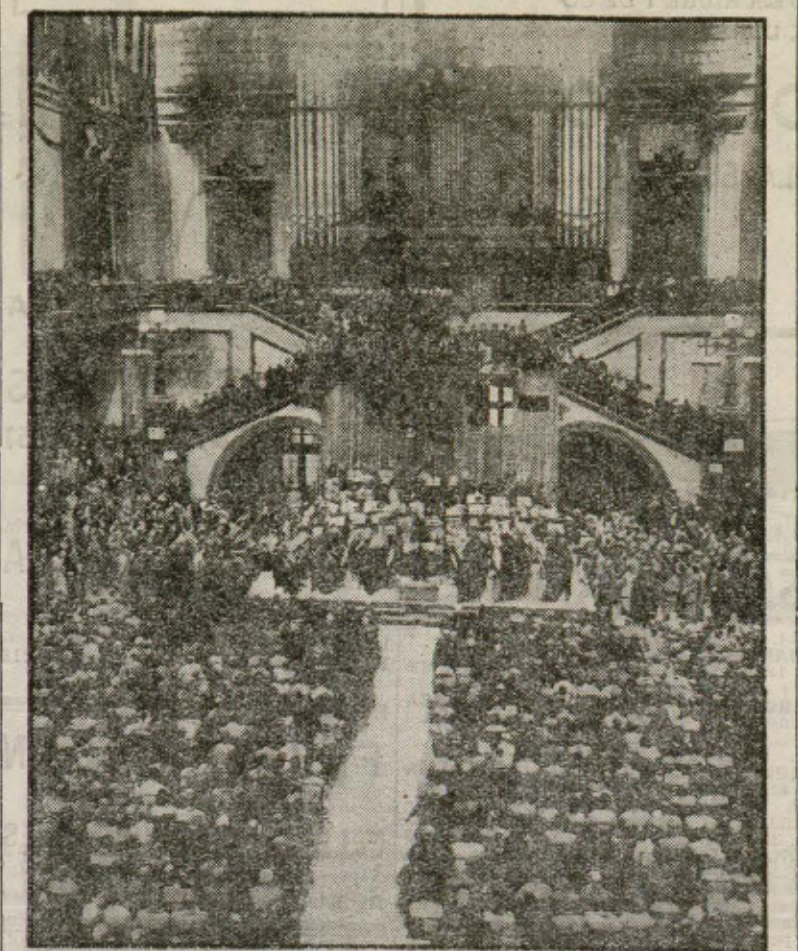
Continuades les diligències pel Jutjat d'Instrucció s'ha confirmat l'afidada detenció i al mateix temps han estat detinguts com a suposats autors J. M. Cunillera Domènech, de trenta-dos anys, el seu germà Joan, de la mateixa edat; Ramon Llorca i Espulgues, de quaranta-dos, i el seu germà Antoni, de quaranta.

UNA GRAN OBRA CULTURAL

El primer centenari dels Concerts Simfònics Populars de la nostra Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent al Palau de Belles Arts

Mai com ara, Barcelona, i amb ella Catalunya, ha pogut oferir a l'albir del món, la cosa única, en valor artístic, en organització exemplar i en fèrria disciplina, com la que avui és meravella de les emulacions més representatives de l'art musical, també dels més il·lustres hostes que al llarg dels anys de la nostra organització de la nostra «Ban-

ca» no han pogut descobrir certes intel·ligències massa elevades. Cal, però, no oblidar com s'ha arribat a això. Com s'ha fet el miracle; com s'ha bastit aquesta obra monumental. Hi ha hagut, d'una part, el sacrifici d'un professorat mal retribuït, amb uns sous que oscil·len entre els més baixos de la

La Banda Municipal, en un dels seus habituals concerts al Palau de Belles Arts

da» han tingut l'aveniment de passar per la nostra ciutat.

No ha estat planer el camí, ni tampoc ple de roses i violes, ja que a dures penes ha anat obrint pas a l'insigne director de la nostra famoosa i mai prou elogiada Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent fins que ha trobat el recinte adient, el març adequat, la llar de repòs, diguem-ne, on si el repòs no hi és, pel que fa al seu treball artístic, ha estat una fita on ha acabat el traspàs d'aquell que carregat de trastos, curull d'obligacions i àvid de dignificació va cercant el clos on definitivament pugui deixar-hi tot el bagatge, oferint ensem amb tots els honors que el seu esforç mereix, els fruits magnífics que, en glorificar-se, glorifiquen d'immarcescibles llorsers aquell poble que els ha vist néixer, que ha assistit a les seves lluites i a la seva creixença i els ha vistos finalment en l'aurora del triomf, registrats com a creació única en la Història Universal de la Música Contemporània.

Aquest recer que atresora aquesta magna organització simfònica municipal ha estat finalment el Palau de Belles Arts, l'antic palau de les nostres manifestacions d'art tradicionals, el vell palau on avui la Banda Municipal de Barcelona celebra, a l'escalf d'un poble músic per excel·lència, el gloriós centenari dels seus Concerts Simfònics Populars.

I quins concerts, amics, hom pot dir a Belles Arts d'ençà del començament d'aquesta cadena centenària? L'obra més gran de la nostra ciutat ciutadana, en la qual llur accés no va condicionat a estaments de cap mena ni a preferències de classe, l'obra fins avui reservada a unes classes socials de possibilitats econòmiques il·limitades, ha passat, gràcies a la Banda Municipal, als dominis modestos, no per modestos menys intel·ligents ni menys dignes, de la nostra gran massa popular.

Què són els Concerts Simfònics Populars? Una manifestació de tots els aspectes de la música, adaptada a les possibilitats d'una divulgació cultural que permeti al poble fer coneixença amb els més grans genis creadors, primer; amb els diversos gèneres i amb les diverses formes més tard; amb els més variats conjunts, finalment, agermanats com a principi bàsic a la nostra «Banda», amb la plena manifestació individualista o col·lectiva d'aquells altres col·laboradors que li presten llur valuós concurs per a la difusió total de la gran música en aquelles masses predestinades pels escassos mitjans a mal viatjar-se en altres manifestacions ben poc cultes, ben poc artístiques, absolutament gens musicals.

Cent Concerts Simfònics Populars! Petita cosa aquesta que en-

treu més infima xaranga, fent un esforç suprem d'elevació, amb un exemplar entusiasme, amb una disciplina i amb una rectitud que no té parí en cap altre organisme municipal ni particular, amb un director per al qual no hi ha adjectius, perquè n'hi ha prou en dir que és un mestre. I de mestre no n'és, certament, tothom qui en fa.

No han passat gaires dies d'ençà que la República l'ha honorat amb una de les seves distincions més altes i cal no oblidar que en l'antic règim també llurs mèrits havien estat degudament premiats, com ho han fet els Govers de les principals nacions estrangeres. Hi ha, però, una distinció que pesa damunt l'historial d'aquest eminent mestre amb un caràcter de veritable excepcionalitat. La veneració d'un poble que ha sabut valorar l'esforç titànic, la lluita formidable per al seu únic ideal, que ha vist les injustícies inferides i les gestes heroiques del qual ha sabut menysprear-les i desafiar-les, amb una probitat admirable, amb una ciència indestructible, amb una voluntat inigualada que ha estat la condemna de la malvolència estèril de pedants ambicions i de personalismes continguts, estrellats però en una lluita desproporcionada. El talent no es compra ni es ven i en l'home, que per ésser-ho, li cap la sort o la desgràcia, quan la matèria cedeix a les variacions del temps, es redreça el geni i s'eleva malgrat la guerra sorda dels falsaris.

Joan Lamote de Grignon, llurat enterament a la dura tasca de perfeccionar la cultura musical del seu poble, fent-lo sentir, fent-lo vibrar, fent-lo comprendre allò que els grans mestres de la música llegaren a la posteritat, no per a l'exclusiva possessió de cap classe privilegiada, sinó a profit de tota la col·lectivitat, s'ha fet creditor d'aquesta devoció, d'aquesta admiració suprema de la nostra Barcelona, de la nostra Catalunya i amb ella de tota aquella generació estrangera coneeixedora de la gran obra del mestre que al front de la seva inigualable Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent, en celebrar el primer centenari del seus populars concerts celebra també la centèsima il·leç a un poble que ha esdevingut, íntegre, el seu més entusiasta i aplicat deixeble.

CAMIL OLIVERES

DOS MORTS I CINQ FERITS EN L'EXPLOSIÓ EN UN VAIXEL DE GUERRA ITALIÀ

Roma, 19. — A bord del destructor «Borea» es produí ahir una explosió quan es trobaven efectuant practiques de tir. Resultaren dos morts i cinc ferits.

La protesta de les esquerres

La dels regidors d'Arbeca

S'ha cursat el següent document: «Els sotassignants consellers i suplents municipals elegits en les eleccions del 14 de gener del 1934 per expressa voluntat del poble acudeixen a vos per tal d'exposar-vos:

Que en virtut de la proclamació de l'Estat de Guerra forem destituïts dels nostres càrrecs per l'Autoritat militar sense formació d'expedient ni procés judicial de cap mena. Que en el mateix moment de la nostra destitució fou ofert el govern de la població a la minoria dita de «Lliga Catalana» i aquesta objecta que no podia acceptar perquè estava conforme amb l'actitud de la majoria i, per tant, volia seguir el seu mateix camí — aquestes foren les seves mateixes paraules — el que equival a dir que consideraven il·legal la nostra destitució.

Que no protestem durant l'Estat de Guerra per considerar que una vegada derogat aquest seriem reposats en els nostres càrrecs i d'aquesta manera es donaria satisfacció als desigs del poble o bé es convocaria a aquest a una nova consulta electoral per tal que expressés la seva voluntat.

I per això exposat PROTESTEM. Primer: D'aquesta nostra destitució contraem en absolut a les lleis vigents, ja que no s'ha seguit cap dels preceptes establerts en aquestes.

Segon: De la constitució de la Comissió Gestora que no representa la voluntat del poble clarament demostrada en el seu dia per mitjà del sufragi.

Tercer: De la vulneració de la Llei Municipal Catalana ja que aquesta diu ben clarament que els únics substituïts legals i que podrien exercir en plenitud de facultats són els nostres respectius suplents.

Per tot això anotat us preguem, vulgueu tenir per presentada aquesta protesta ensem que demanem sigui llegida a la primera sessió municipal que celebri, com també vulgueu dignar-vos acusar rebut d'aquesta amb tota urgència possible per poder presentar en el seu dia — si així ens escusa — el recurs corresponent prop de les autoritats competents per les infraccions que s'han pogut realitzar.

Gràcia que esperem mereixer del vostre recte procedir.

Visquem molts anys. — Jaume Pedraza, Josep Català, Jaume Elies, Jaume Vidal, Amadeu de Riu, Pau Rulló, Ignasi Monclús, Estanislau Ferrer, Antoni Guasch, Jordi Roset, Ramon Miret, Josep Moya. — Sr. alcalde-gestor del nou «Arbeca» — Arbeca, 8 de juny del 1935.

La constitució definitiva del nou Govern mexicà

Ciutat de Mèxic, 19. — La llista completa del nou Gabinet, publicada ahir percinclament, és la que segueix: Presidència: General Cárdenas.

Relacions Exteriors: Fernando González Roa.

Finances: Eduardo Suárez.

Interior: Silvano Barba González.

Guerra: General Andrés Figueroa.

Educació Nacional: Vázquez Vela.

Agricultura: General Saturnino Cedillo.

Comunicacions: General Francisco Mujica.

Economia: General Sánchez Tapia.

Departament Central: Cosme Hinojosa.

Treball: Genaro Vázquez.

Procurador de la República: Silvestre Guerrero.

Procurador del Districte Federal: Pablo Castellano.

El nou ministre de Relacions Exteriors, senyor González Roa, un advocat eminent, gran especialista en Dret Internacional. Era ambador de Mèxic a Guatemala i abans ho havia estat a Buenos Aires. Fou un membre de la Comissió de Reclamacions mexicano-nordamericana, en 1923.

El nou ministre de Comunicacions, General Francisco Mujica, ocupava la cartera d'Economia en l'anterior Gabinet.

El general Cedillo, nou ministre d'Agricultura, representa en el nou Govern una tendència tolerant molt intensa.

«El Poble» d'Itàlia diu que les

La premsa italiana comenta l'acord i pregunta per què no es porta a la S. de N. A tot arreu és considerat com a un triomf de Hitler — Anglaterra proposarà una conferència de reducció d'armaments navals

A GINEBRA HO CONSIDEREN UN TRIOMF DE HITLER

Ginebra, 19. — Als cirkels de la S. de N. es concedeix enorme importància a l'acord naval germano-britànic. En general s'interpreta com un gran èxit de la política exterior de Hitler.

La sorpresa és extraordinària davant la rapidesa amb què s'ha arribat a un acord en les negociacions germano-britàniques.

A Ginebra ningú no posa en dubte que els Estats Units i el Japó aprovaran l'acord, però en canvi es creu evident que França hi posarà dificultat. Respecte l'actitud d'Itàlia regna veritable desorientació.

LA PREMSA ALEMANYA ES CONGRATULA DEL RESULTAT DE LES NEGOCIACIONS

Berlin, 19. — La Premsa d'aquest matí, en els seus comentaris sobre l'acord naval anglo-alemany, expressa la seva satisfacció en terme de gran elogi per la bona voluntat posada de manifest per les dues parts interessades.

L'Agència oficial D. N. B., en el seu comentari sobre el particular, declara que aquest acord suposa un arranjament definitiu de les relacions navals entre Anglaterra i Alemanya.

L'òrgan oficial «Correspondencia política i diplomàtica» considera que l'acord constitueix un veritable esdeveniment en el panorama polític europeu, i constitueix una nova etapa, decisiva, en la política de pau pràctica inaugurada per Hitler, que serveix per apartar amb franquesa i sense reserves les diferències existents entre els pobles d'Europa.

Segueix dient el periòdic que l'acord naval anglo-alemany constitueix un gran acte realista de pau que és obra de la política exterior del nacional-socialisme alemany, i que té tanta importància com l'acord germano-polonès.

El «Berliner Tageblatt» escriu que l'acord és el resultat d'una sàvia moderació per part del Govern britànic, que s'ha deixat induir per l'ardent voluntat de pau del poble anglès i així —afegeix— relacionat molt possiblement amb les properes eleccions.

Segueix dient el periòdic que l'acord d'ahir és el resultat de la ferma voluntat amb la qual Hitler segueix la línia de conducta que es traçà el 21 de maig passat.

L'òrgan nacional-socialista, «Voelkscher Beobachter», diu per la seva part que gràcies a la fixació d'una proporció determinada entre els armaments navals d'Anglaterra i d'Alemanya, queda exclosa en el successu tota mena de competència, i s'inicia un desarmament positiu en impedir-se una cursa general dels armaments.

El diari afegeix que la diplomàcia francesa hauria de col·locar-se en posició de poder examinar els fets sense prejudicis malèvols com són, a judici del diari, els transports sentimentals, i reconèixer que el camí d'una entesa directa entre Alemanya i França seria el més adequat per a resoldre els problemes més importants plantejats davant les reclamacions entre tots dos països.

ELS COMENTARIS ITALIANS DIUEN QUE ES UN CANVI DE «FRONT D'ANGlaterra»

Roma, 19. — La Premsa italiana comenta intensament l'acord naval germano-britànic.

El «Corriere della Sera» escriu que amb l'acord d'ahir, Anglaterra ha cercat prevenir-se davant d'un exagerat rearmament naval d'Alemanya.

«El Poble» d'Itàlia diu que les

converses que precediren l'acord naval anglo-alemany haurien d'haver-se realitzat d'acord, o almenys, tenint en compte el Conveni naval de Washington i les clausules navals del Tractat de Versalles.

Aquest diari, generalment considerat com el portaveu directe de Mussolini, declara que evidentment, Anglaterra si no ha girat en roció, almenys ha torçat el seu camí, i atribueix aquest canvi sobrevingut després dels acords de Londres i de Stresa a la política tradicional de la Gran Bretanya, que té per fi mantenir l'equilibri entre els diversos grups de potències europees amb objecte de poder, en el moment desitjat, decantar la balança al seu gust o conveniència, erigint-se d'aquesta forma en mestressa de la situació.

El «Popolo» acaba dient que la proximitat franco-italiana i la signatura del Pacte franco-soviètic posaren Anglaterra en un greu compromís fins que decidí esforçar-se per a fortificar Alemanya.

ELS RUSSOS CONSIDEREN QUE EL PACTE ES UN ERROR DELS ANGLESOS

Moscou, 19. — La Premsa soviètica es mostra tota sorpresa per l'acord naval anglo-alemany.

El «Pravda» diu a Anglaterra que ha estat vençuda per la diplomàcia alemanya i no ha sabut comprendre que el tonatge del 35 per 100 de la seva flota concedida a Alemanya estarà integrat per unitats ultramodernes i per tant molt superiors a una part important de la flota anglesa ja antiquada.

Segueix dient el periòdic que, molt possiblement, Anglaterra serà un dia atacada per una flota procedent del Nord-est i diu al Govern de Londres que tingui bon compte de la necessitat que les seves forces navals esguin repartides per tot el món. Acaba dient que els alemanys, tenint com a base tota la mar Bàltica, podran iniciar l'atac en el moment desitjat i quan considerin que tindran més grans probabilitats d'èxit.

LA PREMSA FRANCESA CONTRA EL TRACTAT

París, 19. — La premsa comenta l'acord naval germano-anglès.

«L'Ami du Peuple» titula el seu article «L'acord naval: la fi de l'esperit de Stresa», diu que és impossible trobar res de satisfactori en l'acord de Londres.

«Le Matin» qualifica l'acord naval d'esdeveniment de la major gravetat, que tindrà considerable influència en la marxa de les relacions anglo-franceses. Afegeix que l'acord naval és una esplèndida victòria per a Hitler, la posició del qual s'ha enfortit considerablement.

«Le Petit Parisien» diu que l'anunciada pròxima visita d'Eden a París sembla estar preparada per a tractar d'annular la mala impressió que ha produït a França la signatura de l'acord germano-anglès.

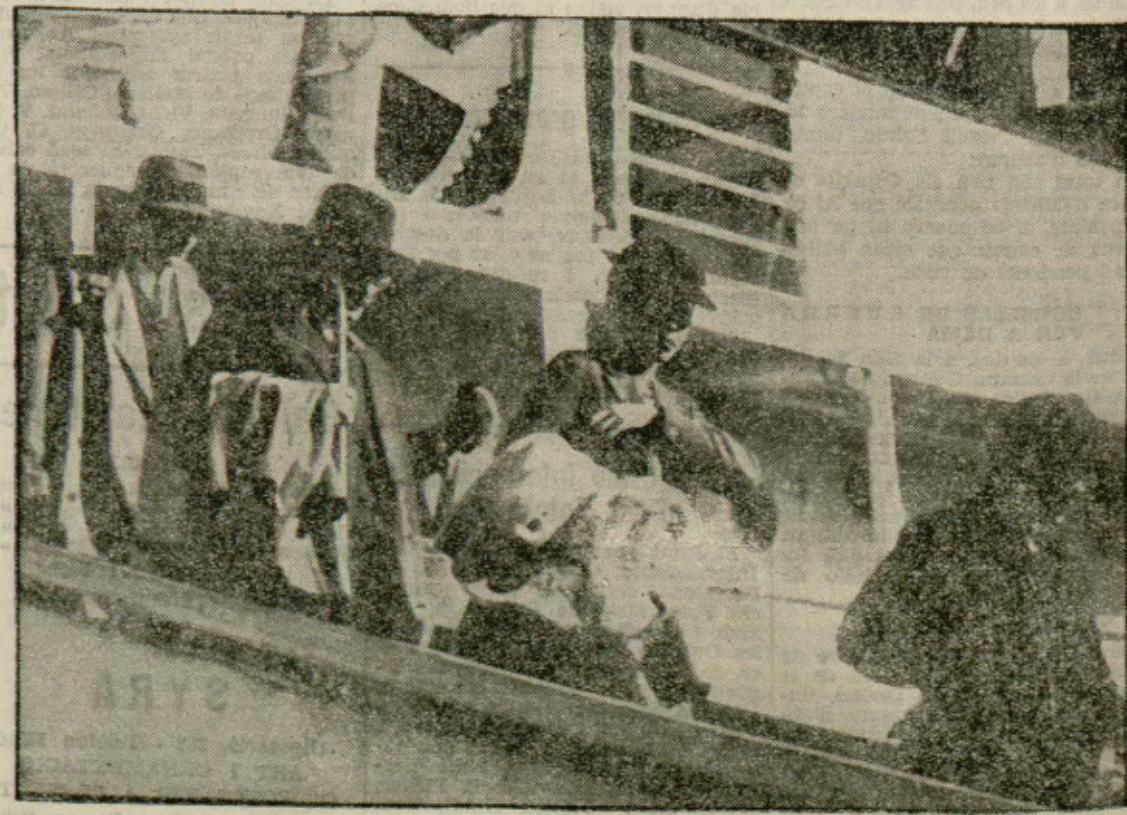
«Le Petit Journal» diu que l'acord és un triomf d'Hitler i també per a l'Almirallat anglès, que no ha perdut el temps per a adoptar una posició avantatjosa, aprofitant l'oferta continguda en el discurs que pronuncià el Canceller alemany al Reichstag.

POTEMKIN I LAVAL S'ENTREVISTEN PER A PARLAR DEL PACTE

París, 19. — L'ambaixador dels Soviets a París, senyor Potemkin, ha estat rebut avui pel Cap del Govern, senyor Laval, i han celebrat una llarga reunió.

Si bé no s'ha facilitat cap referència del tractat, se sap que han conversat sobre l'acord naval anglo-alemany, i que el senyor Laval ha informat el senyor Potemkin de l'opinió del Govern francès sobre l'esmentat acord, opinió que l'ambaixador rus ha tramès seguidament a Moscou.

(Passa a la pàgina 6)

Trotzki i la seva muller, arriben a Oslo, on pensen instal·lar-se (Tramés d'Oslo a París per telègraf.) (Vegeu interessant informació a la pàg. 5.)